

ΑΤL

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

**ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε.
ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ**

**PUBLICATION
D' ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL**

No 19
ΑΝΟΙΞΙΣ
PRINTEMPS
1972

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ - REVUE

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ Α.Ε. ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΗΣ

PUBLICATION D'ALUMINIUM DE GRECE S.A.
DESTINEE AU PERSONNEL

No 19
ΑΝΟΙΞΙΣ 1972

No 19
PRINTEMPS 1972

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΕΛΙΣ PAGE

SOMMAIRE

Κάθε Πάσχα	4	Conte de Pâques (en grec)
'Απόψεις	7	Points de vue (en grec)
Τὸ Πανηγύρι τῆς Ἀράχωβας	8	Fête patronale d'Arachova
Ἡ Λέσχη μας «Μεδεών»	11	Notre Club «Médéon»
Ἡ σφαγὴ τοῦ Οραδούρ	15	Le massacre d'Oradour
Φωτορεπορτάζ	16	Le reportage illustré
Μετέωρα	20	Météores
Οικογενειακὰ καὶ "Άλλα . . .	25	Nouvelles de la Famille
Ποιὸς εἶναι Ποιὸς στὸ Κυριάκι	31	Qui est Qui à Kyriaki
Σταυρόλεξο	34	Les mots croisés (en grec)

AL REVUE — ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδιδεται άννα τρίμηνον
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ
 Αλουμίνιον τῆς Ελλάδος Α.Β.Ε.Ε.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
 Γιάννης Βασιληᾶς
 Νηρέως 84, "Ασπρα Σπίτια Βοιωτίας
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Τ. Φ. Κωνσταντινίδης
 Περικλέους 41, Αθῆναι
ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ
 I. Μακρῆς Α.Ε.
 Παράδεισος Αμαρουσίου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
 Διαφημίσεις «ΤΡΙΤΩΝ» Ε.Π.Ε.
 Βουκουρεστίου 27a, Αθῆναι

AL REVUE

Publication trimestrielle
PROPRIETAIRE — EDITEUR
 Aluminium de Grèce S.A.C.I.
RESPONSABLE DE LA REDACTION
 Yannis Vassilias
 Niréos 84, Aspra Spitia, Béotie
RESPONSABLE DE L'IMPRIMERIE
 T. F. Konstantinidis
 Perikleous 41, Athènes
IMPRIMEE PAR
 J. Macris S.A.
 Paradissos Amaroussiou
PUBLIEE PAR
 Publicités «TRITON» Ltd.
 27a rue Voukourestiou, Athènes

Στὸ έξωφυλλο: Μετέωρα, ἀποψίς τῆς Μονῆς Βαρλαάμ. Στὸ δεύτερο πλάνο ἡ Μονὴ Ρουσάνου.

Στὴν ἀπέναντι σελίδα: Ἀσπρα Σπίτια. Συναλλαγὴ στὸ Ὑποκατάστημα τῆς Εθνικῆς Τραπέζης.

1ère couverture: Météores, vue du couvent de Varlaam. Au second plan, le couvent de Roussanos.

Ci-contre: Aspra Spitia. Bureau de la Banque Nationale (Photo Harissiadis).

ΚΑΘΕ ΠΑΣΧΑ

τοῦ Γ. ΒΕΡΙΤΗ

Ο Αλέξανδρος Γκιάλας, γνωστός κυρίως μὲ τὸ ψευδώνυμο Γ. Βερίτης, γεννήθηκε στὴ Χίο ἀπὸ πατέρα ἵερα καὶ διδάσκαλο, ὁ οποῖος τὸν ἔφερε στὴν Ἀθήνα, σὲ ἡλικία 16 ἐτῶν καὶ τὸν ἐμπιστεύθηκε στὴν Ἀδελφότητα Θεολόγων ἡ «Ζωὴ». Σπούδασε Θεολογία καὶ ἀφιερώθηκε μὲ πάθος στὴ χριστιανικὴ λογοτεχνία. Χάρις στὸ πολύπλευρο καὶ παραγωγικό του ταλέντο δημιούργησε ἔνα πλούσιο ἔργο σὲν ποιητής, δοκιμογράφος, ιστορικὸς μελετητής, διηγηματογράφος, αἰσθητικός καὶ κριτικός, ἀν καὶ πέθανε τὸ 1948 σὲ ἡλικία μόλις 33 χρόνων. Τὸ διήγημά του «Κάθε Πάσχα» πρωτοδημοσιεύθηκε τὸ 1939 στὸ περιοδικό «Ακτίνες».

* *

Στὸ θάλαμο τῶν ἀσθενῶν ὁ γιατρὸς ἐτελείωσε τὴν ἐπίσκεψή του. Πολλοί, βέβαια ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους τὴν ἐπίσκεψη αὐτὴ τὴν ἐπερίμεναν μὲ λαχτάρα. Γιὰ ἄλλους ὅμως πάλι ἡ ἐπίσκεψη δὲν εἶχε καὶ τόσο μεγάλο ἐνδιαφέρον. Τὸ τί εἶχαν, τὸ ἡξεραν ἀπὸ καιρό. Ἡξεραν κιόλα πῶς ὁ γιατρὸς δὲ μποροῦσε νὰ τοὺς κάμη τίποτα. Κι' ἔτσι ἐκεῖνο ποὺ ἦθελαν περισσότερο ἀπὸ ὅλα ἡταν νὰ τοὺς ἀφήσουν ἥσυχους νὰ βράζουν μὲ τὸ ζουμί τους.

Οσο γιὰ τὸ Δημητρό, αὐτός, ξαπλωμένος στὸ κρεβάτι του, ἐκεὶ κάτω στὴ γωνιά τοῦ θαλάμου, κάτι περίμενε νὰ γίνη. Βέβαια, ὁ γιατρὸς τοῦ τόχε πεῖ κι' ἄλλοτε, πῶς ἡ θέση του ἡταν σοβαρή, γιατὶ εἶχε μιὰ βαρειὰ πάθηση τῶν νεφρῶν. Αὐτὸς ὅμως δὲ μποροῦσε νὰ τὸ χωνέψῃ καλά - καλά, πῶς δὲ θὰ ξαναστκωνόταν ἀπὸ κεῖ χάμω. Κι' ἔτσι, ὅταν ἔβλεπε τὸ γιατρὸ νὰ μπαίνη, οἱ προσδοκίες του ἐμεγάλωναν. Μὰ σήμερα πιὰ ἀναγκάστηκε, θέλοντας καὶ μή, νὰ τὸ καταπιῇ. Ο γιατρὸς πέρασε κι' ἀπὸ αὐτὸν, τὸν κύτταξε λίγο, κούνησε τὸ κεφάλι, καὶ χωρὶς νὰ πῆ τίποτα, τράβηξε γιὰ τὸ ἄλλο κρεβάτι.

— Γιατρέ, πῶς πάω : ἐτόλμησε νὰ ρωτήσῃ ὁ Δημητρός.

Ἐκεῖνος δὲ θέλησε νὰ τοῦ δώσῃ λογαριασμό. Τοῦ εἶπε κάτι διφορούμενα λόγια καὶ συνέχισε τὴ δουλειά του.

Ο Δημητρὸς ὅμως ἐκατάλαβε ἀρκετὰ καλά, τί νόημα εἶχαν τὰ λόγια αὐτά. Πάει λοιπόν, ἐσκέφθηκε. Δὲ μπορεῖ νὰ γίνη τίποτα. Οἱ λίγες ἐλπίδες, ποὺ ἔτρεφε μέσα στὴν ψυχή του, ἐσβήσαν τώρα κι' αὐτές, κι' ἀφῆσαν ἔνα ἀπελπιστικὸ κενὸ μέσα του. Στὴν ἀρχὴ τοῦ ἥρθε νὰ κλάψῃ. «Υστέρα αἰσθάνθηκε τὴν ἀνάγκη νὰ βάλῃ τὶς φωνές. Κι' ὑστέρα βυθίστηκε σὲ βαθειὰ μελαγχολία. Ἀκούμπησε στὰ μαξιλάρια του μὲ τὰ μάτια πρὸς τὸν κῆπο. Ἀπ' τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο φαινόταν κάποιος περιβολάρης ποὺ πότιζε τὰ ἄνθη καὶ τὰ χαμόδενδρα. Ο Δημητρὸς δὲν τὸν ἐπρόσεξε καθόλου. Ή θλίψη του τὸν ἔκανε σὰν ἀφηρημένο.

Χίλιες μαῦρες σκέψεις τοῦ τριβελίζουν τώρα τὸ μυαλό. Ο λογισμός του γυρίζει ἄταχτα στὰ περασμένα καὶ στὰ τωρινά. Θυμάται τὰ γλέντια καὶ τὶς

διασκεδάσεις ποὺ ἔκανε πέρσι τέτοιον καιρὸ μὲ τὶς παρέες. Τοῦ ἔρχεται ύστερα στὸ μυαλὸ καὶ τὸ τελευταῖο ἐκεῖνο ξενύχτι, τὶς περασμένες Ἀποκρήτες. Τότε τοῦ ἔτυχε καὶ τοῦτο τὸ κακό. Ἀλήθεια, ἐκεῖνο τὸ βράδυ τόχαν παρακάμει. Θυμάται...—δηλαδὴ δὲ θυμάται τίποτα, παρὰ μονάχα τοὺς πόνους ποὺ τὸν χτύπησαν σ' ὅλο τὸ κορμὶ καὶ περισσότερο στὴ μέση. Ἐβαλε τὶς φωνές. Σηκώθηκαν δυὸς-τρεῖς τῆς συντροφιᾶς νὰ τὸν ἀρπάξουν. Τίποτ' ἄλλο δὲν ἔχει κρατῆσει στὸ μυαλό του. Καὶ νάτος τώρα μέσα σὲ τοῦτο τὸ Ἀσυλο, καρφωμένος σ' ἔνα κρεβάτι, ἐκεῖ στὴ γωνία τοῦ θαλάμου, μὲ μόνη συντροφιὰ τὰ βογγητὰ καὶ τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἀρρώστων, ποὺ κάνουν πιὸ ἀνυπόφορους τοὺς δικούς του πόνους. «Ερμος, ἀπένταρος, ἀρρωστιάρης, σακατεμένος. Τί τύχη !

Εἰν' ἀλήθεια, πῶς ἔδω μέσα τὸν εἶχαν δωρεάν. Τί τὸ ὄφελος ὅμως ; Δὲν ἀκοῦς τὸ γιατρό ; Οἱ μέρες του ἡταν πιὰ μετρημένες. Καὶ θὰ πέθαινε μακριὰ ἀπὸ κάθε φίλο καὶ δικό του, μακριὰ ἀπ' τὸ σπίτι του, ἔτσι, σὰν τὸ σκυλὶ στ' ἀμπέλι. Τὸ σπίτι του τὸ εἶχε ἐγκαταλείψει. Τὴ γυναῖκα του τὴν ἄφησε μὲ τὰ τρία τους παιδιά στὸ χωριό. Εἶχε ἔρθει στὴν Ἀθήνα, τάχα γιὰ νὰ δουλέψῃ καὶ νὰ τῆς στέλνῃ λεφτά, μὰ δὲν εἶχε πεντάρα. «Οσα ἔβγαζε, τὰ ζώδευε ὅλα στὰ ξενύχτια μὲ τὶς παρέες. Οὔτε γράμμα δὲν τῆς εἶχε στείλει, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς πρώτους μῆνες.

«Αμ' οἱ φίλοι ! » Ας τους νὰ πάνε ἀπὸ κεῖθε, τοὺς φεῦτες ! Οὔτε γύρισε κανένας νὰ τὸν δῆ. Ζῆ ; Πέθανε; Κανένας τους δὲ νοιάστηκε νὰ μάθῃ. Καρφὶ δὲν τοὺς καιγόταν. Δὲν εἶδες ; Σαράντα μέρες ἔδω μέσα, καὶ δὲ φάνηκε ψυχὴ νὰ ρωτήσῃ καὶ γι' αὐτὸν τί γίνεται, νὰ τὸν δῆ, νὰ τοῦ μιλήσῃ μὲ λίγη στοργή. Στοὺς ἄλλους ἀρρώστους ἔρχονταν κάθε Κυριακὴ ἀπόγευμα μάνα, γυιός, ἀδέρφια, φίλοι, νὰ τοὺς κάμουν λίγες ὡρες συντροφιά, νὰ τοὺς γελάσουν λίγο, νὰ τοὺς δώσουν λίγη παρηγοριά, νὰ τοὺς προσφέρουν κάτι.

Μὰ γι' αὐτὸν τίποτα. Κανείς. Ποῦ εἰν' οἱ τόσοι τῆς παρέας του, ποὺ γλεντοῦσαν μαζί, ποὺ ξεφάντωναν μαζί, ποὺ ζώδευε μαζί τους δι, τι εἶχε καὶ δὲν εἶχε ; Οὔτε ξεμύτισε κανένας τους κατὰ κεῖθε. Καὶ σ' ἔναν ἀπ' αὐτοὺς πούχε δώσει κάποτε καὶ διακόσιες δραχμές, τοῦ ἔγραψε ἔδω καὶ δέκα μέρες, πῶς «ἔτσι κι' ἔτσι... καὶ βρίσκουμαι σὲ χάλια», καὶ τοῦτο καὶ τ' ἄλλο, μὰ ἄν τὸν εἶδατε σεῖς, τὸν εἶδε καὶ κεῖνος. Οὔτε φωνή, οὔτε ἀκρόαση.

Μόνο τοῦτος ἔδω ὁ διπλανὸς ἀρρωστος εἶχε δεῖξει κάποια συμπόνια, μὰ καὶ τοῦτο τί νὰ σοῦ κάμη, ζαβός ἄνθρωπος, παθιασμένος, χειρότερος ἀπ' αὐτόν. «Αστα νὰ πάνε κατὰ μέρος. Τί ἔχει πιὰ νὰ περιμένη ἀπ' τὴ ζωή ; Δὲ βαρύεσσαι. Μιὰ κι' ὄξω, νὰ ξεμπερδεύουμε. Αμ' τί ; Καί, νὰ σοῦ πῶ, ἄν δὲν ἡταν ισόγειος ὁ θάλαμος... » Αν ἡταν πιὸ ψηλὰ τὸ παράθυρο... Τί σήμερα, τί αὔριο ; Νὰ ξεμπερδεύουμε, ἀδέρφι, μιὰ ωρα γρηγορώτερα, νὰ παίρνη τέλος ἡ ὑπόθεση...

* *

Ποιός ζέρει πόσα κι' ἄλλα θάλεγε μὲ τὸ μυαλό του ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ὁ Δημητρός. Μὰ ἔξαφνα οἱ σκέψεις του σταμάτησαν κι' ὀλόκληρος ὁ θάλαμος ἀντήχησε ἀπ' τὶς φωνές του :

— Ρὲ Στρατῆ, Στρατῆηηη !

Τί ήταν ; "Εξω στὸν κῆπο ὁ περιβολάρης ἐπότιζε ἀκόμη. Κρατῶντας τὸ μακρὺ λαστιχένιο σωλῆνα τοῦ νεροῦ, περπατοῦσε σιγά-σιγά κι' ἔριχνε τὸ νερὸ διο ποὺ χρειαζόταν. Ὁ Δημητρὸς δὲν τὸν εἶχε προσέξει στὴν ἀρχή. Κάποια στιγμὴ ὅμως, ποὺ αὐτὸς ποτίζοντας εἶχε πλησιάσει στὸ παράθυρο μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὰ ἔκει, ὁ Δημητρὸς τὸν ἐγνώρισε. Ήταν ἔνας φίλος ἀπὸ κείνους τῆς παρέας. Κι' ἔβαλε τὶς φωνές :

— Στρατῆ, ἐ Στρατῆ...

— Ο περιβολάρης ἐσήκωσε τὸ κεφάλι καὶ κύτταξε κατὰ κείθε.

— Βρέ Δημητρό, ἐσὺ μωρέ ; Ἐδῶ σὲ φέρανε ;

— "Αστα, ἄστα. Δὲν περνᾶς ἀπὸ μέσα ;

— "Έχω πότισμα τώρα. Κάτσε νὰ τελειώσω κι' ἔφτασα.

— "Αργολαβία τόχεις ; Ποὺ σὲ πετύχανε ; Κι' ἐμένα γιατί δὲν ἥρθες νὰ μὲ βρῆς ; Φίλος νὰ σοῦ πετύχη ! ..

— Καὶ τὸ λοιπό, τί χαμπαράκια ; Πῶς τὰ περνᾶς ἐδῶ μέσα ; τὸν ρώτησε ὁ Στρατῆς καθὼς ἐκαθόταν στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ.

— Κακὰ καὶ ψυχρά.

— Καὶ πότε θὰ βγῆς ; Κοντεύεις ; Τί σοῦπαν οἱ γιατροί ;

— Ο Δημητρὸς ἀναστέναξε.

— Οἱ γιατροὶ μοῦ τόκοψαν ξεκάθαρα.

— Δηλαδή, τί σοῦπανε ;

— Εἶναι, λέει, χαλασμένα τὰ νεφρά μου. Ἐγχείρηση, λέει, δὲν παίρνει, γιατί, λέει, ἄμα τὰ βγάλουν καὶ τὰ δυό, θὰ πεθάνω, λέει, τὴν ἴδια ὥρα. Ἐνῶ, λέει, ἄμα μείνω ἔτσι, ἔχω πέντε-έξι μῆνες ζωῆς ἀκόμα.

— "Ε, λοιπόν ;

— Τί λοιπόν ; Κακὰ καὶ ψυχρά. Δὲ σοῦπα ; Πέντε-έξι μῆνες ! Καὶ τί τοὺς θέλω ἐγὼ πέντε-έξι μῆνες ; Γιὰ βάσανο ; Γιὰ νὰ μὲ τρώη νύχτα μέρα ἡ ἐγνοια, σήμερα θὰ πεθάνω, αὔριο θὰ πεθάνω ; "Οχι, τίποτα ! Πάει, τελείωσε...

Τὰ μάτια του ἄστραψαν. "Αρπαξε τὸ συνομιλητή του ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Ρὲ Στρατῆ, ἄκου νὰ σοῦ πῶ.

— Τί θές ;

— Μιὰ κι' ἥρθες ἐδῶ, θὰ μοῦ κάμης μιὰ δουλειά. Λεφτά δὲν ἔχω νὰ σοῦ δώσω...

— Σοῦ ζήτησα λεφτά ;

— Πάφε τώρα. Λεφτὰ δὲν ἔχω, πεντάρα. Ἐκεῖνος δ ἀχαῖρευτος ποὺ τοῦχω δώσει τὶς διακόσες δραχμές, οὕτε φάνηκε κατὰ δῶθε. "Ανοιξε ἡ γῆς καὶ τὸν κατάπιε. "Ας εἶναι. Τὸ λοιπόν, ἔχω ἔνα ρολόϊ. Τὸ βλέπεις αὐτό ; Τόχω ἀπὸ παλήγα.

Καὶ λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό του ἔνα ρολόϊ μὲ τὴν ἀλυσιδίτσα του καὶ τοῦ τόδωσε.

— Πάρ'το.

— Τί νὰ τὸ κάμω ; Ἐγὼ ρολόϊ δὲν ἔχω βάνει ἀπάνω μου ποτές μου. "Αμα πεινάσω, θᾶναι μεσημέρι. "Αμα ξαναπεινάσω εἰν' ὥρα γιὰ τὴν ταβέρνα. Ἐκεῖ δὲν κάθομαι μὲ τὸ ρολόϊ. Κατὰ τὸ κάθισμα καὶ κατὰ τὸ μεζεδάκι. Δὲν τὰ ξέρεις τώρα ; Κράτα τὸ ρολόϊ σου τὸ λοιπόν.

— "Ασε με τώρα νὰ σοῦ μιλήσω, ρὲ Στρατῆ, καταλαβαίνεις ; "Ασε με. Λοιπόν, θὰ πάρης τὸ ρολόϊ καὶ θὰ πᾶς ἵσια νὰ τὸ πουλήσης. Κατάλαβες ; Θὰ τὸ πουλήσης. "Οσα σοῦ δώκουνε. Μήν κάμης καυγάδες. "Υστερα θὰ πᾶς στὰ φαρμακεῖα καὶ θὰ μοῦ πάρης, σκύψε νὰ σ' τὸ πῶ στ' αὐτό.

Ἐκεῖνος ἔσκυψε. Ὁ Δημητρὸς κάτι τοῦ ψιθύρισε.

— Κατάλαβες ; Κύττα μὴ σοῦ φέρουν ἀντίρρηση. Θὰ τὰ γυρίσης ὅλα, ώσπου νὰ τὸ καταφέρεις.

— Γιὰ ἀρχάριο μὲ πέρασες ; Μὴ σὲ γνοιάζει. Μὰ δὲ μοῦ λές, τί τὸ θές ; Εἶναι φάρμακο γιὰ τὰ νεφρά, μαθές ;

Καὶ τοῦ ἔκλεισε τὸ μάτι κουτοπόνηρα.

— Αντε τώρα, τράβα. Μὴ ρωτᾶς περισσότερα, ἀκοῦς ; Τράβα.

Τὸν ἔσπιρωξε νευρικά, ἄγρια.

Ἐκεῖνος ἔχωσε τὸ ρολόϊ στὴν τσέπη, ἔρριξε στραβὰ στὸ κεφάλι τὴ βρώμικια τραγιάσκα, ποὺ κρατοῦσε ώς τότε στὴν ἀμασχάλη, καὶ τράβηξε βιαστικά, μὲ μεγάλες δρασκελιές. Βγῆκε ἀπ' τὸ θάλαμο, πέρασε τὸ διάδρομο τοῦ κήπου καὶ τὸ κατώφλι τῆς ἐξώπορτας καὶ βρέθηκε στὸ δρόμο μονολογῶντας :

— Ρὲ τὸ φίλο ! "Ασκήμο σκοπὸ ἔχει. Φαρμάκι σοῦ λέει, ἀκοῦς ; Σὰν ποντικός θὰ πάη. Ρὲ τὸν κακομοίρη. Μά, νὰ σοῦ πῶ, ἄσκημα θὰ κάμῃ ; Μπᾶ, μπᾶ, κι' ἐγώ νᾶμουνα στὴ θέση του...

**

Πάσχα. Μέρα χαρᾶς καὶ παρηγορᾶς. Κι' οἱ ἄρρωστοι ἀκόμα κάτι νοιώθουν ἀπὸ τὴ γλύκα καὶ τὴ χαρὰ ἐτούτης τῆς μέρας. "Ο ἀνοιξιάτικος ἥλιος τ' ἀπομεσήμερου μπαίνει ζεστὸς ζεστὸς ἀπ' τ' ἀνοιχτὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου, καὶ σάν νὰ θέλη νὰ δώσῃ ζωῆ στ' ἀρρωστημένα κορμιά. "Η ἀντικρυνὴ ἀκακία, ὀλανθισμένη, στέλνει ώς ἔκει μέσα τὴ γλυκεία τῆς μοσχοβολῆ, κι' ἀνάμεσα στὶς φυλωσιές τῆς μουριᾶς, πιὸ πέρα, πετοβολοῦν μὲ φλύαρη ζωηρότητα χίλια-δυὸ μικροπούλια. "Ο Δημητρός, ἀκουμπισμένος στὰ μαξιλάρια του, ἔχει καρφώσει τὸ βλέμμα πρὸς τὸ γαλάζιο τὸ οὐρανοῦ, διόπου ταξιδεύουν ράθυμα λίγα ζεφτίδια τῆς χειμωνιάτικης συννεφιᾶς.

Στὰ χέρια του πασπατεύει νευρικά ἔνα ἄσπρο σκονάκι. "Ο Στρατῆς τὰ εἶχε καταφέρει μιὰ χαρὰ στὴν παραγγελία ποὺ πήρε. Κι' ἔτσι, τώρα τόχει στὰ χέρια. Πάει πιά, συλλογίζεται. Σήμερα τελειώνουν τὰ ψέματα.

Τί θὰ τόκανε τώρα ; "Εννοια σου. "Ηξερε αὐτός. Τὰ εἶχε σκεφτὴ ὅλα. Στὸ τραπεζάκι του, ἔκει δίπλα, ἡ νοσοκόμα εἶχε πάντα ἔνα ποτήρι νεροῦ. Θὰ τορριχνε μέσα. Κι' ύστερα, μιὰ καὶ κάτω. "Οξω βάσανα. Τοῦ φαινόταν κιόλα πῶς ἄρχισε νὰ παγώνη τὸ σῶμα του. Πρώτα - πρώτα τὰ πόδια. Θάχω καὶ πόνους ; συλλογίζοταν. Μπᾶ, δὲ φαντάζουμαι. Μὰ καὶ νάχω τί ; λίγες στιγμὲς θᾶναι αὐτὴ ἡ δουλειά. "Υστερα θὰ ήσυχάσω γιὰ πάντα. "Ετσι ; Βέβαια, θὰ ήσυχάσω. Οὕτε στενοχώριες πιά, οὔτε...

"Απλωσε τὸ χέρι καὶ πήρε τὸ ποτήρι μὲ τὸ νερό. "Ἐγύρισε ἀργά πρὸς τ' ἄλλο τὸ πλευρό, κατὰ τὸν τοίχο, ζεδίπλωσε σιγά-σιγά μὲ προσοχὴ τὸ σκονάκι κι' ἔρριξε στὸ νερὸ τὴν ἄσπρη σκόνη. Τὸ νερὸ ἐθό-

λωσε. Τὸ κράτησε δυὸ στιγμὲς στὰ χέρια, τὸ κίνησε λίγο γιὰ νὰ διαλυθῆ, κι' ὑστερὰ τὸ σήκωσε καὶ τῷφερε στὰ χείλη.

Μὰ τὶ τρέχει; Μηχανικὰ ἐκράτησε τὸ χέρι καὶ γύρισε πρὸς τὴν πόρτα τὰ μάτια. "Ἐνας θόρυβος ἀκούεται κατὰ κεῖθε.

Μπά! "Ἐνα σωρὸ κοριτσάκι, ὁχτώ, δέκα, δώδεκα χρονῶν, ἄρχισαν νὰ μπαίνουν στὸ θάλαμο. Σχολεῖο θᾶναι, σκέφτηκε ὁ Δημητρὸς καὶ στάθηκε σὰν κάτι νὰ ἐμπόδιζε τὰ χέρια του. Νὰ τὸ πιῆ, νὰ μὴν τὸ πιῆ τώρα; "Ασε. Καλλίτερα ὑστερα, νὰ μὴν τὸ πάρη κανεὶς εἰδῆση.

"Ἐσκυψε σιγὰ κι' ἐτοποθέτησε τὸ ποτῆρι στὸ μικρὸ τραπεζάκι, πίσω ἀπὸ κάποιο μπουκάλι, ἔτσι, ποὺ νὰ μὴ μπορῇ κανένας νὰ τὸ δῆ, κι' ὑστερὰ ἐγύρισε πρὸς τὰ παιδιά. Μηχανικά, κάτι ἔπαιρνε τὸ αὐτὶ του ἀπὸ ὅ, τι ἔλεγε ἡ δασκάλα. Δὲν καταλάβαινε τίποτα, δὲν ἤθελε νὰ καταλάβῃ. Τί; Κατηχητικὸ Σχολεῖο; Τί λέει; Χριστὸς ἀνέστη; Νὰ μᾶς εὐχηθοῦν τὴν παρηγορὶα ποὺ δίνει ὁ Θεός;

— Μωρὲ δὲν μᾶς ξεφορτώνεσαι κι' ἐσύ; μουρμούρισε.

Κι' ἐγύρισε τὶς πλάτες, καταφουρκισμένος.

"Ὑστερα οἱ μικρὲς ἄρχισαν μὲ μιὰ σιγανή, γλυκειὰ φωνή, νὰ τραγουδοῦν ἔνα τραγοῦδι, ἔναν πασχαλινὸ ὕμνο τοῦ σχολείου τους. Ὁ Δημητρός, ποῦχε γυρίσει τὶς πλάτες, δὲ μποροῦσε νὰ κλείσῃ καὶ τ' αὐτιά. Σιγὰ - σιγά, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ κι' αὐτός, ἐγύρισε πάλι πρὸς τὸ μέρος τῶν παιδιῶν. Ὁμοιογοῦσε μέσα του, πώς, ἀλήθεια, ψάλλουν πολὺ ὅμορφα. Σιγὰ - σιγὰ ἄρχιζει νὰ παρακολουθῇ καὶ μὲ κάποια προσοχή. "Οσο γιὰ τοὺς ἄλλους ἀρρώστους, αὐτοί, καθὼς βλέπει, ἔχουν πανηγῦρι. Ἐκεῖνος ἔκει ὁ ἀντικρυνὸς κλαίει ἀπὸ συγκίνηση. Κάποιος ἄλλος παρακεῖ δοκιμάζει ν' ἀνασηκωθῇ, γιὰ ν' ἀκούσῃ καλλίτερα.

— Νὰ ζήσετε, παιδάκια μου, φωνάζει ἔνας τρίτος. Καὶ τοῦ χρόνου. Νὰ σᾶς χαίρωνται οἱ γονοί σας.

"Ο Δημητρὸς βλέπει, ἀκούει, παρακολουθεῖ ὅλοένα μὲ πιὸ μεγάλη προσοχή. Σιγὰ - σιγὰ ἡμερεύει κι' αὐτός. Περίεργο! Τί ἀλλόκοτα αἰσθῆματα εἶν' αὐτὰ ποὺ δοκιμάζει μέσα στὴν ψυχή του; Τὰ εἶχε δοκιμάσει ποτέ; Δὲ θυμάται. Μακάρι νὰ ψάλλουν ἀκόμα λιγάκι. "Α, νά, τώρα λένε τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Αὐτὸ πιὰ τὸ ξέρει κι' αὐτός ἀπ' τὰ μικρά του χρόνια. Κι' ἡ φαντασία του ἀναπολεῖ τότε τὰ παιδικά του χρόνια, ἔκεινη τὴν εὔτυχισμένη ἐποχή, τὰ χρόνια τῆς ἀμέριμνης καὶ τῆς ἀθώας χαρᾶς. Θυμάται ποὺ ἡ μάνα του τὸν ξυπνοῦσε νύχτα - νύχτα τὸ Πάσχα γιὰ τὴν ἐκκλησιά. Θυμάται π' ἀντιλαλοῦσε τὸ χωριὸ κι' ὡς πέρα οἱ λόγγοι κι' οἱ ρεματιές ἀπ' τῆς καμπάνας τοὺς χαρμόσυνους χτύπους. Θυμάται ποὺ οἱ χωριάτες μὲ τὰ γιορτινά τους, κρατῶντας λαμπάδες στὰ χέρια, σιγόφελναν χαρούμενοι τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» μαζὶ μὲ τὸν ψάλτη τοῦ χωριοῦ. Θυμάται, ω, πόσα θυμάται! Χίλια - δυὸ πράματα, χίλια - δυὸ πραματάκια ἀπλᾶ, μὰ τόσο·γλυκά, τόσο ὅμορφα!

"Ὑστερα παύει ἡ ψαλμωδία. Τί θὰ κάμουν τώρα; Θὰ φύγουν; "Α, ὥραία, δὲν φεύγουν ἀκόμα. Μοιράζονται σὲ μικρὲς ὄμαδες καὶ σκορπίζουν χωρὶς θόρυβο στὰ κρεβάτια. Τρία ἔδω, τέσσερα πιὸ πέρα,

περικυκλώνουν μ' ἀγάπη τοὺς ἀρρώστους. Πλησιάζουν καὶ σ' αὐτὸν δυό. "Ωστε ἐνδιαφέρονται καὶ γι' αὐτόν; Δὲν τὸ περίμενε. Κι' αὐτὸς τοὺς εἶχε γυρίσει τὶς πλάτες!... Καὶ τὶ συμπαθητικὲς φυσιογνωμίες! Δὲ θᾶναι παραπάνω ἀπὸ ἐννιά - δέκα χρονῶν. "Ερχονται κοντά του. Ἀκουμπάνε συμπονετικὰ στὸ κρεβάτι του. Καὶ τοῦ μιλᾶν τόσο γλυκά!

"Ο Δημητρὸς συγκινήθηκε. "Η καλωσύνη τους τοῦ ἐμάλαξε τὴν καρδιά. "Απλωσε στοργικὰ τὸ χέρι καὶ τ' ἀκούμπησε στὸ κεφάλι τῆς μικρῆς ποὺ στεκόταν πιὸ κοντά του.

— Πῶς σὲ λένε; τὴ ρώτησε.

— Φρόσω, ἀπάντησε ἡ μικρή καὶ τὸν κύτταξε μὲ τὸ ἀθῶ παιδιάστικο βλέμμα της.

"Ο Δημητρὸς σὰν νὰ ταράχηται λίγο ἀκούοντας ἐκεῖνο τ' ὄνομα.

— Φρόσω! ψιθύρισε. Τῆς Φρόσως τῆς κόρης μου τ' ὄνομα...

— "Ἔχετε κόρη; Ποῦ εἶναι; Πόσων χρονῶν εἶναι;

— Στὴν ἡλικία σου.

— "Α, τί καλά! Θὰ γίνωμε φίλες. Ποῦ εἶναι; Θαρθῆ σήμερα ἔδω νὰ σᾶς βρῆ; Καὶ βέβαια θαρθῆ. Τέτοια μέρα δὲ μπορεῖ νὰ ξεχάσῃ τὸ μπαμπάκα της.

"Ο Δημητρὸς μὲ δυσκολία τώρα μποροῦσε νὰ πνίξῃ τὴ συγκίνηση, ποὺ τοῦ φούσκωνε τὰ στήθια. Στὴν ἀνάμνησή του τώρα ἦταν ὄλοζωντανες οἱ μορφές τῶν παιδιῶν του. Τοῦ ἥρθε νὰ κλάψῃ. "Ἐνας κόμπος τοῦ ἔσφιγγε τὸ λαιμό.

"Ωστόσο οἱ δυὸ μικρὲς ἔξακολούθησαν νὰ τοῦ μιλᾶνε μὲ ὄλη τους τὴν ἀφέλεια.

— Πηγαίνει στὸ Σχολεῖο ἡ Φρόσω σας; Σὲ ποιά τάξη εἶναι;

— Δὲν ξέρω... ἀπάντησε ὁ Δημητρὸς μὲ στεναγμό.

— Ανοιξαν διάπλατα τὰ μεγάλα τους μάτια.

— Δὲν ξέρετε; Πῶς δὲν ξέρετε;

— Εἶναι στὸ χωριό.

— "Α, τί κριμα! Τὸ ξέρει πῶς εἶσαστε ἄρρωστος; Βέβαια, θὰ τὸ ξέρη. Θὰ τῆς τὸ γράψατε ἐσεῖς. Μὰ γιατί κλαίτε; Ἐννοια σας. Θὰ γίνετε γρήγορα καλά. Θὰ σᾶς κάμη καλὰ ὁ Χριστούλης. "Η κορούλα σας θὰ κάνη τὴν προσευχή της γιὰ σᾶς. Βέβαια, θὰ σᾶς κάνη καλὰ καὶ σᾶς ὁ Θεός. Θὰ πάτε νὰ δῆτε τὴ Φρόσω σας. Μήν κλαίτε, μήν κλαίτε!..

Λέγοντας αὐτά, ἀνοιξαν τὶς σακουλίσες καὶ τὰ κουτιά ποὺ κρατοῦσαν, κι' ἄρχισαν νὰ βγάζουν ἀπὸ κεῖ ἔνα σωρὸ δῶρα. Σοκολάτες, γλυκά, φρούτα, κι' ἔνα μπουκετάκι ἀπὸ ὅμορφα λουλούδια. Τὸ τραπεζάκι γέμισε. Τὰ ταχτοποίησαν ὅμορφα - ὅμορφα, κι' ὑστερα γύρισαν νὰ τὸν ἀποχαιρετήσουν.

Τὰ μάτια του ἦταν ἀκόμη βουρκωμένα. Πῆρε τὰ χεράκια τους μέσα στὰ δικά του χέρια, τὰ ἐσφίξε μὲ στοργὴ καὶ τὰ φίλησε μ' εύγνωμοσύνη. Κάτι θέλησε νὰ τοὺς πῆ, μὰ δὲ μπόρεσε. Ψιθύρισε μόνο δυὸ λέξεις:

— Σᾶς εὐχαριστῶ!

— Κι' ἀναλύθηκε σὲ λυγμούς...

"Οταν πέρασε ἡ πρώτη συγκίνηση, ὁ θάλαμος εἶχε ἀδειάσει πιὰ ἀπ' τὰ παιδιά. Τώρα οἱ γλυκειές τους

ψαλμωδίες άκούονταν πιό άσθενικές. Είχαν πάει σ' άλλο θάλαμο, νά σκορπίσουν κι' έκει ένα κομμάτι άπ' τή χαρά της άθωας ψυχής τους.

Ο Δημητρός, συγκινημένος άκομα, έσκυψε καὶ πήρε άπ' τὸ τραπεζάκι τὸ μικρὸ μπουκέτο. Πόσο ὅμορφα μύριζαν τὰ λουλούδια του! Αρχισε νὰ τὰ χαῖδεύῃ, νὰ τὰ φιλῇ, σὰν νὰ είχαν ψυχή. Τοῦ φαινόταν πώς τὸ γλυκό τους μοσχοβόλημα ήταν τῆς καρδιᾶς τῶν παιδιῶν ἐκείνων. Ἐξακολουθοῦσε άκόμη νὰ ἔχῃ τὴν ἐντύπωση, πώς δυό ἀγγελούδια είχαν ἀπλώσει τὶς φτεροῦγες τους πάνω άπ' τὸ κρεβάτι του γιὰ λίγες στιγμές.

Κι' ὁ νοῦς του πετάει άκόμα ἐπίμονα στὸ σπίτι του, στὰ παιδιά του. "Ω, ναί. Τὰ βλέπει. Τὰ βλέπει μπροστά του καὶ τὰ τρία. Τὸν κυττᾶνε μὲ ἀγάπη, μὲ στοργή. Κι' ὁ μικρὸς ὁ Χριστάκης ἀπλώνει τὰ χεράκια του καὶ θέλει νὰ τὸν ἀγκαλιάσῃ, νὰ τὸν φίλησῃ. Τὰ βλέπει... Ή φαντασία τοῦ τὰ φέρνει μπροστά του. Μὰ εἰν' ἀληθινό; "Α, ὄχι, ὄχι! Ψέμα εἰναι! Τὰ παιδιά του δὲν τὸν κυττᾶνε μὲ στοργή. Δὲν ἔρχονται νὰ τὸν ἀγκαλιάσουν. Ἐκεῖ μακριά, στὸ χωριό τους, κλαίνε τὴν ὄφρανια τους καὶ θυμοῦνται πώς κάποτε είχαν ἔναν πατέρα... Κι' ἡ μητέρα τους, ἡ γυναῖκα του, προσπαθεῖ νὰ γλυκάνῃ τὴν πίκρα τους καὶ νὰ λαφρώσῃ τὸν πόνο τῆς ὄρφανιας, μὰ ποῦ νὰ βρῆ κουράγιο στὴν ἔρημιά, στὴν ἐγκατάλειψή της:

"Αχ! Νὰ μποροῦσε νὰ γίνη καλά! Νὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ! Θὰ πήγαινε νὰ τοὺς εὕρισκε. Θὰ ζοῦσε πιὰ μαζί τους. Θὰ δούλευε γι' αὐτούς. Θὰ μεγάλωνε τὰ παιδιά του. Θὰ προστάτευε τὴν γυναῖκα του. "Αχ! νὰ μποροῦσε νὰ ζήσῃ! Ναί, ἥθελε νὰ ζήσῃ. "Ω, ἀς ἔβγαιναν ἀληθινὰ τὰ λόγια τῶν καλῶν αὐτῶν παιδιῶν!

Τὰ μάτια του ἔπεσαν πάλι στὸ τραπεζάκι μὲ τὰ δῶρα τους. Πιὸ πέρα, ἔκει πίσω άπ' τὸ μπουκάλι, μισοκρυμμένο, ήταν τὸ ποτῆρι τοῦ νεροῦ... Μιὰ ἀνατριχίλα ἔνοιωσε νὰ περνάῃ τὸ σῶμα του, καθὼς τὸ ἔπαιρνε πάλι στὰ χέρια του. Μὰ δὲν τὸ κράτησε πολύ. Μὲ μιὰ κίνηση ζωηρή, τὸ ἔχουσε ἔξω ἀπ' τ' ἀνοιχτὸ παράθυρο. Τότε τοῦ φάνηκε νὰ γεμίζῃ ἡ ψυχή του σὰν άπὸ κάποιο αἴσθημα ἀπολυτρώσεως. Κι' ἀνέπνευσε ἐλεύθερα.

Ο ἥλιος τοῦ ἀνοιξιάτικου ἀπομεσήμερου ἔστελνε άκόμη τὴ γλυκεία ζεστασία στ' ἀρρωστημένα κορμιά ἀπ' τ' ἀνοιχτὰ παράθυρα τοῦ θαλάμου. Κι' ἀπὸ τ' ἀντικρυνὸ περίπτερο τοῦ Νοσοκομείου άκούονταν πάλι τῶν παιδιῶν οἱ γλυκείες ψαλμωδίες...

Στὸ κύλισμα τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, τὸ Πάσχα ἔρχεται καὶ περνᾶ καὶ ξανάρχεται πάλι. Καὶ στὸ μικρὸ χωριουδάκι ἔκει μακριὰ ἀπ' τὴν Ἀθήνα, κάθε Πάσχα, κάθε χρόνο τὴ μεγάλη νύχτα, οἱ καμπάνες χτυπῶνται πάλι χαρμόσυνα κι' ἀντιλαλεῖ στοὺς χτύπους των τὸ χωριό κι' ὡς πέρα οἱ ρεματιές κι' οἱ λόγγοι. Κι' οἱ χωριανοὶ φορᾶνε πάλι τὰ γιορτινά τους, καὶ κρατῶντας λαμπάδες στὰ χέρια, ϕάλλουν μαζὶ μὲ τὸν ψάλτη τοῦ χωριοῦ χαρούμενοι τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Ἀνάμεσά τους κι' ὁ Δημητρός... Κι' ὅταν ἔκεινοι γυρίζουν στὰ σπίτια τους, γυρίζει κι' αὐτὸς χαρούμενος στὸ μικρὸ του σπιτάκι, κι' ἔκει, τριγυρισμένος ἀπ' τὰ τρία γελαστὰ παιδάκια του καὶ τὴν εὔτυχισμένη του γυναῖκα, τοὺς διηγεῖται πάντα τὴν ἴστορία του, ποῦναι ἵσως ἴστορία καὶ πολλῶν ἄλλων...

ΤΟ ΕΥΟΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΑΠΟΨΕΙΣ

Τοῦ κ. Χρήστου Σίδερη

Τελευταῖος μήνας τοῦ χειμῶνα δι Κουτσοφλέβαρος, γνωστὴ ταυτότης καὶ δὲν χρειάζονται συστάσεις. Δὲν ξέρω ἂν ἔχῃ διπλωμα κοπτικῆς - ραπτικῆς, ἀλλὰ μόλις περιλαβε τὴ βάρδια του ἄρχισε νὰ ἔργαζεται μὲ ζῆλο γιὰ νὰ κάνῃ μάξι τὴν ἀσπροτουαλέτα τῶν βουνῶν. Καὶ στὰ χαμηλὰ ὑψώματα φόρεσε χιονένιους σκούφους.

Τὸ κρύο δαγκώνει άκόμα καὶ τὰ σκεπασμένα μέρη τοῦ σώματος. Τὸ τουρπούρισμα καὶ τὰ παράπονα γιὰ τὴν κακοκαιρία εἶναι στὴν ήμερησία διάταξη.

Τὸ πρωινὸ λεωφορεῖο ζεκινοῦσε ἀπὸ τὸ χωριὸ γιὰ τὴν ἐπαρχιακὴ πόλη. "Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες ἔτυχε νὰ είμαι καὶ ἔγω.

Δίπλα μου καθόταν ἔνας κύριος 45 - 50 ἑτῶν, καλοτυλιγμένος στὸ παλτό του. Τὸν είχα δῆ στὸ πρακτορεῖο, ποὺ ἤταν καὶ καφενεῖο, νὰ ἔχῃ κάνει καλὴ ἀνθράκευση μὲ τοσαὶ, βουτήματα καὶ κονιάκ ντούμπηλεξ.

Τὸ ἀμάξι προχωροῦσε σὰν χελώνα στὸν μισοπαγωμένο δρόμο καὶ μέσα βασίλευε μιὰ κρύα σιωπή.

— Παιλόκαιρος, εἶπα γιὰ νὰ σπάσω λίγο τὸν πάγο τῆς σιωπῆς.

— "Οχι καὶ παιλόκαιρος, μὴν εἴμαστε ύπερβολικοί, ἀποκρίθηκε ὁ κύριος, ἀπλῶς εἶναι κάπως ψυχρός.

— Μά, σᾶς παρακαλῶ, κάπως ψυχρὸν τὸν λέτε αὐτὸν τὸν καιρό, νὰ σους ζεφουλούσῃ ὁ βοριάς τὴ μυτὴ καὶ νὰ νομίζεις πώς εἶναι τὰ πόδια σου κατεψυγμένα κοτόπουλα: "Ασε καὶ τὶς ἀνατριχίλες τῆς ραχοκοκαλιᾶς, σὰν νὰ κατρακυλᾶνε παγάκια πάνω τῆς.

— Γὰ σιγά, νὰ πάρωμε τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχή. "Έχομε τρεῖς μήνες χειμώνα;

— "Έχομε.

— "Ἄπὸ αὐτὸύς περνάει ἔδω στὸν τόπο μας ἔνας μήνας σχεδόν μὲ λιακάδες καὶ τὸ ζεχνάει νὰ βρέξῃ:

— Πολλές φορές ναί.

— Καὶ σὲ ὅλον τὸν χειμῶνα ἄλλες 20 - 30 μέρες συννεφίες χωρὶς βροχὴ ὅμως καὶ χωρὶς κρύο; Βάλε καὶ καμιὰ δεκαπενταριά μέρες μὲ βροχές μαλακές, μὲ χαμηλές ἀντάρες, ποὺ τὶς λένε φουσκωδεντρίες. Μᾶς μένουν λοιπόν 15 μέρες περίπου μὲ κρύο καὶ βοριά σκόρπιες σὲ ὅλον τὸν χειμώνα καὶ τὸ μαθίανουν τὰ ἄντερα! Τὶ νὰ ποῦν κάτι βόρειοι ποὺ κάνουν 4 - 5 μῆνες νὰ ίδουν ήλιο; Αύτῶν οὐτὲ τὸ καλοκαίρι τους δὲν εἶναι σὰν τὸ δικό μας τὸν χειμώνα.

— Μὰ εἴμαστε εὔκρατος ζώνη, εἶναι τὸ κλίμα μας τέτοιο.

— Καὶ γά σου λέω ἔχομε τὸ καλύτερο κλίμα τῆς γῆς, ἀλλὰ εἴμαστε μαθημένοι νὰ γκρινιάζωμε. Κάνει κρύο; Χού, χού, χού τὰ χέρια μας καὶ τουρπούριζομε φέλνοντας στὸ χειμῶνα τὰ ἔξι μάξις. Κάνει ζέστη; Οὐφ, σκάσαμε. Περνάμε τὸ καλοκαίρι γενεές δεκατέσσερες καὶ κατεβάζομε λεμονάδες, ἀναψυκτικά καὶ πετάμε τὸ ἔνα κοντά στὸ ἄλλο τὰ ροῦχα μας, κάνοντας στριπ-τής μέχρι ἔκει ποὺ μᾶς ἐπιτρέπεται...

— Ο κύριος ἔδειχνε ισχυρὸς συζητητής καὶ φιλόσοφος, ἀλλὰ καὶ ἔγω νόμιζα πώς είχα τὸ σχετικό μου δίκιο καὶ τοῦ λέω:

— Μά εἶναι νὰ μὴ γκρινιάζωμε, νὰ ζεκινᾶς γιὰ τὴ δουλειά σου κάθε πρωὶ καὶ νὰ ἔχῃς τὸ χειμώνα, τὸ κρύο, τὸν ἄστρο, τὴν παγωνιά, τὴν υγρασία, ὁλόκληρο στρατὸ τῆς γρίπης. Καὶ τὸ καλοκαίρι τὴ ζέστη, τὸν ίδρωτα, τὸ μπαίλντισμα, τὸ ζεβίδωμα. "Όλα αὐτὰ παραπανίσια ἀπὸ τὸν κάματο τῆς δουλειᾶς.

— "Α, καὶ γιὰ τὴν έργασία ἔχω νὰ σοῦ πῶ μερικά, ἐνώ τὴν ἀνέφερες. Αύτὴ ἔχει βελτιωθῆ ἀρκετά. Αρκεῖ νὰ σοῦ πῶ, ὅτι οἱ έργαζόμενοι δουλεύουν λίγο παραπάνω ἀπὸ τὸν μισὸ χρόνο καὶ τὸν πληρώνονται ὀλόκληρον καὶ βάλε!

— Αύτὸς εἶναι κι ἀν είναι ἀπὸ τὰ ἀπίστευτα, ἀπαντῶ.

— "Οχι, εἶναι γεγονός, μοῦ λέει καὶ ἀν θέλης κάθησε νὰ τὸ μετρήσωμε.

— (Βρέ, ποῦ ἔμπλεξα!) Μά, μήπως εἰσθε μαθηματικός; (συνέχεια σελίδα 34)

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΡΑΧΩΒΑΣ

Μιά άπο τις γραφικώτερες και πιο χαρακτηριστικές έκδηλωσεις τής περιοχής μας και ένα άπο τα πολύ σμορφά ρουμελιώτικα έθιμα, είναι το πανηγύρι τής Αράχωβας.

Γίνεται κάθε χρόνο στις 23 Απριλίου, είς μνήμην τοῦ πολιούχου τῆς πόλεως Ἀγίου Γεωργίου καὶ σὲ ἀνάμνησι τῆς ιστορικῆς νίκης τοῦ Καραϊσκάκη ἐναντίον τῶν Τούρκων, τὸ 1826. Ἐτσι, οἱ ἐκδηλώσεις ἔχουν ἔνα διπλὸ χαρακτῆρα, θρησκευτικό καὶ ἔθνικό, κατανυκτικό καὶ ἡρωϊκό, εὐλαβικό καὶ πανηγυρικό. Οἱ κάτοικοι τιμοῦν τὸν Ἀγίο τους καὶ ξεφαντώνων γιὰ τὴν νίκη τοῦ Στρατάρχου τῆς Ρούμελης. Ἐπὶ τρεῖς μέρες ἡ Ἀράχωβα δονεῖται ἀπὸ τὸν ύποβιλητικὸν ἥχο τῆς καμπάνας καὶ ἀπὸ τὸ χαρακτηριστικὸ παιχνίδισμα τῆς πίπιζας, ποὺ γεμίζει τὸν άέρα μὲ τὸ τραγούδι :

«Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στὸν "Αἴ-Γιώργη..."»

Είναι τὸ παραβολικὸ τραγούδι τῆς μάχης, μελοποιημένο σ' ἔνα ἰδιωματικὸ σκοπό, ἀρκετά ἀργό, ἀλλὰ ἐντονα ρυθμικό, ποὺ δὲν συναντᾶται σὲ κανένα ἄλλο μέρος τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἀλληγορικά του λόγια λένε :

«Πανηγυράκι γίνεται ψηλά στὸν "Αἴ-Γιώργη".

Τὸ πανηγύρι ἥταν πολὺ κι ὁ τόπος ἥταν λίγος.

Βαστάει ὁ Δράκος τὸ νερό, διψάει τὸ πανηγύρι.

Σκάσαν' οἱ μούσες γιὰ νερὸ καὶ τὰ στοιχεῖα ἀπ' τὴ δίψα καὶ αὐτὰ τὰ λιανομούλαρα πέσαν νὰ ψοφήσουν.

Τρεῖς λυγερές συνάζονται νὰ πᾶν νὰ εἰποῦν τοῦ Δράκου: Ἀπόλα, Δράκο μ', τὸ νερὸ νὰ πῆ τὸ πανηγύρι.

Κάτω ἀπὸ τὰ κοινὰ αὐτὰ λόγια καὶ πίσω ἀπὸ τὴν εἰκόνα αὐτῆ, τὴν κάπως βγαλμένη ἀπὸ κάποιο παραμύθι, κρύβεται μιὰ πραγματικότητα. Πανηγυράκι είναι ἡ μάχη τῆς Αράχωβας. Δράκος ή Τούρκια, ποὺ κρατάει τὴν ἐλευθερία τῶν Ἑλλήνων, πολύτιμη κι ἀπαραίτητη ὅσο καὶ τὸ νερό. Μοῦλες είναι οἱ Ἑλληνες, ποὺ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῆς σκλαβιᾶς, στοιχεῖα είναι οἱ κλέφτες καὶ οἱ ἀρματολοὶ καὶ λιανομούλαρα οἱ νέοι, τὰ παιδιά. Καὶ οἱ τρεῖς λυγερές δὲν είναι ἄλλες ἀπὸ τὶς τότε μεγάλες δυνάμεις Ἀγγλία, Γαλλία καὶ Ρωσία, ποὺ μεσοδάβησαν καὶ βοήθησαν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση. Τὸ «Πανηγυράκι» είναι ἔνα χαρακτηριστικὸ παράδειγμα τῆς φαντασίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἱκανότητὸς του νὰ περιγράφῃ γεγονότα μὲ λέξεις συμβολικές, ἀπόλυτα ὅμως ταιριασμένες στὴν ἔννοια.

Τὸ πανηγύρι ἀρχίζει οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὴν παραμονὴ τὸ ἀπόγευμα. Ἀπὸ τὰ καμπαναριά τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ποὺ βρίσκεται στὴν κορυφὴ τῆς πόλεως, ξεχύνονται οἱ χαρμόσυνοι καὶ μελωδικοὶ ἥχοι ἀπὸ τὶς καμπάνες καὶ σέρνονται στοὺς φαρδεῖς δρόμους καὶ τὰ στενὰ καλντερίμα, κατεβαίνουν ἀπὸ τὶς κόκκινες κεραμένες στέγες καὶ μπαίνουν μέσα στὰ σπίτια ἀπὸ τὰ μισάνοιχτα παράθυρα καὶ τὶς μπαλκονόπορτες. Καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Αράχωβας φορῶν τὰ «καλά τους» καὶ ἀντηρίζουν πρὸς τὴν ἐκκλησία. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὅλοι οἱ δρόμοι δόδηγοῦν στὸν "Αἴ-Γιώργη. Δρόμοι καθαροὶ ἀπὸ συνήθεια, ποὺ τὴν ἡμέρα αὐτῇ είναι ιδιαίτερα φροντισμένοι. Σφιχτοσκουπισμένοι καὶ φρεσκοσβεστωμένοι. Γιορτάζει ὁ «Ἀφέντης ὁ Αἴ-Γιώργης» καὶ ἡ ὑποδειγματικὴ καθαριότητα είναι μιὰ προσφορά... Ξέχωρα, ποὺ θāρθουν ἐκατοντάδες ἄνθρωποι ἀπὸ τὶς ύψωρα πόλεις καὶ τὰ χωριά κι ἀπ' τὴν Ἀθήνα ἀκόμη καὶ δὲν πρέπει νὰ τούς βροῦνται ψεγάδια, νὰ τούς «κοροϊδέψουν».

Ἀμέσως μετά τὸν Ἐσπερινό, κάτοικοι καὶ ἐπισκέπτες συγκεντρώνονται στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸν χορό. Γέροντες καὶ παλληκάρια, παντρεμένες γυναικεῖς καὶ ὀλόδροσα κορίτσια, πάνονται χέρι-χέρι καὶ χορεύουν μὲ τοὺς ἥχους τῆς πίπιζας καὶ τοῦ ντασούλιοῦ. Οἱ ἄνδρες φορῶνται κάτασπρες φουστανέλλες μὲ σκουρόχρωμα φέσια στὸ κεφάλι καὶ φουντωτά τσαρούχια στὰ πόδια. Κάπου κάπου καὶ

FETE PATRONALE D'ARACHOVA

Une des manifestations les plus pittoresques de notre région et l'une des coutumes les plus belles de Rouméli (Grèce Continentale) est la fête patronale d'Arachova.

Elle a lieu chaque année le 23 avril, en mémoire de Saint-Georges, protecteur de la ville, et en commémoration de la victoire de Karaïskakis sur les Turcs en 1826. Pour cette raison, ces manifestations revêtent un double caractère : religieux et national, affectif et héroïque, pieux et solennel. Les habitants honorent leur Saint Protecteur et fêtent la victoire du Maréchal de Rouméli. Pendant trois jours, l'on n'entend à Arachova, que les cloches et les sons des instruments de musique populaire (la pipiza) qui remplissent l'air partout avec la chanson : «Une fête a lieu là-haut à Saint-Georges...»

C'est une chanson à double sens, qui concerne la bataille qui a eu lieu ce jour-là, composée d'un air tout à fait particulier, assez lent, mais très rythmé, que l'on ne rencontre nulle part ailleurs en Grèce. Ces paroles allégoriques disent :

«Fête a lieu là-haut à Saint-Georges.

La fête est grande, mais la place est petite.

Le Dragon garde l'eau, les gens de la fête ont soif. Les mules crèvent de soif, de même que les revenants. Les jeunes mulets risquent de mourir.

Trois belles se réunissent et vont dire au Dragon : Laisse, mon Dragon, l'eau libre pour que ceux qui [fêtent en boivent].

Sous ces mots simples et derrière cette image qui ressemble à un conte, se cache la réalité. Le mot Fête

Τὸ Πανηγύρι ἀρχίζει τὴν παραμονὴ, μὲ τὸν Μ. Ἐσπερινὸ καὶ τὴν λιτάνευσι τῆς ειρῆς εικόνος τοῦ Ἀγ. Γεωργίου.

La «St. Georges» à Arachova a débuté la veille par les vêpres et la procession de l'icône de Saint-Georges.

καμιά παλιά κουμπούρα στή μέση! Τὰ σεγγούνια είναι ή στολή τῶν γυναικῶν, πού συμπληρώνεται ἀπὸ μὰ πλουμιστὴ ποδιά, μερικές σειρές φλουριά στὸ στῆθος καὶ ἀρκετὰ παληὰ κοστιμάτα, δαχτυλίδια, βραχιόλια, σκουλαρίκια. Οἱ λεύτερες ἔχουν ζωνάρι κόκκινο, οἱ παντρεμένες βυσσινύ.

Τρεῖς νιόπαντρες —οἱ τρεῖς λυγερές— θ' ἀνοίξουν τὸ χορό. Θ' ἀρχίσουν φυσικά μὲ τὸ «Πλανγυράκι». «Οπως ἡ μελωδία τοῦ τραγουδιοῦ, ἔτσι καὶ ὁ χορός είναι ἐντοναὶ ιδιωματικός, ἄγνωστος ὁ ἄλλο μέρος. Δὲν ἔχει φιγούρες καὶ τσακίσματα, ἀλλὰ είναι ἀργός, ρυθμικός, συγκρατημένος καὶ μεγαλόπρεπος. Μονάχα τὸ λίκνισμα τῶν γυναικῶν ἀπαλύνει κάπως τὸ αὐτηρὸ του ὑφος. Είναι χορός μὲ κάποιο θρησκευτικὸ μεγαλεῖο, χορός ποὺ ταιριάζει ἀπόλυτα σὲ μὰ θρησκευτικὴ γιορτή. Θ' ἀκολουθήσουν φυσικά καὶ οἱ ἄλλοι ἐλληνικοὶ χοροί, τὸ καλαματιανὸ καὶ τὸ τσάμικο, πού θὰ τοὺς δόηγησῃ ὁ ἥχος τοῦ κλαρίνου πλέον. Τότε θ' ἀνεμίσουν στὸν ἄφρα οἱ φουστανέλλες καὶ θὰ «βροντήσουν» τὰ φλουριά καὶ τὰ βραχιόλια...

Αφοῦ τελειώσῃ ὁ χορός, γίνεται ἡ ἔκφορά τῆς εἰκόνας τοῦ «Αγίου Γεωργίου ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ ἡ λιτάνευσίς της στὴν πόλι. Σχηματίζεται μιὰ μεγαλειώδης πομπὴ, τῆς ὁποίας προηγεῖται ἡ φιλαρμονική. Ἀκολουθεῖ μιὰ ὄμαδα ἀπὸ κοπέλες μὲ σεγγούνια καὶ πίσω ἔρχονται τὰ χρυσοκέντητα λάβαρα καὶ τὰ ἀστραφτερὰ ἔχαπέρυγα. «Υστέρα οἱ ψάλτες καὶ ἀμέσως κατόπιν ὁ Δεσπότης περιστοιχισμένος ἀπὸ τοὺς ἵερες. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἱερά εἰκόνα, πού τὴν βαστάνε δυὸ γέροντες φουστανελλοφόροι, μὲ συνοδεία ἀπὸ νέους καὶ νέες μὲ τοπικές ἐνδυμασίες. Ή ὅλη πομπὴ πλαισιώνεται ἀπὸ ἓνα τιμητικὸ στρατιωτικὸ ἀπόσπασμα, ἐνῶ δύο κανόνια στὸν λόφο ἀπέναντι ἀπὸ τὴν ἐκκλησία συνοδεύουν μὲ τὶς τρομερὲς βροντές τους τῇ λιτανείᾳ μέχρι τὸ τέλος. Ο «Αγ. Γεώργιος δὲν είναι μονάχα προστάτης τῆς Ἀράχωβας, ἀλλὰ καὶ τοῦ στρατοῦ (πεζικοῦ).

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, χαράματα ἀκόμη, ἔνας σαλπιγκτῆς γυροφέρνει τὴν ἐκκλησία σαλπίζοντας ἔνα πρωινὸ ἐγερτήριο. Παλιότερα ἔνας ἄλλος ἔπαιζε μελωδικούς σκοπούς μὲ τὴ φλογέρα. «Υστέρα βροντᾶν τὰ κανόνια, ἡχούνε οἱ καμπάνες χαρμόσυνα καὶ ξυπνάει ὁλόκληρη ἡ πόλις. Σὲ λίγο ἀρχίζει ἡ μεγάλη ἀρχιερατικὴ λειτουργία, πού θὰ κρατήσῃ μέχρι τὶς 10.30' περίπου.

Τότε θὰ γίνη στὸν ἀπέναντι λόφο, στοῦ Μουστάμπε οἶπως λένε, τὸ γραφικώτατο ἀγώνισμα τοῦ ἀνωμάλου ἀνηφορικοῦ δρόμου γερόντων φουστανελλοφόρων. Είναι ἔνα θέιμο παληὸ.

Στὸ προαύλιο τῆς ἐκκλησίας στήνεται ὁ χορός, κύτῳ ἀπὸ τοὺς ἥχους τοῦ νταουνλιοῦ καὶ τοῦ κλαρίνου.

Sur le parvis de l'Eglise on danse au son du «Daouli» et de la «Clarinette».

signifie la bataille d'Arachova. Le Dragon est la Turquie qui tient la liberté des Hellènes entre ses mains, précieuse et indispensable comme l'eau. Les mules sont les Hellènes qui vivent sous le joug de l'occupation, les revenants, les gendarmes, et les petits mullets les jeunes gens et les enfants. Les trois Belles sont les trois grandes Forces de cette époque-là: l'Angleterre, la France et la Russie, qui sont intervenues et ont contribué à la libération. La «Fête» est un exemple caractéristique de l'imagination du peuple hellénique et de sa qualité de pouvoir décrire avec exactitude les événements, à travers des symboles.

La fête commence depuis l'après-midi de la veille. Le clocher de l'église de Saint-Georges, qui se trouve tout en haut de la ville, résonne et l'on entend partout dans la ville, les sons joyeux et mélodieux qui sortent des cloches pour prendre ensuite les larges rues et les petites ruelles, descendre du toit des maisons et entrer dans les demeures par les fenêtres et les portes ouvertes. Et les habitants d'Arachova parés de leurs plus beaux habits, montent vers l'église. A ce moment-là, toutes les rues mènent vers l'église de Saint-Georges. Ces rues qui, d'habitude propres, sont, ce jour-là particulièrement soignées, toutes bien balayées et blanchies à la chaux. C'est la fête du «Patron Saint-Georges», et la propreté exemplaire est une offrande ... Aussi, les visiteurs qui arriveront des villages environnants et même d'Athènes, ne doivent trouver aucune imperfection, ni se moquer d'eux.

Après les vêpres, les habitants et les visiteurs se réunissent au parvis de l'église pour participer à la danse. Des vieillards et des jeunes gens, des femmes mariées et des jeunes filles, se tenant par la main, dansent aux sons des instruments de musique populaires (la pipiza et le daouli). Les hommes portent des fustanelles blanches, des calottes foncées sur la tête et des souliers avec des houppes touffues. Certains parfois ont même des pistolets! Les femmes portent des costumes locaux garnis d'un tablier brodé, de quelques rangées de sequins, de bijoux anciens, bagues, bracelets, boucles d'oreille. Les jeunes filles portent une ceinture rouge et les femmes mariées, une grenat.

Trois jeunes mariées — les trois Belles — commencent à danser, et naturellement, aux sons de la chanson ci-dessus. Comme la mélodie de la chanson, la danse est aussi fort particulière et inconnue ailleurs. Elle est simple, mais lente, très rythmée, majestueuse. Seulement les minauderies des filles adoucissent un peu son style austère. C'est une danse un peu religieuse, qui cadre parfaitement avec cette fête. Elle est, naturellement, suivie des autres danses populaires helléniques, telles que le «kalamatianos» et le «tsamikos», aux sons de la clarinette, alors que les fustanelles flottent au vent et que les sequins et les bracelets cliquettent.

Après la danse, l'Icone de Saint-Georges est emmenée en procession de l'église à travers la ville. Un grand cortège se forme, précédé par l'orchestre philharmonique. Un groupe de jeunes filles, en costumes locaux, suit. Viennent ensuite les étendards tout brodés d'or et les bannières d'argent, puis les chantres et l'Évêque entouré des prêtres. Ensuite passe l'Icone, tenue par deux vieillards habillés en evzones, accompagnés de jeunes filles et de jeunes gens en costumes locaux. Tout le cortège est encadré par un détachement militaire, alors que les canons sur la colline en face de l'église accompagnent la procession de leurs bruits effrayants, car Saint-Georges n'est pas seulement le patron d'Arachova mais il est également celui de l'Armée (Infanterie).

Le lendemain matin, aux aurores, un clairon sonne le réveil en faisant le tour de l'église. Autrefois, un homme jouait à la flûte de belles mélodies. Ensuite les canons tirent, les cloches sonnent joyeusement et la ville entière s'éveille. Peu après commence la messe qui durera jusqu'à 10h30 environ.

Ψήσιμο τῶν ἀρνιῶν κατὰ γειτονιές, σὲ μεγάλες ὑπαίθριες φωτιές.

Dans tous les quartiers les agneaux à la broche grillent, au dessus de grands feux en plein air.

πού θέλει νά τιμήση τὰ παλληκάρια τοῦ Καραϊσκάκη, πού ἀπό τὸ σημεῖο αὐτὸ ἄρχισαν νά κυνηγάνε τοὺς Τούρκους κατὰ τὴν τρομερὴ μάχη τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1826. Σήμερα, γέροι ἐβδομῆτα χρόνων καὶ πλέον, ντυμένοι μὲ τὶς φουστανέλλες, ἀνηφορίζουν τρεχάτοι στὴν πλαγιά τοῦ λόφου. Στὴν κορυφῇ περιμένει τὸν νικητὴ τὸ ἐπαθλο —ένα ζωντανὸ ἄρνι— καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, πού στὰ συγχαρητήριά τους προσθέτουν καὶ τὴν εὐχὴ «καὶ τοῦ χρόνου». Δηλαδὴ νά τὸν φυλάξῃ ὁ «Αἱ-Γιώργης γερὸ καὶ δυνατό, γιὰ νά τρέξῃ ξανὰ καὶ τὸν ἐπόμενο χρόνο.

Στὴ συνέχεια γίνεται δρόμος ἀνδρῶν καὶ ἐφήβων —πάντοτε φουστανελλοφόρων— καὶ στὸ τέλος ὅλοι μαζὶ ἐπιστρέφουν στὸ προαύλιο τῆς ἑκκλησίας νά χορέψουν, ὅπως τὴν παραμονὴ τὸ ἀπόγευμα. Ό χορὸς διαρκεῖ ἀρκετά, γιατὶ πρέπει νά χορέψουν ὅλοι ὅσοι είναι ντυμένοι μὲ φουστανέλλες καὶ σεγγούνια, γιὰ νά τιμήσουν τὸν «Άγιο. Καὶ χορεύω», σημαίνει «σέρνω τὸν χορό», καὶ ὥχι ἀπλῶς ἀκολουθῶ τούς ἄλλους !

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπὸ πιὸ ἐνωρίς ἡ Ἀράχωβα ἔχει ...συννεφιάσει ἀπὸ ...καπνούς ! Είναι οἱ μεγάλες ὑπαίθριες φωτιές, ποὺ ἐτοιμάζονται κατὰ γειτονιές, γιὰ νά ψήσουν τ' ἄρνια στὴ σούβλα. Δέν ὑπάρχει τὴν ἡμέρα ἐκείνην οἰκογένεια πού νὰ μὴν ψήσῃ ἔνα ἄρνι — πάντα γιὰ τὸν «Άγιο !.. Καὶ ὅπως συγκεντρώνονται πολλές οἰκογένειες μαζὶ κι' ἀρχίζουν σὲ λίγο νά κερνοῦνται μιζέδες καὶ κρασί, δίνουν μιὰ ἀλλή γραφική εἰκόνα, ποὺ πάρνει καινούργιες διαστάσεις, ὅταν ἀρχίστη ὁ χορὸς γύρω ἀπὸ τὰ ἀνράι ποὺ ροδοφύνονται καὶ μοσχοβολάνε...

Τὸ ἀπόγευμα γίνεται συνήθως τὸ ἀγώνισμα τοῦ δρόμου 5.000 μ. καὶ χορεύουν στὴν πλατεία μαθηταὶ καὶ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου, μὲ ἔθνικές ἐνδυμασίες. Τὸ βράδυ, ντόποι καὶ ἐπισκέπτες, κατακλύζουν τὶς ταβέρνες καὶ τὰ καφενεῖα, μερικὰ ἀπὸ τὰ ὅποια φιλοξενοῦν συγκροτήματα λαϊκῆς καὶ δημοτικῆς μουσικῆς. (Δέν συνιστῶνται σ' αὐτούς ποὺ ἔχουν εὐαίσθητα αὐτιά !).

Τὶς δύο ἐπόμενες μέρες τὸ πανηγύρι συνεχίζεται μὲ τὴν θεία λειτουργία —τὸ πρωὶ— καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὴν τέλεσι διαφόρων ἀγωνισμάτων στὸ προαύλιο τῆς ἑκκλησίας. Τὰ ἀγώνισμα εἶναι ἄλματα (ἀπλοῦν, τριπλοῦν, εἰς ὑψος καὶ ἐπὶ κοντῷ), σφαιροβολία, λιθοβολία καὶ ἄστις βαρῶν. Παλάρτερα γινόταν καὶ τὸ ἀγώνισμα τῆς πάλης ! Πάντως ὅλοι οἱ ἀθλητές είναι ἔραστεχνες καὶ ὥλα τὰ ἐπαθλα είναι ζωντανὰ ἄρνια ! Τάχουν προσφέρει στὸν «Αἱ-Γιώργη γοὶ τοσοπάνηδες, γιὰ νά τοὺς βοηθήσῃ νὰ περάσουν καλὰ τὸ καλοκαίρι στὸν Παρνασσό.

Τὴν τελευταία μέρα, μετὰ τοὺς ἀγῶνες, συγκεντρώνονται ὅλοι ὅσοι εἶχαν ντυθῆ μὲ τὶς τοπικές ἐνδυμασίες —τὶς ὅποιες φορᾶν, βέβαια— γιὰ νά «χαλάσουν» τὸ πανηγύρι, δηλαδὴ νά ...κλείσουν τὶς ἑκκλησίες. Καὶ τὸ «χάλασμα» αὐτὸ είναι ποὺ ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ ψήνονται ἀρκετὰ ἄρνια ἐκεῖ, ἔχω ἀπὸ τὴν ἑκκλησία, κάτω ἀπὸ τὸν μεγάλο πλάτανο, ἀκολουθεῖ ἔνα γερὸ φαγοπότι μέσα σὲ γενικὴ εὐθυμία καὶ ξαναρχίζει ὁ χορὸς γύρω ἀπὸ τὸ κτίριο τῆς ἑκκλησίας. Τὶς ἀπόγευματινὲς ὥρες κατηφορίζουν πρός τὸ κέντρον τῆς πόλεως, τὴν ἀγορά, τραγουδώντας ὅλοι μαζὶ μὲ συνοδεία, φυσικά, τὴν πίπιζα, τὸ κλαρίνο καὶ τὸ ντραούλι...

Γ.Β.

A ce moment-là, commence sur la colline de Moustambey en face de l'église, la course pittoresque sur terrain irrégulier exécutée par des vieillards habillés en evzones. C'est une coutume très ancienne qui a pour but d'honorer les braves hommes de Karaïskakis qui, de cet endroit-là avaient commencé la chasse aux Turcs, au cours de la bataille terrible de novembre 1826. Aujourd'hui, ces vieillards de plus de soixante dix ans, montent la colline en courant. Au sommet, le vainqueur reçoit son prix — un mouton vivant — et les félicitations des spectateurs qui applaudissent et lui souhaitent «à l'année prochaine», c'est-à-dire que Saint-Georges lui donne une bonne santé au cours de l'année pour qu'il puisse participer à la fête l'année prochaine.

Ensuite se déroule la course des hommes et des jeunes — toujours en costume d'evzone — et, à la fin, tous reviennent au parvis de l'église pour danser, comme l'après-midi de la veille. Cela dure assez longtemps, car tous ceux qui portent des costumes locaux, hommes et femmes, doivent danser pour honorer le Saint. Et ici, «danser» veut dire «être en tête de la file» et non pas suivre seulement les autres !

Entre temps, les fumées couvrent comme des nuages le ciel d'Arachova ... Se sont les grands feux que l'on prépare dans les différents quartiers pour rôtir les moutons à la broche. Et dans chaque famille on rôtit un mouton ... toujours pour honorer le Saint ! Et, comme plusieurs familles se rassemblent pour fêter et prendre un «mezé» et un pot de vin, l'on voit une autre image pittoresque de la ville qui s'étend lorsque la danse commence et que les moutons à la broche sentent partout ...

L'après-midi a lieu la course des 5.000 mètres et les élèves, garçons et filles du Gymnase dansent sur la place, toujours en costumes. Le soir, les gens du village et les visiteurs envahissent les tavernes et les cafés dont quelques uns font venir des groupes de musiciens populaires. (Nous ne vous conseillons pas cette expérience si vous avez les oreilles délicates!).

Les deux jours suivants, la fête se poursuit avec la messe — le matin — et le déroulement de divers concours au parvis de l'église, tels que saut simple, triple, saut en hauteur et saut à la perche, lancement de poids, lancement de pierre et poids et haltères. Autrefois, l'on faisait aussi le sport de la lutte. Dans tous les cas, tous les athlètes sont des amateurs et tous les prix sont des moutons vivants ! Ce sont les bergers qui les offrent à Saint-Georges pour qu'il les aident à passer un bon été au Parnasse.

Le dernier jour, après les compétitions, tous ceux qui portent le costume local se réunissent pour terminer cette fête, c'est-à-dire, clore les manifestations. Autour de l'église on rôtit des moutons sous un grand platane, puis dans une ambiance de gaieté générale l'on mange et l'on danse de nouveau. L'après-midi l'on descend vers le centre de la ville, vers les boutiques, en chantant tous ensemble accompagnés, naturellement, du son de la clarinette, de la pipiza et d'autres instruments.

J.V.

Ἡ ἔσχη μας ΜΕΔΕΩΝ

Ἡ δρᾶσις τῆς Λέσχης μας κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1971 μέχρι 13 Φεβρουαρίου 1972 ἔχει ὡς ἔξης:

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ

Στὶς 5 Δεκεμβρίου 1971 ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ νέου Σταδίου τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν, παρουσίᾳ ἐνὸς πρωτοφανοῦς σὲ ὅγκο πλήθους, ποὺ τὸ ἀποτελοῦσαν κάτοικοι τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν καθώς καὶ τῶν διαφόρων χωριῶν τῆς περιοχῆς. Προηγήθηκε ὁ φιλικὸς ἄγων ποδοσφαιρίου μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῆς Λέσχης μας καὶ τοῦ ΛΕΒΑΔΕΙΑΚΟΥ, ὁ δόποις καὶ ἀνεδείχθη νικητής μὲ 5 - 1. Ἀκολούθησε ἡ τελετὴ τοῦ ἀγίασμοῦ ἀπὸ τοὺς Ἱερεῖς Ἀσπρων Σπιτιῶν καὶ Διστόμου καὶ ἀμέσως κατόπιν ὁ Διευθυντής τοῦ Ἐργοστασίου κ. David ἔκοψε τὴν ταινία, ποὺ ἔφρασσε τὴν εἰσόδο τοῦ Σταδίου καὶ δύο ποδοσφαιρικές ὁμάδες τῶν Ἀθηνῶν μπήκαν στὸ γήπεδο κάτω ἀπὸ τὶς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν θεατῶν. Ἐπρόκειτο γιὰ τὶς ἑραστεγνικές ὁμάδες τῆς ΑΕΚ καὶ τοῦ ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΥ, οἱ ὅποιες προσέφεραν ἔνα ἱκανοποιητικό θέαμα στοὺς Ἀσπροσπιτιώτες μὲ τὸν ἄγωνα των, ποὺ ἔληξε ισόπαλος 1 - 1. Τὸ ἀθλοθετηθὲν κύπελλον κατέκτησε ἡ ὁμάδα τῆς ΑΕΚ, διότι ἀνεδείχθη νικήτρια στὰ πένατα μὲ 3 - 2. Στὶς ἐκδηλώσεις τῶν ἐγκαίνιων παρευρέθη ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητής Βοιωτίας κ. Ἰατρίδης, ὁ Ἐπιθεωρητής Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Καστανιάς, ἀντιπρόσωπος τοῦ Νομάρχου καὶ ἐκπρόσωποι ὅλων τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκδηλώσεων, ἡ Δ/σις τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Λέσχης ἐδειξιώθησαν τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς παίκτας τῶν ὁμάδων στὸ Καφέ - Ζαχαροπλαστεῖον τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν.

Οἱ παῖκτες τῶν ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων τοῦ Ο.Τ.Ε. καὶ τοῦ ΜΕΔΕΩΝΟΣ πρὶν ἀπὸ τὸν ἄγωνα τῆς 25-1-72.

L'activité de notre Club pendant la période du 12 novembre 1971 au 13 février 1972 a été la suivante :

FOOTBALL

Le 5 décembre 1971 a été inauguré officiellement le nouveau Stade d'Aspra Spitia en présence d'une très grande foule venue d'Aspra Spitia et des divers villages de la région. L'inauguration fut précédée d'une rencontre amicale de football entre notre équipe de Médéon et l'équipe de «Lévadiakos» qui remporta la victoire par 5 buts à 1. Ensuite, la bénédiction eut lieu par les prêtres d'Aspra Spitia et de Distomon. M. David Directeur de l'Usine, a ensuite coupé le ruban et les joueurs des deux équipes de football d'Athènes sont entrés sur le stade sous les acclamations des spectateurs. C'étaient les équipes d'amateurs des Clubs Sportifs AEK et Panathinaïkos qui ont offert aux Asprospitiotes un beau match qui se termina par un but de part et d'autre. La coupe a été offerte à l'équipe de AEK, car elle avait gagné 3-2 pénaltis. Ont assisté à ces manifestations le Commandant Militaire de la Béotie, M. Iatridis, l'Inspecteur de Culture Physique M. Kastanias, un représentant de M. le Préfet et d'autres autorités locales. A l'issue de ces manifestations, la Direction de l'Usine et le Comité du Club offrirent un apéritif aux personnalités locales et aux joueurs, au Café-Pâtisserie d'Aspra Spitia.

Les joueurs des équipes de Football de l'O.T.E. et de Médéon posent pour les lecteurs d'«AL-REVUE» avant le match du 25-1-72

Αξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι τὸ καινούργιο Στάδιο, ποὺ κατασκευάσθηκε ἀπὸ τὴν Ἐταιρία γιὰ τὴν ἀθλησὶ καὶ τὴν ψυχαγωγία τῶν κατοίκων τῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν, εἶναι ἀπὸ τὰ ποὺ σύγχρονα τῆς χώρας μας. Διαθέτει γήπεδον ποδοσφαίρου μὲ χορτοτάπητα, περιφερειακὸν στίβον, κερκίδες γιὰ τοὺς θεατάς, ἀποδυτήρια καὶ πλήρη φωτισμὸν γιὰ νυκτερινούς ἀγώνες. Ὁ χορτοτάπητης τοῦ γηπέδου ποτίζεται ...ύπογειάς, μὲ τὴν βοήθεια εἰδικοῦ δικτύου σωληνώσεων, σύστημα ποὺ ἐφαρμόζεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς τοῦ Μεδεῶνος εἶχε ἀρχίσει τὶς φιλικές συναντήσεις στὸ καινούργιο Στάδιο ἀπὸ τὰ μέσα Νοεμβρίου. Σημειώνομε τοὺς σχετικοὺς ἀγώνες καὶ τὰ ἀντίστοιχα ἀποτελέσματα :

14.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ	5 - 5
21.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΡΟΔΟΜΗ	8 - 3
27.11.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΧΙΛΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ	1 - 0
12.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΡΜΗΣ ΑΙΓΑΛΕΩ	6 - 2
19.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΑΟ ΚΥΡΙΑΚΙΟΥ	5 - 1
9.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΓΑΛΑΞΙΑΣ ΑΙΓΑΛΕΩ	5 - 0
16.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΑΝΤΙΚΥΡΕΥΣ	1 - 2
30.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΚΙΡΡΑΣ	4 - 1
6.2.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ ΑΡΑΧΩΒΗΣ	4 - 2

Πάντως, ὁ φιλικὸς ἀγὼν ποὺ προκάλεσε τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον ἦταν ἐκεῖνος τῆς 30.1.72 μεταξὺ τοῦ ...ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΑ καὶ τοῦ ...ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΑ! Ἀγώνα παλαιμάχων τῆς 'Υπηρεσίας Συντήρησεως ποὺ ἔφερε ἀβίαστα τὰ γέλια στοὺς θεατάς. Νικητής ὁ ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΑΣ μὲ 2 - 0 !

Παράλληλα ἡ ὁμάς τοῦ Μεδεῶνος ἔδωσε καὶ ὠρισμένους ἀγώνες στὰ πλαίσια τοῦ πρωταθλήματος 'Ἐπιχειρήσεων, ἐκπροσωπούσα ἐν προκειμένῳ τὸ Ἀλουμινίον τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἔξης :

17.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ	0 - 3
23.12.71 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ - ΜΕΔΕΩΝ	4 - 0
28.12.71 ΜΕΔΕΩΝ - ΚΡΑΤ. ΕΡΓΟΣΤ. ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ	1 - 0
12.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΔΕΗ	1 - 6
25.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΤΕ	2 - 6

ΒΟΛΛΕΫ

Ἡ ὁμάς βόλλεϋ τῆς Λέσχης ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὶς καλές ἡμέρες τοῦ χειμῶνος καὶ πραγματοποίησε ἀρκετές προπονήσεις, στὴν προσπάθειά της νὰ ἔτοιμασθῇ γιὰ τὸ πρωταθλήμα 'Ἐπιχειρήσεων. Στὶς 27.11.71 ἔδωσε καὶ ἕνα φιλικὸν ἀγώνα πρὸς τὴν ὁμάδα τοῦ ΧΙΛΤΟΝ 'Αθηνῶν, ἀλλὰ ἔχασε μὲ 3 - 1.

Στὰ πλαίσια τοῦ πρωταθλήματος 'Ἐπιχειρήσεων ἔγιναν οἱ ἔξης ἀγώνες :

25.1.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΟΤΕ	0 - 3
5.2.72 ΑΛΟΥΜΙΝΟΠΛΑΣΤΙΚΗ - ΜΕΔΕΩΝ	0 - 3 (ἄνευ ἀγώνος)
13.2.72 ΜΕΔΕΩΝ - ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ	0 - 3

ΤΕΝΝΙΣ

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Σαββάτου 20 καὶ τῆς Κυριακῆς 21 Νοεμβρίου 1971 διωργανώθηκε ἔνα ἐσωτερικὸν «τουρνουά» τέννις μὲ συμμετοχὴ 14 παικτῶν. 'Υστερα ἀπὸ μιὰ σειρὰ ὠραίων ἀγώνων, πρώτος νικητής ἀνέδειχθη ὁ κ. Laheurte, μὲ τοὺς κ.κ. Barillon καὶ Poulaïn στὴ δευτέρη καὶ τρίτη θέσι τὰς ἀντιστοίχως.

ΜΠΑΣΚΕΤ

Τὰ μέλη τῆς Λέσχης προπονοῦνται συχνὰ στὸ γηπέδο τοῦ μπάσκετ, σύντομα δὲ θὰ διεξαχθῇ ἔνα ἐνδιαφέρον «τουρνουά» μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων.

ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΕΣ

Κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου μέχρι 18 Μαρτίου 1972, ὁ κ. Capot, εὐγενῶς προσφερθεὶς, παρέδιδε μαθήματα σκὶ γιὰ ἀρχαρίους στὸν Παρνασσό κάθε ἑλεύθερο Σάββατο. Ἡ Διεύθυνσις, μάλιστα, τοῦ Ἐργοστασίου διέθετε καὶ ἔνα εἰδικὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴν μεταφορὰ τῶν ἐνδιαφερομένων στὴν πίστα τοῦ Παρνασσοῦ.

Ο ἀθλητισμὸς εἶναι ἔνα θαυμάσιο φάρμακο γιὰ ὅλες τὶς σκοτοῦρες ... σὲ ὅλη τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας. Ο πλέον γνωστὸς ἀπὸ τοὺς «ἀρχηγούς» μας κατὰ τὴν διάρκεια ἐνός ἀγώνος, ιστως ... διεθνοῦς !

Excellent dérivatif à tous les soucis: Le sport ... à tous les échelons. Le plus connu de nos capitaines au cours d'un match, peut-être international !...

Il est à noter que le nouveau Stade, construit par la Société pour le divertissement et les compétitions sportives des habitants d'Aspra Spitia, est un des stades les plus modernes de notre pays. Il dispose d'un terrain à gazon, d'une piste de courses, de gradins pour les spectateurs, de vestiaires et d'un éclairage complet pour les rencontres nocturnes. Le tapis de gazon est irrigué à l'aide d'un réseau de tuyauteries souterraines, système appliquée pour la première fois en Grèce.

En outre, l'équipe de Médéon a commencé les rencontres amicales au nouveau stade depuis la mi-novembre. Nous notons les rencontres avec les résultats correspondants :

14.11.71 Μέδεον - Gymnase d'Aspra Spitia	5 - 5
21.11.71 Μέδεον - Prodomi	8 - 3
27.11.71 Μέδεον - Hilton d'Athènes	1 - 0
12.12.71 Μέδεον - Hermès d'Aigaléo	6 - 2
19.12.71 Μέδεον - PAO de Kyriaki	5 - 1
9.1.72 Μέδεον - Galaxias de Aigaléo	5 - 0
16.1.72 Μέδεον - Antikyrefs	1 - 2
30.1.72 Μέδεον - Olympiakos d'Itéa	4 - 1
6.2.72 Μέδεον - Parnassos d'Arachova	4 - 1

Par ailleurs, la rencontre qui provoqua le plus grand intérêt fut celle du 30.1.72 entre l'«Hydravlikéas» et l«Electrolyséas»! Une rencontre des vétérans du Service Entretien qui provoqua les rires des spectateurs. Le vainqueur du match fut l«Electrolyséas» par 2 - 0 !

L'équipe de Médéon organise aussi quelques matches dans le cadre du Tournoi des Entreprises, représentant ainsi la Société Aluminium de Grèce. Les résultats en sont les suivants :

17.12.71 Μέδεον - Postes Helléniques	0 - 3
--------------------------------------	-------

ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Κατόπιν προσκλήσεως της Έπιθεωρήσεως Σωματικής Αγωγής του Νομού Βοιωτίας, μία όμάς άθλητών της Λέσχης μας έλαβε μέρος στὸν άνωμαλο δρόμο γιὰ τὸ Νομαρχιακὸ πρωτάθλημα, ποὺ διεξήχθη στὴ Λειβαδιὰ στὶς 16 Ιανουαρίου 1972. Ή έμφανισις τῶν άθλητῶν μας ὑπῆρξε ίκανοποιητική.

ΝΑΥΤΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἐφορία τῶν θαλασσίων σπὸρ ἔχει προγραμματίσει ἥδη τὶς ἐφετινὲς ναυταθλητικὲς ἐκδηλώσεις, οἱ ὅποιες θὰ ἐνθουσιάσουν τοὺς φίλους τοῦ ὑγροῦ στίβου. Ἐκτὸς τούτου ἡ Λέσχη μας θὰ συμμετάσχῃ καὶ στὶς ἐκδηλώσεις τῶν Ὀμοσπονδιῶν Κολυμβήσεως καὶ Ἰστιοπλοΐας, δηλαδὴ στοὺς πανεπαρχιακούς καὶ περιφερειακούς κολυμβητικούς ἀγῶνες, ποὺ θὰ γίνουν στὰ Χανιὰ τῆς Κρήτης καὶ στὴν Καλαμάτα ἀντιστοίχως, καθὼς καὶ στὸ πανελλήνιο πρωτάθλημα Ἰστιοπλοΐας σκαφῶν «420» στὴν Θεσσαλονίκη.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Στὶς 14 Δεκεμβρίου 1971 ἡ Λέσχη προέβαλε στὸν Κινηματογράφο «ΑΚΤΗ» τὴν ταινία «ΜΑΙΤΡ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ» καὶ τὴν Ιη Φεβρουαρίου 1972 παρουσίασε τὸ φίλμ «ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΙΑ».

Οἱ δύο αὐτές προβολὲς ἐγνώρισαν μεγάλη ἐπιτυχία, δεδομένου ὅτι τὶς παρηκολούθησαν περίπου 900 ἄτομα. Κατόπιν αὐτοῦ ἡ Λέσχη ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ προβάλλῃ πιὸ συχνὰ τέτοιες ταινίες πρώτης προβολῆς.

Παράλληλα ἡ Λέσχη μας ἔγινε μέλος τῆς «ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», μὲ ἀπότελεσμα νὰ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ προβάλλῃ στὸν Εντευκτήριο τῆς ταινίες ποιότητος. Γιὰ τὴν καλύτερη ὀργάνωση τοῦ τμήματος αὐτοῦ συνεστήθη «Ἐπιτροπή, τὴν ὅποια ἀποτελοῦν οἱ κυρίες David καὶ Πολίτου καὶ οἱ κύριοι Κωνσταντινίδης, Cousin, Καρκασίνας, Μπόζοβιτς καὶ Ἀνδριανόπουλος.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Οἱ συγκεντρώσεις τῶν φιλοτελιστῶν συνεχίζονται μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον στὸ Εντευκτήριο τῆς Λέσχης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Στὰ πλαίσια τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Μεδεῶνος, ἡ Δεσποινὶς Νόνη Πολίτου διωργάνωσε στὶς 9.12.71 στὸ Εντευκτήριο τῆς Λέσχης μιὰ ἔκθεσι διακοσμητικῶν ἀντικειμένων μὲ τὴν τεχνικὴν τοῦ μπατίκ. Χρώματα ζεστά, ἀρμονικὰ συνδυασμένα, σχέδια πρωτότυπα καὶ ἔνα ύφος ἀρκετὰ προσωπικό,

Οἱ παλαίμαχοι τοῦ «ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΑ» καὶ τοῦ «ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΣΕΑ» σὲ μιὰ ἀναμνηστικὴ φωτογραφία πρὶν ἀπὸ τὴν συνάντησιν τῶν τῆς 30-1-72.

Les anciens des deux équipes bien connues de l'Entretien «Hydraulikéas» et «Electrolysséas» posent pour la posterité en souvenir de la rencontre du 30-1-72.

23.12.71	Chantiers Navals - Médéon	4 - 0
28.12.71	Médéon - Usines d'Avions de l'Etat	1 - 0
12.1.72	Médéon - DEH	1 - 6
25.1.72	Médéon - OTE	2 - 6

VOLLEY

L'équipe de volley du Club a profité des quelques beaux jours de cet hiver pour reprendre les entraînements afin de se préparer pour le Tournoi des Entreprises. Le 27.11.71 elle a rencontré dans un match amical, l'équipe du Hilton d'Athènes et perdit par 3 jeux contre 1.

Dans le cadre du Tournoi des Entreprises, les rencontres suivantes ont eu lieu :

25.1.72	Médéon - OTE	0 - 3 jeux
5.2.72	Alouminoplastiki - Médéon	0 - 3 (la rencontre n'a pas eu lieu)
13.2.72	Médéon - Banque Commerciale	0 - 3

TENNIS

Le samedi 20 et le dimanche 21 novembre 1971, un «tournoi» intérieur de tennis a été organisé avec la participation de 14 joueurs. Après une série de belles rencontres le vainqueur fut M. Laheurte, suivi de M. Barrillon et M. Poulain.

BASKET

Les membres du Club s'entraînent souvent sur le terrain de basket en vue d'un «tournoi» intéressant qui aura lieu entre les agents des différents services.

SKI

Pendant la période du 8 janvier au 18 mars 1972, M. Capot s'est gracieusement offert pour donner aux débutants des leçons de ski au Parnasse tous les samedis libres. La Direction de l'Usine a même mis à la disposition des intéressés, un car spécial pour le Parnasse.

COURSE SUR TERRAIN IRREGULIER

Sur invitation de l'Inspecteur de la Culture Physique du Département de Béotie, une équipe d'athlètes de notre Club a participé à la course sur terrain irrégulier pour le championnat départemental qui a eu lieu à Lévada le 16 janvier 1972. La présentation de notre équipe fut satisfaisante.

SPORTS NAUTIQUES

Le Comité des sports nautiques a déjà préparé le programme des manifestations de sports nautiques de cette année au grand plaisir des adeptes de ces sports. En outre, notre Club participera également aux manifestations de la Fédération de Natation et de Voile, c'est à dire aux compétitions départementales et régionales de natation qui auront lieu respectivement à la Canée en Crète et à Kalamata, ainsi qu'au championnat panaïonique des bateaux à voile «420» qui aura lieu à Saloniqie.

CINEMA

Le Club a projeté le 14 décembre 1971 dans la salle du cinéma «AKTI» le film français «LE VOYOU» et le 1er février 1972 le film «SANS MOBILE APPARENT», qui ont connu un grand succès puisqu'ils ont été suivis par 900 personnes environ. Devant ce succès, le Club a décidé de multiplier ces séances en première vision.

Parallèlement, notre Club est devenu membre de la «Cinémathèque de Grèce», afin que notre Club puisse projeter dans son local des films de qualité. Pour que

Οι άθληται άνωμάλου δρόμου του ΜΕΔΕΩΝΟΣ, οι οποῖοι ελαβαν μέρος στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸ Νομαρχιακὸ πρωτάθλημα.

Les athlètes du Club MEDEON, ayant participé à la course «Tous terrains» organisée par la Préfecture de Béotie.

χαρακτήριζαν τὰ ἐκθέματα τῆς δεσποινίδος Πολίτου, ποὺ ἅρχιζαν ἀπὸ μαξιλαράκια καὶ πορτατίφ καὶ ἔφθαναν μέχρι τὶς ἀνδρικὲς γραβάτες. Ἡταν μιὰ ἐκδήλωσι ἀληθινὰ ἐνδιαφέρουσα, ποὺ ἐσημειώσε ἐπιτυχία, δεδομένου ὅτι ἐπωλήθη τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἐκθεμάτων.

ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὸ βράδυ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1971 ἡ Λέσχη διωργάνωσε τὸ πρωτοχρονιάτικο ρεβεγιόν γιὰ τὰ Μέλη καὶ τούς φίλους τῆς στὸ Καφέ - Ζαχαροπλαστεῖον τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν. Ἡ αἴθουσα ἦταν ἀσφυκτικά γεμάτη καὶ ἡ γνωστὴ μας ἀπὸ προηγούμενες ἐμφανίσεις ἔχαμελής ὄρχηστρα «ALLEGRO SONGS» τοῦ κ. Μιχαλοπούλου σκόρπισε τὴν εὐθυμία καὶ κράτησε ἀμείωτο τὸ κέφι μέχρι τὶς πρωινές ὥρες. Διενεμήθησαν ἐπίστρις, μὲ κλήρωσι, πλούσια δῶρα καὶ ἡ γενικὴ ἐντύπωσις ὑπῆρξε, ὅτι τὸ ρεβεγιόν αὐτὸ ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ἐπιτυχημένα.

ΤΟ ΚΟΦΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ

Τὴν Πέμπτη 20 Ἰανουαρίου ἔγινε τὸ καθιερωμένο κόψιμο τῆς πίττας τῆς Λέσχης στὸ Ἐντευκτήριο τῶν Ἀσπρων Σπιτιῶν, παρουσίᾳ πολλῶν Μελῶν καὶ μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα φιλική καὶ ἐγκάρδια.

Τὴν πίττα ἔκοψε ὁ Πρόεδρος τῆς Λέσχης κ. Χρ. Μπόζοβιτς καὶ τυχεροὶ στὴν ἀνεύρεσι τῶν δύο νομισμάτων ἀνεδείχθησαν ὁ Εφόρος κ. Νικ. Κώτης καὶ ἡ κόρη τοῦ κ. Λεων. Σαραντίδη.

ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 13 Φεβρουαρίου ἡ Λέσχη διωργάνωσε στὸ Ἐντευκτήριο τῆς μὲ πολὺ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ ἔνα ἀποκριάτικο χορὸ γιὰ παιδιά ἥλικιας 3 - 11 ἔτῶν. Μοιράστηκαν γλυκά καὶ ἀναψυκτικά καὶ τὰ παιδάκια χόρεψαν, τραγούδησαν, ἐπλεζαν τὸ «γαϊτανάκι», ... ξεφάνωσαν.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασι τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ τρία καλύτερα μεταμφιεσμένα κορίτσια ἦσαν ἡ Σοφία Παπαζαχαροπούλου, ἡ Ἀννα - Μαρία Μαρκοπούλου καὶ ἡ Michèle Magne καὶ ἀπὸ τὰ ἀγόρια ὁ Πλαναγώτης Βγόντζας, ὁ Εὐάγγελος Ἀγαπάκης καὶ ὁ Ρεύμον Σαλβετάς. Ἐπίσης ἡ πιὸ πρωτότυπη ἀμφίστηκαν τῶν παιδιῶν τοῦ κ. Λεων. Μακρίδη.

cette section soit mieux organisée, il a été constitué un Comité par Mmes. David et Politou, et MM. Constantinidis, Cousin, Karkassinas, Bozovits et Andriano-poulos.

PHILATELIE

Les rencontres des philatélistes se déroulent toujours dans le local du Club et sont suivies avec beaucoup d'intérêt.

EXPOSITION

Dans le cadre des manifestations artistiques du Médéon, Melle Noni Politou a organisé le 9.12.1971 dans le local du Club, une exposition d'objets décoratifs exécutés avec le procédé du Batik. Des couleurs douces, harmonieusement combinées, des dessins originaux et le style personnel de Melle Politou caractérisaient ces objets qui étaient des coussins, portatifs, cravates d'hommes et autres. C'était une manifestation fort intéressante, marquée par un grand succès puisque la quasi totalité des objets exposés a été vendue.

REVEILLON DU NOUVEL AN

Dans la nuit du 31 décembre 1971, le Club a organisé un réveillon pour ses Membres et leurs Amis dans le local du Café-Pâtisserie d'Aspra Spitia. La salle était pleine et les participants ont dansé jusqu'à l'aurore aux sons de l'orchestre de M. Michalopoulos et de ses cinq amis les «ALLEGRO SONGS» que nous connaissons déjà. De très beaux cadeaux ont également été tirés au sort. De l'avis général, ce fut un réveillon des plus réussis.

GATEAU DES ROIS

Le jeudi 20 janvier se déroula la fête traditionnelle du Gâteau des Rois dans le local du Club d'Aspra Spitia, en présence de plusieurs membres et dans une ambiance cordiale.

M. Chr. Bozovits, Président du Comité du Club, a coupé le gâteau. M. Nic. Kottis et la fillette de M. Léon. Sarandidis ont eu la chance de trouver chacun une pièce de monnaie en or.

BAL MASQUE POUR ENFANTS

L'après-midi du dimanche 13 février, le Club a organisé dans son local un bal masqué pour les enfants âgés de 3 à 11 ans. Des boissons et gâteaux ont été distribués aux enfants qui ont dansé, chanté et se sont follement amusés...

Sur avis d'un Comité spécial, les trois meilleurs costumes pour filles étaient ceux de Sophie Papazacharopoulou, Anne-Marie Marcopoulou et Michèle Magne, et pour les garçons : Panayotis Vgontzas, Evangelos Agapakis et Reymond Salvetat. Pour le déguisement le plus original : les enfants de M. Léonidas Mamkridis.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ο Πρόεδρος τοῦ ΜΕΔΕΩΝΟΣ κ. Χρ. Μπόζοβιτς κόβει τὴν πίττα γιὰ τὸν καινούργιο χρόνο, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ μέλη τοῦ Δ. Συμβούλιου τῆς Λέσχης.

A GAUCHE

Le Président du Club MEDEON, M. Bozovits, coupe le gâteau du nouvel an, entouré des membres du Comité.

Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ORADOUR

Στήν Γαλλία υπάρχει ένα χωριό, τοῦ όποίου ὁ πληθυσμὸς ἐσφάγη ὑπὸ τῶν Γερμανῶν Ναζί καθ' ὅμοιον τρόπον ὥπως καὶ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Διστόμου.

Ἡ ἀφορμὴ ὑπῆρξε ἡ ίδια : ἡ Γαλλικὴ Ἀντίστασις ἐφόνευσε Γερμανοὺς στρατιώτας καὶ οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Γερμανῶν διέταξαν γενικὴν σφαγὴν τοῦ χωριοῦ, μὴ κάνοντας διάκρισιν φύλου ἢ ἡλικίας.

Ἐσφάγησαν 642 ἄτομα ἐν συνόλῳ, ἐκ τῶν ὅποίουν τὰ περισσότερα ἦσαν γυναικόπαιδα (νήπια καὶ ὑπερήλικες).

Τὸ χωριό ὄνομάζεται *Oradour-sur-Glane* καὶ βρίσκεται στήν νότια Γαλλία, 400 χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Παρίσι, κοντὰ εἰς τὴν πόλιν *Bordeaux*.

Τὸ καταπληκτικό, τὸ ὅποῖον ἀποτελεῖ καὶ σπανίαν σύμπτωσιν, εἶναι ὁ χρόνος, δηλ. τὸ ἔτος, ὁ μῆνας καὶ ἡ ἡμέρα ποὺ ἔγινε ἡ σφαγὴ τόσον εἰς τὸ Διστόμον ὅσον καὶ εἰς τὸ Γαλλικὸ χωριό *Oradour*. Καὶ εἰς τὸ δύο χωριά, ἡ σφαγὴ ἔγινε τὸ ἔτος 1944 εἰς τὰς 10 Ἰουνίου καὶ ἡμέραν Σάββατον.

Αἱ ἐκτελέσεις εἰς τὸ *Oradour* ἔγιναν ὁμαδικές. Πολλὰ ἄτομα ἐφονεύθησαν μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἔτερα ἐκάθησαν μέσα εἰς ἕνα ἀχερῶνα. Εἰς τὸ *Oradour*, ἐφονεύθησαν 642 ἄτομα καὶ εἰς τὸ Διστόμον 232.

Τὸ γεγονός αὐτὸν πρέπει νὰ φέρῃ πλησιέστερα τὰ δύο χωριά, καθὼς καὶ τοὺς ἐδῶ Ἔλληνας μὲ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὸ Ἑργοστάσιον Γάλλους.

Καλὸν εἶναι ἐπίσης ὥπως ἡ Δημαρχία Διστόμου ὄνομάσῃ μίαν ὄδὸν μὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ χωριοῦ τῆς Γαλλίας *Oradour*.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἐσωτερικαὶ Ὑπηρεσίαι

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὶς σημειώσεις του «Ιστορία τοῦ Διστόμου»)

Oradour-sur-Glane. Η πόλις μουσεῖο... (Photo «Rapho Maltête»).

Oradour-sur-Glane. Η πόλις μουσεῖο ...

LE MASSACRE D'ORADOUR

Il y a, en France, un village dont la population fut massacrée par les Nazis Allemands de la même manière que les habitants de Distomon.

La raison en fut la même: la Résistance Française tua quelques soldats Allemands et leur Chef ordonna le massacre général du village entier sans distinction de sexe ou d'âge.

642 personnes en tout furent massacrées dont la plupart étaient femmes, enfants et vieillards.

Ce village s'appelle Oradour-sur-Glane et se trouve à 400 kilomètres au Sud de Paris près de la ville de Bordeaux.

Le plus étonnant, qui constitue d'ailleurs une rare coïncidence, est le temps, c'est-à-dire, l'année, le mois et le jour du massacre tant à Distomon qu'au village français d'Oradour.

Aux deux villages, le massacre eut lieu le samedi 10 juin de l'année 1944.

A Oradour les massacres ont été faits en masse. Plusieurs personnes furent tuées dans l'église, d'autres brûlées dans un pailler. A Oradour furent tuées 642 personnes et à Distomon 232.

Cet événement doit rapprocher les deux villages ainsi que les Grecs de notre région et les Français qui travaillent ici.

Il serait bon, également que la Commune de Distomon donne à l'une de ses rues le nom du village frère d'Oradour.

GEORGIOS NICOLAOU

Service Intérieur

(Extrait de ses notes «Histoire de Distomon»)

Διστόμον. Γενικὴ ἀποψίς.

Distomon. Vue générale.

Καρναβάλι στό Γαλλικό Σχολείο της Παιδουπόλεως, στις 11 Φεβρουαρίου 1972: Λιδάσκαλοι και μαθηταί ήταν ντυμένοι με άποκρητικές φορεσιές και πέρασαν ένα πολὺ εύχαριστο άπόγευμα.

Le Carnaval au Centre Scolaire de Paidopolis le 11-2-72. Professeurs et élèves, tous déguisés, ont passé un agréable après-midi.

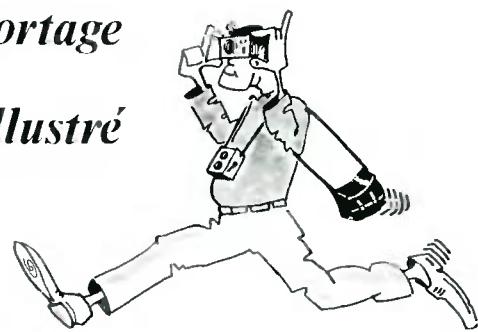

Μερικά στιγμιότυπα από την έπισκεψη του Γάλλου Υφυπουργού των Εξωτερικών κ. Jean de Lipkowski στο Έργοστάσιο μας την 30-1-1972.

Quelques photos prises pendant la visite du Sous - Secrétaire d'Etat Français aux Affaires Etrangères, M. Jean de Lipkowski, à notre Usine le 30-1-1972.

le reportage

illustre

τό φωτο-ρεπορτάζ

Ο Πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου της Α.Ε. ΛΑΟΥΜΙΝΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. Marchandise υποδέχεται τον κ. Lipkowski όμητος μετά την κάθοδο του υπό το έλικόπτερο. Άριστηρα διακρίνεται ο Γάλλος Πρέσβυς κ. Bernard Durand και δεξιά ο Γενικός μας Διευθυντής κ. Massol.

Le Président du Conseil d'Administration de la S.A. ALUMINIUM DE GRECE, M. Marchandise, accueillant M. de Lipkowski à sa descente d'hélicoptère. On remarque à gauche l'Ambassadeur de France M. Bernard Durand et à droite notre Directeur Général M. Massol.

Ο κ. Lipkowski σφίγγει έγκαρδια το χέρι του κ. Ozanne κατά την διάρκεια της παρουσίασης των Μηχανικών και Στελεχών της Έταιριας στήν αιθουσα συνεδριάσεων.

M. de Lipkowski serrant cordialement la main de M. Ozanne au cours de la présentation des Ingénieurs et Cadres de la Société dans la salle de Conférence.

Ο Διευθυντής του Έργοστασίου κ. David παρουσιάζει στόν κ. Lipkowski την μακέτα του οικισμού των Ασπρων Σπιτιών και τον δίνει μερικές γενικές πληροφορίες.

Le Directeur de l'Usine, M. David, présentant la maquette de la Cité d'Aspro Spilia à M. de Lipkowski, lui donne à cette occasion quelques détails sur la vie de notre Cité.

Τρεις φωτογραφίες από την διανομή τῶν δώρων στὰ παιδιά του προσωπικοῦ τῆς Έταιρίας :

Trois photos prises au cours de la distribution des cadeaux aux enfants du Personnel de la Société, à l'occasion de Noël.

Μπορεῖ τὸ δῶρο νὰ είναι πολὺ μεγάλο, ἀλλά καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρο ποὺ δείχνει ὅτι Βασίλης είναι τόσο ώραίο!...

Voici un énorme paquet au pied de l'arbre de Noël tout aussi fascinant que les cadeaux.

Όταν τὸ δῶρο είναι πολὺ βαρύ, βοηθᾶ καὶ ἡ μητέρα!...

Lorsque le cadeau est trop lourd la maman donne un coup de main!...

Όταν όμως τὸ δῶρο είναι ποδήλατο, τότε ποιὸς κρατάει τὸ μικρὸν νὰ μήν τὸ καβαλλήσῃ ἀμέσως καὶ μάλιστα ὅπως βρίσκεται μέσα στὴ ... σακκούλα!

Mais, lorsqu'il s'agit d'une bicyclette, qui peut empêcher le petit d'y monter tout de suite même quand elle se trouve encore dans le sac d'emballage!...

Ο Διευθυντής του Έργοστασίου κ. David κόβει τήν πίττα στήν διμορφη γιορτή του Κεντρικού Συνεργείου της 30-12-1971.

Le Directeur de l'Usine, M. David, coupe le gâteau traditionnel au cours de la petite fête organisée par l'Atelier Central le 30-12-1971.

ΑΝΩ :

Ο τυχερός της κληρώσεως κ. E. Φωτιάς παραλαμβάνει τὸ κλουβί μὲ τὴν γαλοπούλα, ἐν μέσῳ γενικῆς εὐθυμίας.

ΚΑΤΩ :

Στιγμότυπο ἀπὸ ἓνα διασκεδαστικὸ σκέτς ποὺ ἔπαιξαν οἱ Πρόσκοποι τῶν Ἀσπρον Σπιτιῶν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς χαρούμενης γιορτῆς γιὰ τὸ κόψιμο τῆς πίττας των (25-1-72).

EN HAUT

L'heureux gagnant de la loterie M. E. Fotias, prend la dinde dans sa cage au grand amusement de tous.

Φωτογραφία ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ στὴ Θάλασσα τὴν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, στὰ Ἀσπρα Σπίτια.

Photo prise à Aspra Spitia au cours de la fête de la Croix lancée dans la mer le jour de l'Epiphanie.

ΤΗ Μονή Αγίας Τριάδος πάνω από τὴν Καλαμπάκα. Πιὸ πίσω διακρίνεται ἡ φαρδειὰ κοίτη τοῦ Πηνειοῦ. (Φωτ. Α. Κιτροέφ).

Le Monastère de Aghia Trias au dessus de Kalambaka. En arrière on remarquera le large lit de Pinios (Photo M. Kitroeff).

ΜΕΤΕΩΡΑ

Ἡ παραμονή μας στὸ Μέτσοβο πήρε τέλος. Σφίγγομε ἐγκάρδια τὸ χέρι τῶν κατοίκων ποὺ γνωρίσαμε καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ φιλόξενα αἰσθήματά τους. Ἐπιθυμοῦμε στ' ἀλήθεια νὰ ξαναβρεθοῦμε στὴν ὅμορφη αὐτὴ κωμόπολι, ποὺ μᾶς ξεκούρασε πραγματικὰ καὶ μᾶς ἤρεμησε.

Βγαίνομε στὸν κεντρικὸ δρόμο Ιωαννίνων - Καλαμπάκας καὶ παίρνομε τὴν κατεύθυνσι πρὸς τὰ ἀνατολικά. Ὁ ἐπόμενος σταθμός μας εἶναι τὰ Μετέωρα, μιὰ τοποθεσία τελείως διαφορετικὴ ἀπὸ ὅλες ὅσες γνωρίσαμε μέχρι σήμερα.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΣΟΒΟ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΠΑΚΑ

Ἡ διαδρομὴ Μέτσοβο - Καλαμπάκα εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἐνδιαφέρουσες τῆς χώρας μας. Περιλαμβάνει ἔνα μεγάλο ὁδικό τμῆμα μέσα σὲ δάσος ἀπὸ πεύκα καὶ ἔλατα καὶ περνά ἀπὸ τὴν πασίγνωστη τοποθεσία «Κατάρα», ποὺ παλαιότερα προκαλοῦσε φόβο στους ταξιδιώτες, κυρίως τὸν χειμῶνα.

Στὴν ἀρχὴ τῆς διαδρομῆς ἀφήνομε ἀριστερά μας τὸ «τελεσίεξ» τοῦ Ἰδρυμάτος Τοσίτσα, ἀποχαιρετᾶμε τὸ ξωκλήσι τοῦ Προφήτη Ἡλία καὶ τὴν «Κρύα Βρύση» καὶ σὲ λίγο συναντᾶμε ἕνα δάσος ἀπὸ πεύκα, ἐνῶ μόλις ἔχομε διανύσει 8 χιλμ. ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ Μετσόβου.

Ο δρόμος εἶναι σὲ ἀρκετὰ καλὴ κατάστασι. Παρ' ὅλον διῆται ἀσφαλτοστρωμένος, δὲν σᾶς συνιστοῦμε νὰ ἀναπτύξετε μεγάλη ταχύτητα, διότι σὲ μερικά σημεῖα τὸ ἔδαφος εἶναι ἀσταθές καὶ δημιουργεῖ μικρές ἡ μεγάλες ἀνωμαλίες στὸ κατάστρωμα, ποὺ μπορεῖ νὰ μήν ἔχουν ἀκόμη σημανθῆ! Πάντως μεταξὺ τοῦ 9ου καὶ 10ου χιλμ., ποὺ τὸ ἔδαφος ὑφίστατο συνεχεῖς κατολισθήσεις ἔγινε μία καινούργια παραλλαγή, ποὺ φαίνεται νὰ ἔλυσε ὄριστικά τὸ πρόβλημα αὐτό.

METEORES

Nous voici au terme de notre séjour à Metsovon. Nous serrons amicalement la main des habitants que nous avons connus et les remercions pour leurs sentiments cordiaux. Nous désirons nous retrouver de nouveau dans cette belle petite ville où nous avons trouvé le repos et une véritable détente.

Nous reprenons la route centrale de Ioannina à Kalambaka et nous nous dirigeons vers l'Est. Notre prochain arrêt seront les Météores, un site totalement différent de ceux que nous avons connus jusqu'à présent.

DE METSOVON A KALAMBAKA

Le trajet Metsovon - Kalambaka est un des plus intéressants de notre pays. Une grande partie de la route traverse un bois de pins et de sapins et passe par le lieu bien connu sous le nom de «Katara» (malédiction), qui, dans le passé, inspirait une peur terrible aux voyageurs, surtout pendant l'hiver.

Au début du trajet, nous laissons à gauche le «télé-siège» de l'Institution Tossitsas, nous passons une dernière fois par la chapelle de Profitis Ilias et par «Krya Vrissi» et rencontrons, tout de suite après, un bois de pins alors que nous avons à peine parcouru 8 kilomètres depuis le centre de la ville de Metsovon.

La route est en assez bon état. Bien qu'elle soit asphaltée, nous ne vous conseillons pas d'accélérer car à certains endroits le sol est instable et l'on remarque des petites ou parfois même de grandes anomalies sur la chaussée qui n'ont peut-être pas encore été réparées !

"Υστερα ἀπὸ χίλια περίπου μέτρα στρέφομε τὸ κεφάλι μας πρὸς τὰ πίσω, γιὰ νὰ ρίξωμε μιὰ τελευταία ματιὰ στὸ Μέτσοβο, ποὺ μοιάζει σφιχτὰ γαντζωμένο στὴν πλαγιὰ τοῦ Κιτίου, μὲ τίς κόκκινες στέγες τῶν σπιτιῶν του νὰ λαμποκοπᾶνε στὸν ἀπογευματινὸ ἥλιο. Μιὰ ὅμορφη εἰκόνα, ποὺ τὴν ἀπωθοῦμε ὅμως γρήγορα στὰ βάθη τῆς μνήμης μας, γιατὶ καινούργιες εἰκόνες ξανοίγονται μπροστά μας, καθὼς διασχίζομε τὸ θαυμάσιο δάσος ἀπὸ ἔλατα, σ' ἓνα ὑψόμετρο πάνω ἀπὸ 1700 μ.

Σὲ λίγο φθάνομε σὲ μιὰ ράχη, ποὺ μοιάζει νὰ είναι τὸ φηλότερο σημεῖο τῆς διαδρομῆς μας. Ό δρόμος είναι ἐπὶ 1200 μ. πλακοστρώτος καὶ οἱ μικρές, στενόμακρες πλάκες προεξέχουν κάπως καὶ προκαλοῦν μιὰ γενικὴ ... τρεμούλα σὲ αὐτοκίνητο καὶ ἐπιβάτες! Είναι ἴσως μιὰ ... προετοιμασία γιὰ τὸ ἐπικίνδυνο πέρασμα τῆς Κατάρας, ποὺ ἀρχίζει ἀκριβῶς μπροστά μας! Μήν ἀνήσυχητε ὅμως. Ἐπικίνδυνο ήταν κάποτε. Τώρα ὁ δρόμος ἔχει διαπλατυνθῆ, οἱ κλειστές στροφές ἔχουν βελτιωθῆ, τὰ ἀσταθῆ σημεία ἔχουν σιγουρευθῆ καὶ ἡ ἀσφαλτος καλύπτει τὸ κατάστρωμα τοῦ δρόμου σ' ὅλο τὸ μῆκος του. Μονάχα τὸν χειμῶνα θὰ παρουσιάζῃ δυσκολίες μὲ τὰ χιόνια, τὶς παγωνιές καὶ τὴν ὄμικλη.

Απηλλαγμένοι λοιπὸν ἀπὸ ἴδιαιτερες φροντίδες, ἀφήνομε τὸ αὐτοκίνητο νὰ κυλήσῃ ἀπαλά στὸν κατηφορικὸ δρόμο καὶ τὸ βλέμμα μας νὰ πλανηθῆ στὸ βαθυπράσινο δάσος καὶ νὰ ἀγκαλιάσῃ τὰ λυγερόκορμα ἔλατα. Ή κυκλοφορία είναι πολὺ ἀραιή καὶ ἡ ἡσυχία ἀπόλυτη. Ρουφάμε ἀχόρταγα τὴν μοσχοβολιὰ τῶν ἔλατων καὶ νοιώθουμε πῶς βρισκόμαστε κάπου ἀνάμεσα στὴ γῆ καὶ στὸν οὐρανό. Μὰ μήπως βλέπομε καὶ τίποτε ἄλλο, ἐκτός ἀπὸ βουνοκοφές καὶ ούρανο;

"Ἄς προσγειωθοῦμε ὅμως πάλι, γιατὶ ὁ δρόμος μᾶς είναι ἄγνωστος καὶ γεμάτος στροφές. Στὸ 22 χιλ. βρισκόμαστε σ' ἓνα μεγάλο ξέφωτο, ποὺ λέγεται «Κάμπος τοῦ Δεσπότη». Υπάρχει μιὰ βρύση μὲ δροσερὸ νερό καὶ δίπλα ἔνα Πανδοχεῖο, δόπου μπορείτε — στὴν ἀνάγκη — νὰ γεματίσετε.

Συνεχίζομε τὸν κατηφορικὸ δρόμο, ἐνῶ τὰ πεῦκα ἀντικαθιστοῦν τὰ ἔλατα, καὶ βγαίνομε ὄριστικὰ ἀπὸ τὸ δάσος υστερα ἀπὸ 4 χιλιόμετρα. Περνάμε ἀριστερὰ ἀπὸ τὸ χωριό Μαλακάσι, ποὺ οἱ τσιγκίνες στέγες τῶν σπιτιῶν ἀστράφτουν στὸν δυνατὸ ἥλιο. Ό δρόμος ἔξακολουθεῖ νὰ κατεβαίνῃ, ἀλλὰ εἶναι πολὺ βελτιωμένος καὶ τὸ τοπίο ἔχει ἀρχίσει νὰ τήμερεύῃ. Μετὰ τὸ χωριό Κορυδαλλός συναντάμε τὰ πρώτα ἀμπέλια, ἐνῶ στὸ χωριό Ανάληψις (42 χιλ.) ύπάρχει πρατήριο βενζίνης τῆς BP. Περνάμε τὸ χωριό Τρυγόνα. Στὸ βάθος ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ὁ θεσσαλικὸς κάμπος καὶ στὰ δεξιά μας ἀρχίζει νὰ μᾶς συντροφεύῃ ὁ ποταμὸς Πηνειός.

Στὸ 61 χιλ., μέσα σ' ἓνα πραγματικὸ δάσος ἀπὸ πλατάνια, βρίσκεται τὸ Χάνι Μουργκάνι. Εύκαιρια γιὰ ἓνα καφὲ ἡ ἀκόμη καὶ γιὰ φαγητό. Μετὰ τὸ Χάνι μιὰ διακλάδωσι τοῦ δρόμου, ἀριστερά, ὀδηγεῖ στὰ Γρεβενά. Τὸ τοπίο ἔχει γίνει ειδουλιακό. Ἀφθονο πάρσινο παντοῦ. Τὰ περιβόλια γεμάτα λαχανικά καὶ ὀπωροφόρα δένδρα. Τὰ πλατάνια σχηματίζουν ἀτέλειωτες σειρές στὶς ὅχθες τοῦ ποταμοῦ καὶ στὶς ρεματίες. Τὰ νερά τοῦ Πηνειοῦ ἀργοκυλάνε νωχελικά στὴ φαρδειά του κοίτη. Καὶ μπροστά μας διαγράφονται καθαρά οἱ σκουρόχρωμοι βράχοι τῶν Μετεώρων. Σὲ λίγο βρισκόμαστε στὴν πρώτη πλατεία τῆς Καλαμπάκας, ἔχοντας συμπληρώσει 71 χιλ. ἀπὸ τὸ Μέτσοβο.

ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ

Μετέωρα! Μιὰ παραξενιά τῆς φύσεως. "Ἐνα φαινόμενο σπάνιο. Μιὰ εἰκόνα ποὺ σού προκαλεῖ δέος. Κάθετοι βράχοι φαλακροί, σπαρμένοι ἐδῶ κι ἔκει, μὲ πλευρές λείες καὶ μουντές, ποὺ μοιάζουν μὲ πύργους λαξευτούς καὶ μὲ κορμούς δένδρων γιγάντων. Γυμνοί, ἀσάλευτοι μέσα στὴν ψυχρή τους ἀπομόνωσι, σὲ κρατοῦν ἄφωνο μπροστά τους. Μὰ σὰν πλησιάστης στὴ ρίζα κάποιου βράχου καὶ κυττάξης πρὸς τὰ ἐπάνω, νομίζεις πῶς ἡ κορυφή του χάνεται στὸν ούρανό, ἀναζητώντας τὴν Ἀλήθεια. Ακαταβαίνεις ἔτσι τὶ ἡταν αὐτό, ποὺ ἔφερε τοὺς πρώτους ἀσκητάς στὰ κοιλώματα τῶν ἀφιλόξενων αὐτῶν βράχων ἀπὸ τὶς ἀρχές τοῦ ΙΑ' μ.Χ. αἰώνος.

Οἱ ἐρημῆτες αὐτοὶ ἐγκατέλειπαν τὶς σπηλαίες καὶ τὰ πρόχειρα κελλιά τους μιὰ φορὰ τὴν ἔβδομάδα, γιὰ νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν μικρή ἐκκλησία τῆς Δούπιανης (κοντά στὸ σημερινὸ χωριό Καστράκι) καὶ νὰ τελέσουν τὴν θεία λειτουργία. "Ετοι σχηματίσθηκε μιὰ μικρή μοναχικὴ πολιτεία, ποὺ ὠνομάσθηκε «Σκήπη Σταγῶν», ἀπὸ τὸ παλαιότερο ὄνομα τῆς Καλαμπάκας

Dans tous les cas, entre le 9e et 10e kilomètre où le sol subit des glissements, il a été créé une nouvelle déviation qui semble avoir résolu définitivement ce problème.

Au bout d'un kilomètre, si nous nous retournons, nous verrons, pour une dernière fois, Metsovon qui semble étroitement accroché à la pente du mont Kition avec les toits rouges de ses maisons qui brillent sous les rayons du soleil de l'après-midi. Une belle image que nous gardons bien au fond de notre mémoire car, un autre spectacle s'offre à nous pendant que nous traversons la superbe forêt de sapins à une altitude de plus de 1.700 mètres.

Nous arrivons bientôt à une crête qui semble être le point culminant de notre trajet. Sur 1.200 mètres, la route est dallée et les petits pavés rectangulaires et étroits, provoquent un tremblement général... tant de la voiture que des passagers ! L'on se prépare pour le passage dangereux de Katara qui s'étend devant nous ! Mais ne vous inquiétez pas. Il y a longtemps que cet endroit constituait un danger car maintenant la route a été élargie, les virages étroits ont été améliorés, les passages difficiles réparés et la route est maintenant asphaltée dans toute sa longueur. Ce n'est qu'en hiver qu'elle doit présenter quelques difficultés avec les neiges, le gel et le brouillard.

Sans aucun souci alors, nous laissons la voiture glisser sur la route en pente tout en regardant la forêt verte qui embrasse les hauts sapins. La circulation est très rare ici et le calme absolu. Nous sentons la belle odeur des sapins et croyons nous trouver quelque part entre la terre et ce ciel, car nous ne voyons que les pointes des montagnes et le ciel !..

Nous ... atterrissions de nouveau car la route aux nombreux virages nous est inconnue. Au kilomètre 22 nous sommes sur un grand plateau qu'on appelle «la plaine de l'Evêque». Il y a ici une fontaine d'eau fraîche et à côté une auberge où vous pouvez, au besoin, déjeuner.

La route descend toujours; les pins remplacent maintenant les sapins et nous sortons finalement de la forêt après 4 kilomètres. Nous passons, à gauche, par le village Malakassi dont les toits en tôle des maisons brillent sous les rayons du soleil brûlant. La route continue à descendre toujours mais elle est nettement meilleure et le passage commence à être plus doux. Après le village de Korydallos, nous rencontrons les premières vignes. Au km. 42, au village d'Analypsis, il y a une station d'essence de B.P. Nous passons par le village de Trigona et apercevons, au fond, la plaine

Τὸ χωριό Καστράκι, στὸ πόδια πανύψηλων βράχων.

Le village Kastraki aux pieds d'immenses roches.

«Σταγονί». Στήν άρχη οπαγόταν στήν έπισκοπή Σταγῶν, άλλα άπό τις άρχες τοῦ ΙΔ' αἰώνος έγινε ἀνεξάρτητη καὶ τὴν διοίκησι είχε ὁ «Πρώτος» τῆς Σκῆτης πού ἐμενε στὴ Δούπιανη.

Απὸ τὸν ΙΔ' αἰώνα ἀρχίζει ἡ λαμπρότερη περιόδος τῆς μοναχικῆς αὐτῆς πολιτείας. Τότε ὁ Ἀγιος Ἀθανάσιος ὁ Μετεωρίτης καὶ ὁ φίλος του Βαρλαάμ ἔρχονται καὶ ἐγκαθίστανται στοὺς βράχους πάνω ἀπὸ τὴν Δούπιανη. Παράλληλα ὁ πρώτος τῆς Σκῆτης ἵερομόναχος Νεῖλος ιδρύει τέσσερις ἐκκλησίες, γύρω ἀπὸ τὶς ὁποῖες σχηματίζονται μικρὰ μοναστήρια. Οἱ μοναχοὶ πληθαίνουν γρήγορα καὶ τὰ μοναστήρια δὲν ἄργησαν νὰ αὔξηθοῦν σε 24. Χάρις στὴν ἀνεξάρτησι τῆς καὶ στὰ πολλὰ προνόμια της, ἡ μοναχικὴ πολιτεία ἀπέκτησε μεγάλη φήμη, άλλα καὶ πολλὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα.

Τὰ ὅλικὰ ἀγαθὰ ὅμως δὲν συμβιβάσθηκαν μὲ τὴν ἀσκητικὴν. Ξύπνησαν τὶς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες. Ἐφεραν τὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ τὶς φιλονεικίες γιὰ τὰ πρωτεία, ἐνώ οἱ ἀρπαγές καὶ οἱ λεηλασίες ἀπὸ Τούρκους καὶ Ἀλβανούς ἀπογύμνωναν τὰ μοναστήρια ἀπὸ τοὺς θησαυρούς των. Ἀρχισε ἔτσι ἡ παρακμή, ποὺ ἔφερε τὴν ἐρήμωσι. Τὰ μοναστήρια ἐμειναν μονάχα τέσσερα. Τὸν ΙΗ' αἰώνα ζούσαν στὰ Μετέωρα κυρίως ἔξοριστοι καὶ καταδικασμένοι μοναχοί. Σήμερα λειτουργοῦν ἔξι μοναστήρια, ποὺ μποροῦμε νὰ τὰ ἐπισκεφθοῦμε εὔκολα, χάρις στὸν ἀμαξιτὸ δρόμο, ποὺ τὰ ἐννώνει καὶ στὰ σκαλοπάτια, ποὺ ἔχουν λαξευθῆ στοὺς βράχους.

ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Ξεκινάμε ἀπὸ τὴν Καλαμπάκα πρὸς τὰ ΒΔ καὶ στὸ 2 χιλμ. συναντᾶμε τὸ χωριό Καστράκι, στὰ πόδια πανύψηλων βράχων. Στὴν ἔξοδο τοῦ χωριοῦ, ἀριστερὰ τοῦ δρόμου, βρίσκεται ἔνα ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας, πιθανῶς τοῦ ΙΒ' αἰώνος, ποὺ ὑπῆρξε ἡ πρώτη ἐκκλησία τῆς Σκῆτης τῶν Σταγῶν, πρὶν χτιστοῦν τὰ μοναστήρια. Στὸ ἐσωτερικό τοῦ ὑπάρχουν σπάνιες ἀγιογραφίες, δυστυχῶς ὅμως δὲν ἔχει ἀκόμη ἀποδοθῆ στοὺς ἐπισκέπτες.

Στὸ 3 χιλμ. σταματᾶμε, γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴν μονὴν Ἀγίου Νικολάου τοῦ Ἀναπαυσᾶ, ποὺ ὑψώνεται ἀριστερὰ μας. Χτίσθηκε τὸ 1388, ἀγιογραφήθηκε γύρω στὸ 1527 ἀπὸ τὸν κρητικὸ μοναχὸ καὶ ζωγράφο Θεοφάνη καὶ ἐπεξετάθη τὸ 1628. Ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς ἀρχισε πρόσφατα, μὲ τὴν ἔλευσιν ἐνὸς καινούργιου μοναχοῦ, ὁ ὄποιος ἐργάζεται μὲ πάθος γιὰ τὴν ἐπισκεψὴν καὶ τὴν ἀνακαίνισή της.

Προσωπικά, γνωρίσαμε αὐτὸ τὸ μοναστήριο κάτω ἀπὸ ἔξαιρετικές συνθῆκες: Ἡταν Κυριακὴ πρωὶ (5.9.1971) ποὺ ἀνεβαίναμε τὰ σκαλοπάτια του καὶ ἀκούσαμε ἀπάλες φωλαδίες. «Οταν φθάσαμε στὴ μικρὴ ἐκκλησία, βρέθηκαμε ἀνάμεσα σὲ μιὰ ὄμβρια ἀπὸ πεντέξι ἥλικια μένα ἀτόμα καὶ μερικά μικρὰ παιδιά, ποὺ είχαν ἔλθει μὲ τὸν παταρά ἀπὸ τὴν γειτονικὴ Καλαμπάκα, γιὰ τὸ μνημόσυνο τοῦ πατέρα τοῦ μοναχοῦ. Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐκκλησίας γεμάτο τοιχογραφίες, σὲ καλή κατάσταση. Τὸ φῶς ἀπὸ τὰ κεριά καὶ τοὺς φεγγίτες, λιγόστο. Ἡ μορφὴ τοῦ ἥλικια μένου παταρά, σεβάσμα. Τὸ πρόσωπο τοῦ νέου μοναχοῦ, ἀσκητικὸ καὶ γαλήνιο. Ἡσυχία ἀπόλυτη. Καὶ ἡ φαλμωδία σιγανή, σὲ καθαρὸ βυζαντινὸ ἥχο, γέμιζε τὴν μικρὴ ἐκκλησία καὶ ξεχυνόταν πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τοὺς φεγγίτες... Μιὰ σκηνὴ, ποὺ μᾶς ἔφερε ἱερὴ συγκίνησι, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν βαθμὸ τῆς πίστεώς μας.

Ξανακατεβαίνομε στὸν ἀσφαλτοστρωμένο δρόμο καὶ προχωροῦμε. Στὸ 5 χιλμ. ὑψώνεται δεξιά μας ἔνας ἀπὸ τοὺς πιὸ χαρακτηριστικοὺς βράχους τῶν Μετέωρων, πανύψηλος καὶ λειος. Στὴν κορυφὴ του, σὰν φωλιά πελαργῶν, ἡ μονὴ Ρουσάνου. Μέχρι τὸ 1897 τὸ ἀνέβασμα γινόταν μόνον μὲ ἀνεμόσκαλα, ἐνώ στημέρα μὰ στενὴ γέφυρα τῆ συνδέει μὲ τὴν ἀπέναντι πλαγιά. Τὸ πρώτο ἐρημητήριο ἴδρυθηκε τὸ 1388 καὶ τὸ 1545 οἱ αὐτάδελφοι μοναχοὶ Μάξιμος καὶ Ἰωάσαφ, ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, τὸ μετέτρεψαν σὲ μοναστήριο. Οἱ ἴδιοι ἔκτισαν καὶ τὸν ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ μὲ τρούλλο, ποὺ ἀγιογράφητο τὸ 1561. Οἱ ἀγιογραφίες του θεωροῦνται ἔξαιρετικῆς τέχνης.

Σὲ ἀπόσταση 800 μ. ὁ δρόμος διακλαδίζεται. Ἀκολουθῶντας τὸν ἀριστερὸ κλάδο φθάνουμε στὸ 7 χιλμ. ὅπου ὑπάρχει ἔνα μικρὸ πάρκινγκ. Μπροστά μας ὑψώνεται ἡ μονὴ Βαρλαάμ, ποὺ πήρε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν πρώτο μοναχὸ ποὺ ἔφθασε ἐδῶ ἐπάνω γύρω στὰ 1350, τὸν «Οσιο Βαρλαάμ». Ο μοναχὸς αὐτὸς ἦταν, φαίνεται, πολὺ γενναῖος, γιατὶ οἱ λησταὶ ποὺ λεηλατοῦσαν τὰ μοναστήρια δὲν τολμοῦσαν νὰ πλησιάσουν στὸ δικό του. «Ο Βαρλαάμ ἐφύλαττε διά σφενδόνης τὸ σπήλαιον ἀπὸ τῶν ληστῶν».

Ο ἔξωστης τῆς Μονῆς Βαρλαάμ (ἀριστερά), ἀπὸ τὸ ὄποιον κατέβαζαν παλαιότερα τὸ δίκτυο, γιὰ νὰ μεταφέρουν επάνω προμήθειες ἢ ... μοναχοῖς! Στὸ βάθος τὸ Μεγάλο Μετέωρο.

Le balcon du couvent de Varlaam (à gauche), d'où pendant jadis le filet pour remonter les provisions ou ... les moines! Au fond, le «Grand Météore».

de Thessalie qui commence à se dessiner alors qu'à notre droite le Pinios nous accompagne tout le long de la route.

Au kilomètre 62, dans une véritable forêt de platanes, se trouve l'auberge Mourghani, où vous pouvez prendre un café ou même déjeuner. Après l'auberge, une bifurcation de la route à gauche, mène à Grevena. Le paysage devient romantique. Du vert partout ! Les jardins sont pleins de légumes et d'arbres fruitiers. Les platanes forment d'interminables rangées le long des rives du fleuve et des torrents. Les eaux du Pinios coulent lentement dans leur large lit. Et devant nous se présentent maintenant les rochers des Météores. Nous nous trouvons, quelques instants après, à la première place de Kalambaka, après avoir parcouru 71 kilomètres depuis Metsovon.

LES METEORES

Les Météores ! Un caprice de la nature. Un rare phénomène. Une image qui provoque la peur. Des rochers verticaux tout nus, épargnés çà et là, les côtés très lisses et sombres qui ressemblent à des tours taillées ou à des arbres géants. Nus et immobiles dans leur strict isolement, ils vous coupent le souffle. Mais si vous vous approchez aux pieds d'un rocher et vous regardez vers le haut vous avez l'impression que son sommet s'égare dans le ciel cherchant la Vérité. L'on se rend compte alors des raisons qui ont poussé les premiers ascètes à se réfugier dans les cavités de ces rochers inhospitaliers depuis le début du XIe siècle après J.C.

Ces ermites quittaient une fois par semaine leurs caves et leurs cellules provisoires pour se réunir dans la petite église de Doupiani (près du village actuel de Kastraki) pour célébrer la messe. Ainsi fut créée une petite cité monacale qui fut nommée «Skiti Staghou» de l'ancien nom de Kalambaka «Staghi». Elle dépendait, au début, de l'Evêché de Staghi, mais depuis le début du XIVe siècle elle est devenue indépendante et fut dirigée par le «Premier» de la communauté qui résidait à Doupiani.

γράφουν τά χρονικά. Τὸ 1518 οἱ ἀδέλφοι Νεκτάριος καὶ Θεοφάνης, τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀφαράδων ἀπὸ τὰ Ιωαννίνα, ἥθλων ἐπάνω στὸ βράχο καὶ ἔκτισαν τὸ μοναστήρι στὰ ἐρείπια τοῦ ἐρημητηρίου τοῦ Βαρλαάμ. Ἀνακαίνισαν τὴν ἐρειπωμένην ἐκκλησία τῶν Ἀγίων Πάντων καὶ τὸ παρεκκλήσι τῶν Ιεραρχῶν καὶ ξανάφτισαν τίς σκάλες καὶ τίς ὑδρεύσαιμενός. Ἡ ἐκκλησία ἔχει κατατάξει τούς μοναχούς αὐτούς στοὺς Ἀγίους της.

Σήμερα, μόλις περάσωμε τήν έξωπορτα τοῦ μοναστηριοῦ, θὰ συναντήσωμε ἔνα μικρὸ κῆπο μὲ λίγα λουλούδια καὶ μερικές ἀμυγδαλίες. Πρός τὰ ἀνατολικά βρίσκεται ἡ ἐκκλησία τῶν Ἀγ. Πάντων. Τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κυρίων ναοῦ καὶ τοῦ νάρθηκος φέρει πολὺ ἀξιόλογες τοιχογραφίες ἐνός ἀπὸ τοὺς πιὸ φημισμένους ἀγιογράφους τῆς μεταβυζαντίνης περιόδου, τοῦ Φράγκου Κατελλάνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἱερέως Γεωργίου ἀπὸ τὴν Θήβα. Στὰ δυτικά είναι τὰ κελλιὰ τῶν μοναχῶν καὶ πρὸς βορρᾶν τὸ σκευοφυλάκιον μὲ πλούσια συλλογὴ ἀπὸ Ἱερά ἄμφια, ἐκκλησιαστικά σκεύη, χειρόγραφα Εὐαγγέλια καὶ βιβλία καὶ ἄλλα κειμήλια.

Σέ μικρή άπόστασι από την μονή Βαρλαάμ βρίσκεται τό **Μεγάλο Μετέωρο ή μονή Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος**, πάνω στὸν πιο άπότομο, τὸν πιο χαρακτηριστικὸ καὶ τὸν πιο μεγάλο βράχο τῶν Μετέωρων (ύψομ. 613 μ.), ποὺ τὰ χρονικὰ τὸν δονομάζουν «Πλατύν Λίθον». Ἐδῶ ἐπάνω ἔφασε τὸ 1356 ὁ μοναχὸς Ἀθανάσιος, καταγόμενος ἀπὸ μιὰ εὐγενῆ οἰκογένεια τῶν Νέων Πατρῶν (Υπάτης) καὶ ἀρχιες νὰ χτίζῃ τὸ πρώτο μοναστήρι, ποὺ τὸ ὡνόμασε «Μετέωρον» καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ δόθηκε ἀργότερα σὲ ὅλο τὸ συγκρότημα τῶν μοναστηριῶν. Τὸ 1388 ὁ Ἰωάσαφ ή Ἰωάννης Οὐρέσις Παλαιολόγος, ἀνεψιος τοῦ Σέρβου κατακτητοῦ τῆς Θεσσαλίας Στεφάνου Δουσῶν, ἔγκατέλειψε τὶς τιμές καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔγινε μοναχὸς καὶ μεγάλωσε τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀθανασίου. Ὁ πρώτος ναός τῆς Μεταμορφώσεως χτίσθηκε ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιο, συμπληρώθηκε ἀπὸ τὸν Ἰωάσαφ καὶ τὸ 1464 τοιχογράφηθηκε. Ὁ νεώτερος ναός χτίσθηκε τὸ 1545 - 1552, περιλαμβάνοντας καὶ τὸν προηγούμενον, καὶ ἀγιογράφηθηκε κατὰ τὸ 1559. Είναι βυζαντινοῦ ρυθμοῦ μὲ δωδεκάπτευρο τρούλο καὶ θεωρεῖται ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους καὶ λαμπρότερους ναοὺς ποὺ σώζονται στὴν Ἐλλάδα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περίφημες ἀγιογραφίες καὶ τὶς προσωπογραφίες τῶν Ἀγίων Ἀθανασίου καὶ Ἰωάσαφ, θαυμάζουμε τὸν ξυλόγλυπτο ἀρχιερατικὸ θρόνο (1616) καὶ τὸ τέμπλο τῆς ἐκκλησίας (1771). Στὸ σκευοφύλακιο τῆς μονῆς φυλάσσονται ἵερά κειμήλια καὶ βιβλία ἀνυπολογίστου ἀξίας.

Ξαναγυρίζομε στήν διαστάυρωσι τού 5,8 χιλιμ. και συνεχίζουμε πρός τά άνατολικά. "Υστερα άπό 2,5 χιλιμ. άντικρύζουμε δεξιά την μονή **Άγιας Τριάδος**. Ιδρύθηκε, κατά την παρόδοσι, άπό τὸν μοναχὸ Δομέτο τὸ 1458. Μιὰ κυκλικὴ σκάλα, πού σκαλισθήκε τὸ 1925, άδηγη στὸ μοναστήρι. 'Αριστερά μας καθώς άνεβαίνουμε βρίσκεται σκαλισμένο στὸ βράχο τὸ μικρὸ παρεκκλήσιο τοῦ **Άγ. Ιωάννου** τοῦ Προδρόμου μὲ ἀγιογραφίες τοῦ 1682. Οἱ ἀγιογραφίες τῆς ἐκκλησίας τῆς **Άγ. Τριάδος** χρονολογούνται άπό τὸ 1692. Τὸ σκευοφύλακιο απῆται τῆς μονῆς λεηλατήθηκε δυστυχῶς κατά τὴν Γερμανικὴ κατοχὴ.

"Αλλά έξακόσια μέτρα άκομή και διάμαξιτος δρόμος τελείωνε μπροστά στήν μονή Άγιου Στεφάνου. Μπαίνοντας μέσα παραπηρόσαμε μιά έντυπωσιακή διαφορά. "Όλα τά μοναστήρια είναι καθαρά και περιποιημένα, άλλα έτοιμο φαινόταν ιδιαίτερα φροντισμένο. Και έκεινες οι άμετρητες γλάστρες με τά πολύχρωμα λουλούδια, έπρεπε νά ήταν έργο γυναικείων χεριών. Πράγματι, στήν "Άγιο Στέφανο" μενούν 20 μοναχές, οι οποίες έχουν και τήν φροντίδα τών 24 οφρανῶν κοριτσιών, πού ζοῦν στο "Ορφανοτροφείο τής μονῆς.

¹ Από μια έπιγραφή χαραγμένη πάνω στό βράχο στήν εισόδου τού μοναστηριού, φαίνεται πώς τὸ μέρος αὐτὸ ἐκατοικεῖτο τούλαχιστον ἀπὸ τὸ 1192. ² Ἀργότερα, κατά τὸ 1312, ὁ μοναχὸς Ἱερεμίας ἔκτισε μικρὴ ἐκκλησία μὲ δύο κελλιά, ποὺ ἐξελίχθηκαν σὲ μοναστήρι τὸ 1333, χάρις στὰ χρήματα ποὺ προσέφερε ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Ἀνδρόνικος Β' Παλαιολόγος.

Τόν μικρό και σκοτεινό ναό τού 'Αγίου Στεφάνου, πού άγιογραφήθηκε τό 1501 από τὸν «Ιωάννη τὸν ἀπό Σταγούς», δὲν ἐπιτρέπεται νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦμε. Μπαίνομε ἔτοι στὴν ἐκκλησία τοῦ 'Αγ. Χαραλάμπους, ποὺ κτίσθηκε τὸ 1798. Ἐχει θαυμάσια ξυλόγυπτα και ὠραῖες εἰκόνες. Ὁ ἡγωμενικὸς θρόνος και τὰ ἀναλόγια τῶν φωτῶν ἔχουν στολίδια ἀπό σεντέφι, ἐνώ σε μιὰ ἀστιμένια θήκη φυλάσσεται ἡ κάρα τοῦ 'Αγίου Χαρα-

A partir du XIVe siècle commence la période la plus célèbre de cette cité monacale. Saint Athanassios le Météorite et son ami Varlaam sont venus alors s'installer dans les rochers au dessus de Doupiani. Parallèlement, le premier moine de Skiti, Nilos, fonda quatres églises autour desquelles se sont formés des petits monastères. Le nombre des moines augmentait rapidement et les monastères s'élèvèrent au nombre de 24. Grâce à son indépendance et au grand nombre de priviléges dont elle jouissait, la petite cité monacale a acquis une grande réputation et une grande fortune.

Mais les biens matériels ne s'accordaient pas avec la vie ascétique. Les faiblesses humaines se réveillèrent. Elles ont alors apporté la concurrence et les contestations pour la première place, alors que les rapines et les pillages de la part des Turcs et des Albanais vidaient les trésors des monastères. Ainsi commença la décadence qui mena à la dévastation. Les monastères sont restés au nombre de quatre seulement. Au XVIIIe siècle vivaient aux Météores surtout des moines exilés et condamnés. Aujourd'hui il y a six monastères que nous pouvons facilement visiter grâce à la route asphaltée qui les relient et aux marches taillées dans les rochers qui en permettent l'accès.

VISITE DES MONASTERES

Nous partons de Kalambaka vers le Nord-Ouest et au bout de 2 km nous rencontrons le village de Kastraki aux pieds de rochers très hauts. A la sortie du village, à gauche de la route, il y a une chapelle de la Vierge qui date probablement du XIe siècle et qui fut la première église de Skiti de Staghi, avant la construction des monastères. Elle renferme des icônes très rares, mais malheureusement elle n'est pas ouverte au public.

Au km 3 nous nous arrêtons pour visiter le monastère de Aghios Nicolaos Anapafsas qui se dresse à notre gauche. Il fut construit en 1388, décoré aux environs de 1527 par le moine et peintre crétois Théophanis et fut agrandi en 1628. Il a repris ses activités dernièrement grâce à l'arrivée d'un nouveau moine qui travaille avec passion à sa réparation et à son aménagement.

Personnellement, nous avons connu ce monastère dans d'excellentes conditions: C'était un dimanche (de

Γλάστρες μὲ λουλούδια καὶ καλλωπιστικὰ φυτά στὴν εἰσόδο τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἀγ. Χαραλάμπου. Ἀπόδειξις τῆς γυναικείας παρουσίας στὴν Μονὴ Ἀγίου Στεφάνου.

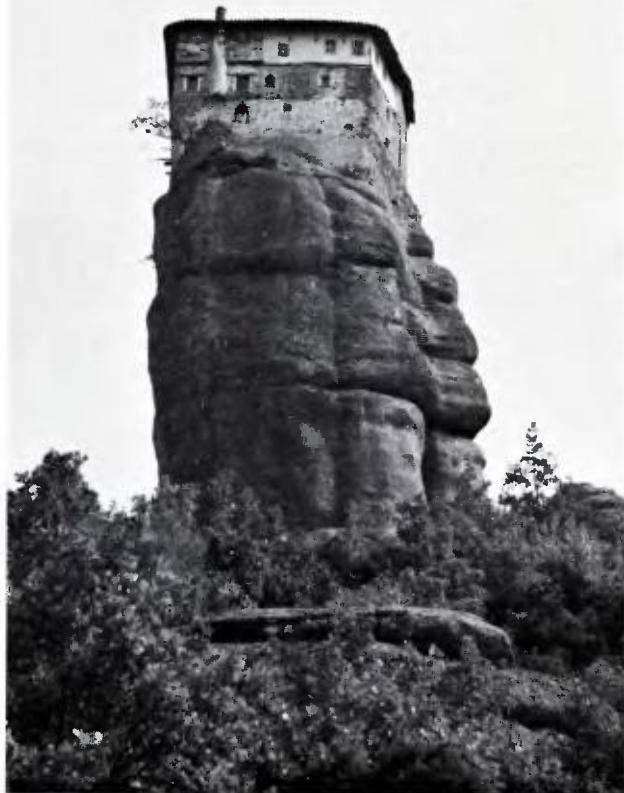
Preuve de la présence féminine dans le monastère de Aghios Stefanos, le cloître d'Aghios Charalambos garni de plantes vertes.

λάμπους, σταλμένη τὸ 1398 ἀπὸ τὸν ἡγεμόνα τῆς Οὐγγροβλαχίας Ἰωάννη Βλαδίσλαο. Πρὶν φύγωμε ἀπὸ τὸ μοναστήρι, ἀξίζει ν' ἀγναντέψωμε ἀπὸ τὸν φυσικὸν τοῦ βεράντα. Κάτω, ἀκριβῶς μπροστά μας, ξαπλωμένη ἡ Καλαμπάκα. Πιὸ πίσω ὁ Πηγεός μὲ τὴν πλατειὰ τοῦ κοίτη καὶ ὀλόγυρα ὁ θολός θεσσαλικὸς κάμπος.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἡ ἐπίσκεψις τελείωσε. Ἀρκετὰ κουραστική, εἶναι ἀλήθεια —ἄχ, ἐκείνα τὰ σκαλοπάτια!— ἀλλὰ ἀξίζει τὸν κόπο πραγματικά. Μήπως ξεχάσαμε καμιά πληροφορία; "Α, ναι. Τὰ μοναστήρια ἔχουν ...ώραρια. Τοῦ Βαρλαάμ, τοῦ Ρουσάνου, τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ τοῦ Ἀγίου Στεφάνου είναι ἀνοικτά (τὸ καλοκαίρι) 8 - 12 π.μ. καὶ 3 - 6 μ.μ., τῆς Μεταμορφώσεως 10 π.μ. - 5 μ.μ. καὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἀνοικτὸ δόλη τὴν ημέρα. Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπίσης, ἡ είσοδος σὲ ἄνδρες χωρίς σακκάκι καὶ σὲ γυναικες μὲ πανταλόνια ἡ κοντές φοῦστες καὶ χωρίς ζακέτα. Ἀπαγορεύεται ἀκόμη ἡ λήψις φωτογραφιῶν στὸ ξωτερικὸ τῶν ἐκκλησιῶν ὅλων τῶν μοναστηριῶν.

Καὶ μιὰ τελευταία πληροφορία: Ἐκτός ἀπὸ μιὰ κινητὴ καντίνα, ποὺ στέκεται συνήθως στὸ πάρκινγκ τῆς μονῆς Βαρλαάμ, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο στὰ Μετέωρα γιὰ τὴν ἔξυπηρέτησι τῶν ἐπισκεπτῶν. Εύτυχῶς ὅμως ἡ Καλαμπάκα δὲν είναι μακριὰ καὶ διαθέτει καλὰ ξενοδοχεῖα, ἔνα καθαρὸ ἑστιατόριο, μερικές ψησταριές καὶ ἔνα καλὸ ζαχαροπλαστεῖο.

Στὴν κορυφὴν ἐνός ἀπομονωμένου κατακόρυφου βράχου, ἡ Μονὴ Ρουσάνου.

Au sommet d'un rocher vertical isolé, le couvent de Roussanos.

Septembre 71), lorsque, en montant les escaliers nous avons entendu des chants très doux. Arrivés dans la petite chapelle nous nous sommes trouvés parmi un groupe de quelques personnes âgées et quelques enfants venus ici avec un prêtre de Kalambaka pour la messe des quarante jours de la mort du père du moine. L'intérieur de l'église, en bon état, est couvert de fresques. La lumière des chandelles et des lucarnes, minime. Le visage du prêtre âgé est vénérable. Le visage du jeune moine maigre et serein. Partout un calme absolu. Les chants doux, d'un son purement byzantin, remplissaient la petite église et se répandaient vers l'extérieur par les lucarnes... Une scène qui vous donne une émotion sacrée que vous croyez ou pas.

Nous redescendons la route asphaltée. A cinq kilomètres se dresse à notre droite un rocher des Météores des plus caractéristiques, très haut et lisse. A son sommet, comme un nid d'aigle, le **couvent Roussanos**. Jusqu'en 1897 la montée se faisait seulement avec une échelle volante, alors qu'aujourd'hui un petit pont étroit le relie avec la pente qui lui fait face. Le premier ermitage fut fondé en 1386. En 1545 les frères germains Maximos et Ioannis, moines, de Ioannina, l'ont transformé en monastère. Ils ont également construit l'église de la Transfiguration du Sauveur, de style byzantin avec coupole, qui fut décorée en 1561. Ses hagiographies sont d'un art exceptionnel.

A une distance de 800 mètres, la route se divise. Nous empruntons la bifurcation à gauche et arrivons au kilomètre 7 à un petit parking. Devant nous se dresse le **couvent de Varlaam**, qui prit son nom du premier moine arrivé ici aux environs de 1350, le Saint Varlaam. Il paraît que ce moine était très courageux car les brigands qui pillaien les monastères n'osaient pas s'approcher du sien. «Varlaam gardait la caverne avec la fronde contre les brigands», nous disent les chroniques. En 1518, les frères Nektarios et Théofanis, de la famille noble des Apsarades de Ioannina, sont venus sur le rocher et ont construit le monastère sur les ruines de l'ermitage de Varlaam. Ils ont aménagé l'église «Aghion Panton» (de Toussaint) qui était presque en ruines et la chapelle Tris Iérarchès et ont refait l'escalier et les réservoirs d'eau. L'église compte ces deux moines parmi les Saints.

Aujourd'hui, si nous passons par la porte extérieure du monastère, nous rencontrons un petit jardin avec quelques fleurs et quelques amandiers. A l'Ouest se trouve l'église «Aghion Panton». L'intérieur de l'église principale et du narthex renferme des fresques très importantes exécutées par Frangos Katellanos, un des hagiographes les plus fameux de l'époque post-Byzantine et de son frère Georgios, prêtre de Thèbes. A l'Ouest se trouvent les cellules des moines et vers le Nord la sacristie, avec une riche collection d'ornements, d'objets sacrés, d'Evangiles manuscrits, de livres et d'autres objets précieux.

A une petite distance du couvent de Varlaam se trouve le **Grand Météore ou Couvent de la Transfiguration du Sauveur**, sur le plus grand, le plus abrupt et le plus caractéristique rocher des Météores (613 m d'altitude), que les chroniques appellent «Pierre Plate». Ici, en 1356, est arrivé le moine Athanassios, originaire d'une famille noble de Néon Patron (d'Hypati) et commença la construction du premier monastère qu'il nomma «Météoron» et ce nom fut ensuite donné à tout l'ensemble des monastères. En 1388, Ioassaf ou Ioannis Ouressis Palaiologos, neveu de Stéfanos Doussan, conquérant Serbe de Thessalie, abandonna tous les honneurs et les plus hautes dignités, devint moine et agrandit le monastère de Athanassios. La première église de la Transfiguration fut construite par Athanassios, complétée par Ioassaf et décorée en 1464. La nouvelle église fut construite de 1545 à 1552; elle contenait la précédente et fut décorée en 1559. De style byzantin avec coupole à douze côtés, elle est considérée comme la plus grande

(Suite page 27)

Nouvelles De La Famille

FIANÇAILLES

Nous sommes heureux d'annoncer les fiançailles suivantes :

- de M. Evangelos Kefalidis, du Laboratoire, et Mlle Aikaterini Dimitrakopoulou, du Service Achats, le 25.11.71.
- de M. Vassilios Gavoyannakis, des Electrodes, et Mlle Toula Nicolaou, le 1.1.72.
- de M. Georgios Maguioros, des Services Techniques Généraux, et Mlle Birgina Exindari, le 22.1.72.
- de M. Georgios Stefanopoulos, du Groupe Energétique, et Mlle Evangelia Pantelidou, le 22.1.72.

MARIAGES

Nous sommes heureux d'annoncer les mariages suivants :

- de M. Panayotis Stantzos, de l'Alumine, et Mlle Georgia Florou, le 14.11.71.
- de M. Nicolaos Aiguinitis, de l'Aluminium, et Mlle Niki Chassou, le 21.11.71.
- de M. Panayotis Gourguiotis, de l'Aluminium, et Mlle Olga Boutsoli, le 28.11.71.
- de M. Efstatios Trizis, du Service Entretien, et Mlle Nicolitsa Statha, le 28.11.71.
- de M. Constantinos Foukas, des Services Centraux (Athènes), et Mlle Athanassia Mamareli, le 19.12.72.
- de M. Georgios Morfopoulos, du Service Entretien, et Mlle Ioanna Koussia, le 26.12.71.
- de M. Emmanouil Damblias, de la Fonderie, et Mlle Stavroula Theodossi, le 9.1.72.

NAISSANCES

Nous apprenons les naissances suivantes :

- un fils, chez M. et Mme Georgios Kypreos, Agent de Maîtrise Aluminium, le 31.10.71.
- une fille, chez M. et Mme Christos Mastorakis, de la Fonderie, le 2.11.71.
- une fille, chez M. et Mme Vassilios Bozovits, du Service Mesures et Régulation, le 17.11.71.
- une fille, chez M. et Mme Anastassios Tsekouras, du Groupe Energétique, le 19.11.71.
- un fils, chez M. et Mme Vassilios Spanopoulos, des Electrodes, le 20.11.71.
- un fils, chez M. et Mme Georgios Soultanakis, du Service Manutentions et Transports, le 25.11.71.

une fille, chez M. et Mme Christos Stavrou, du Service Entretien, le 26.11.71.

une fille, chez M. et Mme Pavlos Xanthopoulos, de la Comptabilité, le 30.11.71.

un fils, chez M. et Mme Dimos Karouzos, du Magasin Général, le 1.12.71.

un fils, chez M. et Mme Georgios Valtinos, du Laboratoire, le 4.12.71.

une fille, chez M. et Mme Dimitrios Baziotis, du Service Manutentions et Transports, le 16.12.71.

une fille, chez M. et Mme Dimitrios Trogadas, des Electrodes, le 2.1.72.

une fille, chez M. et Mme Evangelos Ziaras, des Electrodes, le 2.1.72.

un fils, chez M. et Mme Constantinos Stroumbos, médecin de notre Société, le 8.1.72.

un fils, chez M. et Mme Spyridon Karalis, du Service Manutentions et Transports, le 16.1.72.

un fils, chez M. et Mme Marcos Karidis, Conducteur de travaux du Service Travaux Neufs, le 22.1.72.

une fille, chez M. et Mme Vassilios Antonakis, de l'Alumine, le 26.1.72.

un fils, chez M. et Mme Athanassios Tsimikos, des Services Techniques Généraux, le 27.1.72.

une fille, chez M. et Mme Christos Mantzavinos, du Service Entretien, le 29.1.72.

un fils, chez M. et Mme Loucas Mourgos, de l'Alumine, le 31.1.72.

une fille, Meline, chez M. et Mme Papadakis Ion, Ingénieur de l'Alumine, le 1.2.72.

un fils, Sébastien, chez M. et Mme Jean - Mari Devaud, Chef des Services Centraux (Athènes), le 14.2.72.

une fille, chez M. et Mme Dagrés, des Services Centraux (Athènes), le 14.2.72.

EMBAUCHES DU PERSONNEL

Nous souhaitons la bienvenue aux nouveaux embauchés, arrivés après le 1er Novembre 1971 et leurs présentons nos souhaits de réussite dans leur nouvelle carrière.

Aluminium: Constantinos Marouglianis (Ingénieur), Georgios Dalkidis, Vassilios Alexandris, Georgios Kaniouras, Georgios Poulios, Stylianos Tsamatis, Spyridon Marcostamos, Aristomenis Karayannis, Athanassios Zitouniatis, Andreas Karvounis, Athanassios Za-

chariadi, Loucas Gouras, Nicolaos Charassis, Vlassios Georgantzis, Kyriakos Simsiroglou, Vassilios Krellos, Christos Toutoufias, Constantinos Yantsios, Christos Tsouparelos, Georgios Bouyetsas, Fotios Marinos, Panayotis Tsokos, Evangelos Kalogrias, Achillefs Vaitsis, Georgios Gratsanis, Anastassios Polytarchos, Spyridon Xanthas, Ioannis Petsis (ouvriers), Panayotis Pantazidis, Ioannis Lambrakis, Georgios Vassiliadis, Michael Nicolaou et Theofanis Chatziordanou (agents de maîtrise en formation).

Fonderie: Nicolaos Dimou, Dimitrios Alafoyannis, Panayotis Koroyannos, Ilias Avgeris, Ilias Tsiyannis, Zacharias Papaloukas, Theofilos Drolapas, Evangelos Stoupis et Stefanos Stamos (ouvriers).

Alumine: Dimitrios Koutsodontis, Athanassios Fakos, Georgios Stefanopoulos, Ioannis Dragassis, Dimitrios Chatzinicolaou, Charalambos Anagnostopoulos, Georgios Porfyris, Ioannis Kotsalas et Dimitrios Poulos (ouvriers).

Services Techniques Généraux: Christos Zisopoulos, Athanassios Tsimikos, Aristidis Papachristos, Fotios Ioannou, Panayotis Koutouloukis, Manthos Kalavrezos, Christos Nassios, Errikos Bromis, Dimitrios Papageorgiou, Nicolaos Baltsakis, Iossif Dovletoglou, Ilias Constantinou, Georgios Malamakis (ouvriers) et Eleni Spinassa (dessinatrice).

Electrodes: Georgios Kotsou et Christos Masouras (ouvriers).

Labo: Andreas Mavrochaliidis (spectrographiste en formation).

Service Cité: Alphonos Sargologos (employé).

Service Achats: Panayota Christodoulou (employée).

Alumine - Service bauxites: Diamantis Bartsiotas et Georgios Aguelakis (sondeurs).

Direction Services Commerciaux: Gavriella Asklipiadiou (employée).

Services Centraux (Athènes): Ioannis Delivanis (Cadre Administratif).

MUTATIONS - PROMOTIONS

Le 22 novembre 1971, M. Spyridon Aspréas a été muté à Athènes pour assurer les fonctions de Chef du Centre d'Information Aluminium, dans le cadre de la Direction des Services Commerciaux.

A partir de cette même date, M. Ioannis Christofis a remplacé M. Aspréas dans ses fonctions de Chef du Service Achats.

En attendant la nomination du nouveau responsable du Bureau d'Etudes, Monsieur Delahaye du Service EPA de Gardanne, a été détaché à l'Usine de Saint-Nicolas depuis le 29 novembre 1971, pour remplacer le Responsable du Bureau d'Etudes.

M. Etienne Avakian, Contremaitre du Service Electrique a quitté la Grèce le 25 novembre 1971 pour l'Usine de Gardanne, après un séjour d'environ sept ans à l'Aluminium de Grèce.

M. Jean Matray, Contremaitre Alumine nous a quitté le 1er décembre 1971 pour rejoindre l'Usine de Salindres après un séjour de six ans en Grèce.

M. Bruno Milesi, arrivé à l'Usine de Saint-Nicolas le 1er décembre 1969 à l'occasion des travaux de la récente extension, a quitté l'Usine le 15 décembre 1971 pour l'Usine de Gardanne.

M. Roger Figuères avait été nommé Chef du Service Fonderie le 1er mai 1969. Il a quitté l'Usine le 17 décembre 1971 pour rejoindre le Centre de Recherche de Vorreppe. M. Roger Malhomme lui a succédé dans ses fonctions.

Le 8 janvier 1972, M. Athanase Athanassopoulos est parti pour l'étranger où il séjournera pendant plusieurs mois pour études et information, avant que lui soient confiées de nouvelles fonctions. M. Alexandre Papa-

dakis lui a succédé dans ses fonctions de Chef du Service Production Alumine.

Le 15 janvier 1972, M. Robert Descoubès, Chef du Service Contrôle de Gestion a quitté l'Usine pour Paris (Pechiney Ugine Kuhlmann) après un séjour de six ans environ à Aluminium de Grèce. M. Gérard Desbazeille lui a succédé.

M. Claude Joly, Chef du Groupe Extension, arrivé à l'Usine de Saint-Nicolas le 15 janvier 1970, a quitté la Grèce le 20 janvier 1972 pour Aluminium Pechiney/ Affaires Yougoslaves.

Un certain nombre de promotions ont eu lieu depuis le 1er janvier 1972. Ainsi :

MM. Nikiforos Léfas, Stéfanos Mougakos et Dimitrios Parliaros, ont été nommés Contremaitres au Service Production Alumine.

M. Panayotis Galatis a été nommé Contremaitre Adjoint au Service Manutentions et Transports.

MM. Iossif Mariakis et Hervé Maffre ont été nommés respectivement Contremaitres Adjoints à l'Entretien Electrodes et à l'Entretien Alumine. M. Ioannis Philipou a été nommé Agent de Maîtrise à la Section EN/MM.

M. Panayotis Lilakos a été nommé Contremaitre Adjoint au Service Electrique et reste affecté à l'Atelier Central de ce même Service.

M. Ioannis Yannelos a été nommé Agent de Maîtrise à l'Electrolyse, Séries A-B.

LE SECRETAIRE GENERAL

Par décision de M. Marchandise, Président de la Société, il a été créé à partir du 1er janvier 1972, un poste de Secrétaire Général de la S.A. Aluminium de Grèce.

Sous l'autorité du Directeur Général, le Secrétaire Général a la responsabilité des services suivants: Services Centraux et Financiers, Contrôle de Gestion et Comptabilité, en ce qui concerne leurs activités «société», Commercialisation des produits de la Société et Développement. En outre, il exerce les responsabilités du Directeur Général en l'absence de ce dernier.

A partir de cette même date, M. Michel Machenaud est nommé Secrétaire Général de la S.A. Aluminium de Grèce.

FETES

La fête traditionnelle de l'arbre de Noël pour les enfants des agents travaillant à l'Usine fut organisée les 22 et 23 décembre dans la grande salle du cinéma «AKTI». Le responsable du Service Cité, M. Agapakis, a transmis les vœux de la Direction aux enfants et à leurs parents. Puis... le Père Noël commença la distribution des cadeaux avec l'aide des employés de ce même Service. Les cadeaux très importants et choisis avec beaucoup de soin, firent le bonheur des enfants — âgés jusqu'à 14 ans. Enfin, petits et grands ont suivi avec le même intérêt la projection des films qui clôturaient cette fête.

Le Service Cité a décoré les rues principales d'Aspro Spilia avec des lampions multicolores qui donnaient un air de fête à notre petite ville. Mais cette année, il a eu affaire à la concurrence des habitants des nouveaux logements du centre qui, avec beaucoup de goût, avaient décoré les grandes fenêtres de leurs maisons.

L'Usine a également participé à ces festivités. Outre la décoration lumineuse de l'entrée principale, les divers services ont organisé des petites fêtes réunissant leur personnel pour souhaiter la Noël et le Nouvel An. Parmi celles-ci, la plus remarquée fut celle des Services Techniques Généraux. Dans l'après-midi du 30.12.71 au grand atelier central magnifiquement décoré, se réunirent 500 personnes environ. Dans une ambiance très cordiale, M. Cogné, Chef des Services Techniques Généraux, s'adressa aux agents du service, puis Monsieur David, Directeur de l'Usine, a coupé le

gâteau du Nouvel An et tous les participants ont levé leur verre en se souhaitant une bonne et heureuse nouvelle année.

Les chanceux du jour furent M. Ioannis Vlagoulis qui gagna la livre or du gâteau et M. Efthymios Fotias qui eut une dinde vivante dans ...sa cage !

PRIMES

Nous savions jusqu'à présent que la Société accordait une allocation de 1.000 drachmes par mois aux agents dont les enfants suivent des études à l'Ecole Polytechnique, à l'Université, dans d'autres Ecoles Supérieures ou encore des Ecoles Techniques reconnues.

Un avis de la Direction de l'Usine du mois de janvier dernier, nous informe que la Société accordera pour chaque naissance une prime de 4.000 drachmes !

MANIFESTATION ARTISTIQUE

Dans le cadre de ses diverses activités, le Service des Relations Culturelles de l'Ambassade de France à Athènes organise des tournées d'artistes Français dans les différentes villes de la Grèce parmi lesquelles compteront, dorénavant Aspra Spitia.

La première manifestation eut lieu le lundi 6 décembre 1971, dans la salle du Foyer de Saint-Isidore et connut un très grand succès. Au programme, le «Comédiens à une voix», M. André Frère, présenta quelques œuvres de son répertoire international.

INSTITUT

Depuis novembre dernier fonctionne à Aspra Spitia (rue Odysseos 21) un Institut des langues française et anglaise pour les élèves de toutes les classes de l'Ecole Primaire et du Gymnase. La Direction de cet Institut est

assurée par M. Kyrkos, auquel nous souhaitons le meilleur succès à la réalisation de son entreprise.

LE DEPART DE M. VASSILAKIS

Nous avons appris avec un vif regret au mois de décembre dernier, le départ du Commandant de la Base Aérienne d'Antikyra, le Colonel M. Vass. Vassilakis, qui fut un véritable ami d'Aluminium de Grèce et d'Aspra Spitia. Simple et cordial, il avait développé de nombreuses activités sociales qui lui valaient l'estime de tous.

À son remplaçant, le Col. Charal. Topitzis, nous souhaitons la «bienvenue» et sommes sûrs du succès de sa mission.

VISITES

Nous notons ci-dessous, quelques unes des visites de notre usine, au cours du trimestre écoulé :

- 5.12.71 M. Martin, journaliste du journal allemand «Die Welt», accompagné de M. Manoulakis, Directeur du Service Presse et Informations.
- 20.12.71 Visite de 120 personnes, organisée par la Société CEBAL du Groupe PÉCHINEY.
- 22.12.71 80 étudiants de la Section Chimie de l'Université de Salonique, accompagnés de M. Manoussakis.
- 7.1.72 M. Troccaz, Consul Général de France à Athènes, accompagné de M. Vauthier, représentant du Comité Supérieur des Français à l'Etranger.
- 30.1.72 Le Sous-Secrétaire d'Etat Français aux Affaires Etrangères, M. Jean de Lipkowski, accompagné de M. Bernard Durand, Ambassadeur de France à Athènes.
- 11.2.72 Un groupe de 120 Officiers Chefs de Poste de la Gendarmerie et de la Police, hôtes de l'institution Nationale.

METEORES

(Suite de la page 24)

et la plus belle des églises de Grèce. A part les fameuses fresques et les portraits des Saints Athanassios et Ioassaf, nous admirons le trône épiscopal sculpté en 1616 et le sanctuaire de la nef (1771). A la sacristie du couvent sont gardés des objets précieux sacrés et des livres d'une valeur inestimable.

Nous retournons à la bifurcation du kilomètre 5,8 et continuons vers l'Est. Après deux kilomètres et demi, nous rencontrons à droite le couvent de la Sainte Trinité, fondé, selon la tradition, en 1458, par le moine Dométiros. Un escalier circulaire construit en 1925 mène au couvent. A gauche, en montant, nous voyons, taillée dans le rocher la petite chapelle d'Aghios Ioannis Prodromos avec des fresques qui datent de 1682, alors que les fresques de l'église de la Sainte Trinité datent de 1692. La sacristie de cette église fut, malheureusement pillée pendant l'occupation des Allemands.

Quelques six cents mètres encore et la route carrossable se termine devant le couvent de Saint Stéfane. En entrant, nous remarquons tout de suite une impressionnante différence. Tous les monastères sont propres et soignés, mais celui-ci l'est particulièrement. Les nombreux pots de fleurs multicolores révèlent une présence féminine. En effet, à Saint Stéfano résident 20 nonnes qui s'occupent également des 24 filles orphelines, qui vivent à l'Orphelinat du Couvent.

D'une inscription gravée sur le rocher à l'entrée du monastère, il appert que ce lieu fut habité depuis au moins 1192. Plus tard, en 1312, le moine Iérémiasa construit une petite église avec deux cellules qui se développèrent en monastère en 1333, grâce aux donations de l'empereur de Byzance, Andronicos II, Palaiologos.

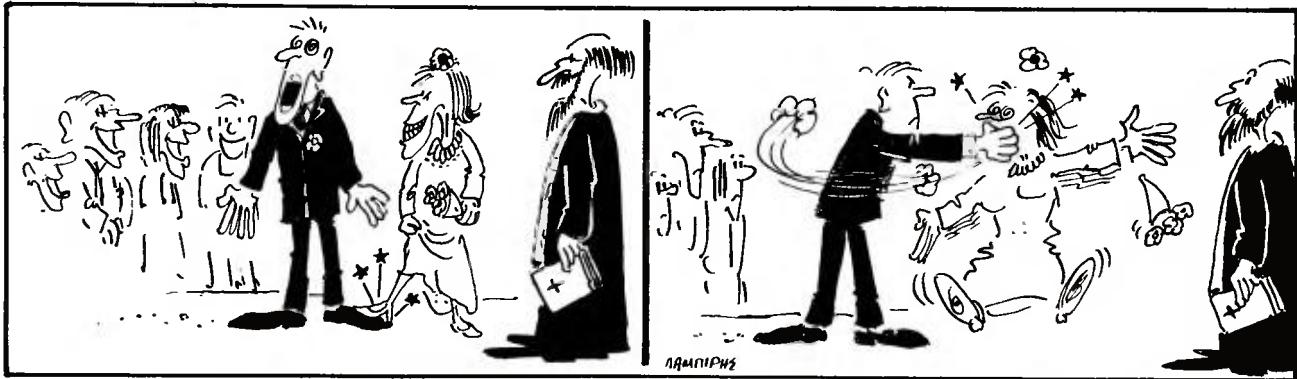
La visite de la petite église sombre de Saint Stéfano, qui fut décorée en 1501 par «Jean originaire de

Staghi», est défendue. Nous entrons alors à l'église de Aghios Charalambos, construite en 1798, où nous voyons des sculptures en bois et de belles icônes. Le trône épiscopal et les lutrins des chantres sont décorés avec du nacre alors que dans un étui en argent est gardé le chef de Saint Charalambos, envoyé en 1398 par le gouverneur de Hongrie et de Valachie, Ioannis Vladislaos. Avant de quitter le monastère il ne faut pas oublier de regarder par sa terrasse naturelle. Juste au-dessous de nous s'étend Kalambaka. Plus loin, le Pinios dans son large lit et tout autour la plaine de Thessalie.

CONCLUSION

Notre visite est terminée. Quelque peu fatigante, il est vrai —surtout les marches!— mais nous sommes récompensés de nos efforts. Avons-nous quelques renseignements? Oui. Les monastères ont des horaires... Les monastères Varlaam, de Roussanos, d'Aghia Trias (Saint Trinité) et de Aghios Stéfanos sont ouverts (pendant l'été) de 8 à 12 heures et de 15 à 18 heures. Celui de la Transfiguration (Métamorphoséos) de 10 à 17 heures et celui d'Aghios Nicolaos reste ouvert toute la journée. L'entrée est également défendue aux hommes sans veste et aux femmes qui portent des pantalons ou mini jupes sans jaquette. Il est également défendu de prendre des photos à l'intérieur de tous les monastères.

Un dernier renseignement: A part une cantine ambulante, arrêtée d'habitude au parking du couvent de Varlaam, il n'y a rien d'autre aux Météores à la disposition des visiteurs. Heureusement, la ville de Kalambaka n'est pas loin et dispose de bons hôtels, un restaurant propre, quelques rôtisseries et une bonne pâtisserie.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ...

ΚΑΙ ΆΛΛΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΗΚΑΝ

25.11.71 Ό κ. Εύαγγελος Κεφαλίδης, τοῦ Χημείου, καὶ ἡ Δις Αἰκατερίνη Δημητρακοπούλου, τῆς Υπηρεσίας Προμηθειῶν.
 1.1.72 Ό κ. Βασίλειος Γκαβογιαννάκης, τῶν Ἡλεκτροδίων, καὶ ἡ Δις Τούλα Νικολάου.
 22.1.72 Ό κ. Γεώργιος Μαγγιώρος, τῶν Γενικῶν Τεχνικῶν Υπηρεσιῶν, καὶ ἡ Δις Βιργινία Ἐξηντάρη.
 22.1.72 Ό κ. Γεώργιος Στεφανόπουλος, τοῦ Τμήματος Παραγωγῆς Ἐνεργείας, καὶ ἡ Δις Εύαγγελία Παντελίδου.

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ

14.11.71 Ό κ. Παναγιώτης Στάντζος, τῆς Ἀλουμίνας, καὶ ἡ Δις Γεωργία Φλώρου.
 21.11.71 Ό κ. Νικόλαος Αίγινίτης, τοῦ Ἀλουμινίου, καὶ ἡ Δις Νίκη Χάσου.
 28.11.71 Ό κ. Παναγιώτης Γουργιώτης, τοῦ Ἀλουμινίου, καὶ ἡ Δις Ὁλγα Μπουτσιώλη.
 28.11.71 Ό κ. Εύσταθιος Τροιζῆς, τῆς Υπηρεσίας Συντηρήσεως, καὶ ἡ Δις Νικολίτσα Σταθᾶ.
 19.12.71 Ό κ. Κων/νος Φούκας τῶν Κεντρικῶν Υπηρεσιῶν (Αθηνῶν), καὶ ἡ Δις Ἀθανασία Μαμαρέλη.
 26.12.71 Ό κ. Γεώργιος Μορφόπουλος, τῆς Υπηρεσίας Συντηρήσεως, καὶ ἡ Δις Ἰωάννα Κούσια.
 9.1.72 Ό κ. Ἐμμανουὴλ Ντάμπλιας, τοῦ Χυτηρίου, καὶ ἡ Δις Σταυρούλα Θεοδόση.

ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ

31.10.71 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Γεώργιος Κυπραῖος, Ἐργοδηγὸς Ἀλουμινίου.
 2.11.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Χρήστος Μαστοράκης, τοῦ Χυτηρίου.
 17.11.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Βασίλειος Μπόζοβιτς, τῆς Υπηρεσίας Μετρήσεων καὶ Ρυθμίσεως.
 19.11.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Τσεκούρας, τοῦ Τμήματος Παραγωγῆς Ἐνεργείας.
 20.11.71 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Βασίλειος Σπανόπουλος, τῶν Ἡλεκτροδίων.
 25.11.71 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Γεώργιος Σουλτανάκης, τῆς Υπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων καὶ Μεταφορῶν.
 26.11.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Χρήστος Σταύρου, τῆς Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
 30.11.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Παῦλος Ξανθόπουλος, τοῦ Λογιστηρίου.

1.12.71 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Δῆμος Καρούζος, τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης.

4.12.71 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Γεώργιος Βαλτινός, τοῦ Χυτηρίου.
 16.12.71 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Δημήτριος Μπαζιώτης, τῆς Υπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων καὶ Μεταφορῶν.
 2.1.72 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Δημήτριος Τρωγάδας, τῶν Ἡλεκτροδίων.
 2.1.72 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Εύαγγελος Ζιάρας, τῶν Ἡλεκτροδίων.
 16.1.72 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Σπυρίδων Καραλῆς, τῆς Υπηρεσίας Φορτοεκφορτώσεων καὶ Μεταφορῶν.
 22.1.72 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Μάρκος Καρύδης, Ἐργοδηγὸς τῆς Υπηρεσίας Νέων Ἐργων.
 26.1.72 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Βασίλειος Ἀντωνάκης, τῆς Ἀλουμίνας.
 27.1.72 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Ἀθανάσιος Τσιμίκος, τῶν Γενικῶν Τεχνικῶν Υπηρεσιῶν.
 29.1.72 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Χρήστος Μαντζαβίνος, τῆς Υπηρεσίας Συντηρήσεως.
 31.1.72 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Λουκᾶς Μοῦργος, τῆς Ἀλουμίνας.
 1.2.72 Κόρη. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Ἰων Παπαδάκης, Μηχανικός τῆς Ἀλουμίνας. Τὴν ὠνόμασαν Μελίνα.
 14.2.72 Γιού. Ἡ κ. καὶ ὁ κ. Jean - Mari Devaud, Προϊστάμενος τῶν Κεντρικῶν Υπηρεσιῶν (Αθηνῶν). Τὸν ὠνόμασαν Sébastien.
 14.2.72 Κόρη. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δαγρέ, τῶν Κεντρικῶν Υπηρεσιῶν (Αθηνῶν).

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Καλωσορίζομε τοὺς νεοπροσληφθέντας στὴν Ἐταιρία μας μετὰ τὴν Ἰην Νοεμβρίου 1971 καὶ τοὺς εὐχόμαστε καλὴ σταδιοδρομία.

Στὸ Ἀλουμίνιο: Κωνσταντίνος Μαρουγκλιάνης (Μηχανικός), Γεώργιος Νταλκίδης, Βασίλειος Ἀλεξανδρῆς, Γεώργιος Κανιούρας, Γεώργιος Πούλιος, Στυλιάνος Τσαμάτης, Σπυρίδων Μαρκοστάμος, Ἀριστομένης Καραγιάνης, Ἀθανάσιος Ζητουνιάτης, Ἀνδρέας Καρβούνης, Ἀθανάσιος Ζαχαριάδης, Λουκᾶς Γούρας, Νικόλαος Χαρίσης, Βλάσιος Γεωργαντζῆς, Κυριάκος Σιμοτριγλου, Βασίλειος Κρέλιος, Χρήστος Τουτούφας, Κωνσταντίνος Γιάντσιος, Χρήστος Τσουπαρέλος, Γεώργιος Μπουγέτσας, Φωτίος Μαρίνος, Παναγιώτης Τσώκος, Εύαγγελος Καλογρῆς, Ἀχιλλεὺς Βαίτσης, Γεώργιος Γρατσάνης, Ἀναστάσιος Πολύταρχος, Σπυρίδων Ξανθᾶς, Ἰωάννης Πέτσης (ἐργατοεχίτες), Παναγιώτης Πανταζίδης, Ἰωάννης Λαμπράκης, Γεώργιος Βασιλεάδης, Μιχαήλ Νικολάου καὶ Θεοφάνης Χατζηιορδάνου (έργοδηγοι ὑπό ἐκπαίδευσιν).

Στὸ Χυτῆριο: Νικόλαος Δήμου, Δημήτριος Άλαφογιάννης, Παναγιώτης Κορόγιαννος, Ήλιας Αύγερης, Ήλιας Τσιγάνης, Ζαχαρίας Παπαλουκᾶς, Θεόφιλος Δρόλαπας, Εύγγελος Στούπης καὶ Στέφανος Στάμος (έργατοτεχνίτες).

Στὴν Ἀλουμίνια: Δημήτριος Κουτσοδόντης, Ἀθανάσιος Φάκος, Γεωργίος Στεφανόπουλος, Ἰωάννης Δραγάστης, Δημήτριος Χατζηνικολάου, Χαράλαμπος Ἀναγνωστόπουλος, Γεώργιος Πορφύρης, Ἰωάννης Κοτσαλᾶς καὶ Δημήτριος Πούλος (έργατοτεχνίτες).

Στὶς Γενικὲς Τεχνικὲς Ὑπηρεσίες: Χρῆστος Ζησόπουλος, Ἀθανάσιος Τσιμίκος, Ἀριστείδης Παπαχήστος, Φωτιός Ἰωάννου, Παναγιώτης Κουτουλούκης, Μάνθος Καλαβρέζος, Χρῆστος Νάσιος, Ἐρρίκος Μπρώμης, Δημήτριος Παπαγεωργίου, Νικόλαος Μπατάκης, Ἰωσήφ Δοβλέτογλου, Ἡλίας Κωνσταντίνου, Γεώργιος Μαλαμάκης (έργατοτεχνίτες) καὶ Ἐλένη Σπινάσα (σχεδιάστρια).

Στὰ Ἡλεκτρόδια: Γεώργιος Κώτσου καὶ Χρῆστος Μασούρας (έργατοτεχνίτες).

Στὸ Χημεῖο: Ἀνδρέας Μαυροχαλιβίδης (έκπαιδευόμενος χειριστής φασματογράφου).

Στὴν Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ: Ἀλφόνσος Σαργολόγος (ύπαλληλος).

Στὴν Ὑπηρεσία Προμηθειῶν: Παναγιώτα Χριστοδούλου (ύπαλληλος).

Στὴν Ἀλουμίνια - Ὑπηρεσία Βωξιτῶν: Διαμαντῆς Μπαρτσώτας καὶ Γεώργιος Ἀγγελάκης (γεωτρυπανισταί).

Στὴν Διεύθυνσι Εμπορικῶν Ὑπηρεσιῶν: Γαβριέλλα Ἀσκληπιάδου (ύπαλληλος).

Στὶς Κεντρικὲς Ὑπηρεσίες (Ἀθηνῶν): Ἰωάννης Δεληβάνης (Διοικητικὸν στέλεχος).

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Στὶς 22 Νοεμβρίου 1971 ὁ κ. Σπυρίδων Ἀσπρέας μετετέθη στὸν Ἀθήνα, γιὰ νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα Προϊσταμένου τοῦ Κέντρου Πληροφοριῶν Ἀλουμίνιου, στὰ πλαίσια τῆς Διεύθυνσεως τῶν Ἐμπορικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἀπὸ τὴν ἕδια αὐτὴ ἡμερομηνία ὁ κ. Ἰωάννης Χριστοφῆς ἀντικατέστησε τὸν κ. Ἀσπρέα στὰ καθήκοντά του ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Προμηθειῶν.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ὄνομασίας νέου ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου Μελετῶν, ὁ κ. Delahaye ἀπεστάθη ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία ΕΡΑ τῆς Gardanne στὸ Ἐργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου ἀπὸ 29 Νοεμβρίου 1971, γιὰ νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν Προϊστάμενο τοῦ Γραφείου Μελετῶν.

Στὶς 25 Νοεμβρίου 1971 ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Ἐργοστάσιο τῆς Gardanne ὁ κ. Επίκοπης Ανακλιάν, Ἀρχιεργοδηγὸς τῆς Ἡλεκτρολογικῆς Ὑπηρεσίας, ὑστερα ἀπὸ παραμονὴ σχεδὸν ἐπτὰ ἑτῶν στὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἐλλάδος.

Ο κ. Jean Matray, Ἀρχιεργοδηγὸς τῆς Ἀλουμίνας, ἀνεχώρησε τὴν Ιη Δεκεμβρίου 1971 γιὰ τὸ Ἐργοστάσιο τῆς Salindres, ἀφοῦ εἶχε συμπληρώσει ἔξι χρόνια παραμονῆς στὴν Ἐλλάδα.

Ο κ. Bruno Milesi ἐφθασε στὸ Ἐργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου τὴν Ιη Δεκεμβρίου 1969 μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς τελευταίας ἐπεκτάσεως του. Ἀνεχώρησε στὶς 15 Δεκεμβρίου 1971 γιὰ τὴν Gardanne.

Ο κ. Roger Figuerès εἶχε διορισθῆ Προϊστάμενος τοῦ Χυτῆριο τὴν Ιη Μαΐου 1969. Ἀνεχώρησε στὶς 17 Δεκεμβρίου γιὰ τὸ Κέντρον Ἐρευνῶν τῆς Βορερρε. Στὰ καθήκοντά του τὸν διεδέχθη ὁ κ. Roger Malhomme.

Στὶς 8 Ἰανουαρίου 1972 ἀνεχώρησε στὸ ἔξωτερικὸ ὁ κ. Ἀθανάσιος Ἀθανασακόπουλος, ὃπου θὰ παραμείνῃ γιὰ διάστημα πολλῶν μηνῶν γιὰ μελέτες καὶ ἐνημέρωση, πρὶν τοῦ ἀνατεθοῦν καινούργια καθήκοντα. Στὰ καθήκοντά του ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγῆς Ἀλουμίνας τὸν ἀντικατέστησε ὁ κ. Ἀλέξανδρος Παπαδάκης.

Στὶς 15 Ἰανουαρίου 1972 ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Παρίσι (Pechiney Ugine Kuhlmann) ὁ κ. Robert Descoubès, Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου Διαχειρίσεως, ὑστερα ἀπὸ παραμονὴ σχεδὸν ἔξι ἑτῶν στὸ Ἀλουμίνιον τῆς Ἐλλάδος. Τὴν θέσι του κατέλαβε ὁ κ. Gérard Desbazeille.

Ο Προϊστάμενος τοῦ Συγκροτήματος Ἐπεκτάσεως κ. Claude Joly, ὃ ὅποιος εἶχε φθάσει στὸ Ἐργοστάσιο Ἀγ. Νικολάου στὶς 15 Ἰανουαρίου 1970, ἀνεχώρησε γιὰ τὸ Aluminium Pechiney/Affaires Yougoslaves, στὶς 15 Φεβρουαρίου 1972.

Ἄρκετὲς προαγωγές ἔγιναν στὸ Ἐργοστάσιο μας ἀπὸ Ιης Ἰανουαρίου 1972. Ετσι:

Οι κ.κ. Νικηφόρος Λέφας, Στέφανος Μουγάκος καὶ Δημήτριος Παρλιάρος ὠνομάσθησαν Ἀρχιεργοδηγοὶ στὴν Ὑπηρεσία Παραγωγῆς Ἀλουμίνιας.

Ο παναγιώτης Γαλάτης ὠνομάσθη Βοηθός Ἀρχιεργοδηγοῦ στὴν Ὑπηρεσία Φορτεκφορτώσεων καὶ Μεταφορῶν.

Οι κ.κ. Ἰωσήφ Μαριάκης καὶ Hervé Maffre ὠνομάσθησαν Βοηθοὶ Ἀρχιεργοδηγῶν στὴν Συντήρησι Ἡλεκτροδίων καὶ στὴν Συντήρησι Ἀλουμίνας, ἀντιστοίχως, ἐνώ ὁ κ. Ἰωάννης Φιλίππου ὠνομάσθη Ἐργοδηγός στὸ τμῆμα ΕΝ/ΜΜ.

Ο παναγιώτης Λιλάκος ὠνομάσθη Βοηθός Ἀρχιεργοδηγοῦ στὴν Ἡλεκτρολογικὴ Ὑπηρεσία καὶ παραμένει στὸ κεντρικὸ συνεργείο.

Ο κ. Ἰωάννης Γιαννέλος ὠνομάσθη Ἐργοδηγός στὴν Ἡλεκτρόλουσι/Σειραὶ Α - Β.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Μὲ ἀπόφασι τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρίας κ. Marchandise ἐδημιουργήθη ἀπὸ Ιης Ἰανουαρίου 1972 θέσις Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἐλλάδος.

Ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ὁ Γενικὸς Γραμματέος ἔχει τὴν εὐθύνην τῶν ἔξῆς ὑπηρεσιῶν: Τῶν Κεντρικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν, τοῦ Ἐλέγχου Διαχειρίσεως καὶ Λογιστηρίου, ὅσον ἀφορᾶ τὶς δραστηριότητές των ὡς «Ἐταιρία», τῆς ἐμπορίας τῶν προϊόντων τῆς Ἐταιρίας καὶ ἀναπτύξεως. Ἐπὶ πλέον, ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ σὲ περιπτώσι απουσίας αὐτοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἕδια αὐτὴ ἡμερομηνία, ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Α.Ε. Ἀλουμίνιον τῆς Ἐλλάδος ὡρίσθη ὁ κ. Michel Machenaud.

ΓΙΟΡΤΕΣ

Ἡ καθιερωμένη πλέον Χριστουγεννιάτικη γιορτὴ γιὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων τοῦ Ἐργοστασίου ὠργανώθηκε στὶς 22 καὶ 23 Δεκεμβρίου στὴν εὐρύχωρη αίθουσα τοῦ κινηματογράφου «ΑΚΤΗ». Ο ὑπεύθυνος τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκισμοῦ κ. Ἀγαπάκης διεβίβασε τὶς εὐχές τῆς Διευθύνσεως στὰ παιδιά καὶ τοὺς γονεῖς των καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς ... «Αἴ-Βασίλης ἀρχισε τὴν διανομὴ τῶν δόρων, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἰδιαίτερης. Τὰ δώρα ἡσαν σημαντικά καὶ διαλεγμένα μὲ προσοχῇ, γι' αὐτὸ καὶ τὰ παιδιά —τήλικίας μέχρι 14 ἑτῶν — ἔδειχναν ὅλα εὐχαριστημένα. Στὸ τέλος ἔγινε ἡ προβολὴ κινηματογραφικῶν ταινιῶν γιὰ τοὺς μικρούς, ἀλλὰ φάνεται πώς καὶ οἱ μεγάλοι τὶς παρηκολούθησαν μὲ τὸ ἕδιο ἐνδιαφέρον.

Ἡ Ὑπηρεσία Οἰκισμοῦ εἶχε στολίσει τοὺς κεντρικοὺς δρόμους μὲ πολύχρωμα φῶτα, ποὺ σχημάτιζαν διάφορες παραστάσεις καὶ ἔδιναν μὰ γιορταστικὴ νότα στὴ μικρὴ μας πολιτεία. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως ἀντιμετώπισε τὸν ... ἀνταγωνισμὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν καινούργιων διαμερισμάτων, οἱ ὅποιοι μὲ πολὺ γοῦστο εἶχαν διακοσμήσει τὰ μεγάλα παράθυρα τῶν κατοικιῶν αὐτῶν.

Τὸ Ἐργοστάσιο δὲν ἔμεινε ἀμέτοχο τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων. Ξέχωρα ἀπὸ τὸν φωτεινὸ διάκοσμο τῆς κεντρικῆς εἰσόδου, οἱ διάφορες Ὑπηρεσίες διωργάνωσαν εἰδικές συγκεντρώσεις τοῦ προσωπικοῦ των, γιὰ νὰ ἀνταλλάξουν εὐχές γιὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸν καινούργιο χρόνο. Ἡ πολύ ἐντυπωσιακὴ ἦταν τῶν Γενικῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν. Μέσα στὸ τεράστιο κεντρικὸ συνεργείο, ποὺ ἦταν πολὺ ὅμορφα στολισμένο, συγκεντρώθηκαν 500 περίπου ἄτομα τὸ ἀπόγευμα τῆς 30.12.71. Σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ζεστὴ καὶ ἐγκάρδια, μίλησε ὁ Προϊστάμενος τῆς STG κ. Cogné, ἔκοψε τὴν πίττα τὸ Διευθυντής τοῦ Ἐργοστασίου κ. David καὶ ὅλοι τοσούγκρισαν τὰ ποτήρια τους εὐχόμενοι ἔνα χαρούμενο καὶ εύτυχισμένο καινούργιο χρόνο. Τυχεροὶ τῆς ημέρας ἡσαν ὁ κ. Ἰωάννης Βλαγκούλης, ποὺ κέρδισε τὴν χρυσῆ λίρα τῆς πίττας, καὶ ὁ κ. Ειδύμιος Φωτιάς, ποὺ κέρδισε μιὰ ζωντανὴ γαλοπούλα μὲ τὸ κλουβί της!

ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

Μέχρι πρό τινος γνωρίζαμε, ότι ή 'Εταιρία χορηγοῦσε μιὰ ύλική βοήθεια άπό 1.000 δραχμὲς τὸν μῆνα στοὺς ἐργαζόμενους ἔκεινους, τῶν ὅποιων τὰ παιδιά φοιτοῦν στὸ Πολυτεχνεῖο, Πανεπιστήμιο ή ἄλλες Ἀνώτατες Σχολές ή ἀκόμη καὶ σὲ ἀναγνωρισμένες Τεχνικὲς Σχολές.

Μιὰ ἀνακοίνωσι ὅμως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐργοστασίου τὸν περασμένο Ἰανουάριο μᾶς πληροφόρησε, ότι ἡ 'Εταιρία θὰ καταβάλῃ καὶ ἔνα ἑπτίδομα 4.000 δραχμῶν γιὰ κάθε παιδί, ποὺ θὰ ἀποκτοῦν οἱ ἐργαζόμενοι ἀπό 1.1.72 καὶ μετά !

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ 'Υπηρεσία Μορφωτικῶν Σχέσεων τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας Ἀθηνῶν, μέσα στὰ πλαίσια τῶν διαφόρων δραστηριοτήτων της, ὀργανώνει περιοδείες Γάλλων καλλιτεχνῶν στὶς διάφορες πόλεις τῆς Ἑλλάδος, μεταξὺ τῶν ὅποιων θὰ συμπεριλαμβάνωνται στὸ ἔξης καὶ τὰ 'Ασπρα Σπίτια.

Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις ἔγινε τὴν Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου 1971 στὸ 'Εντευκτήριο Ἀγ. Ἰσιδώρου καὶ ἐσημείωσε μεγάλη ἐπιτυχία. Τὸ πρόγραμμα ἐκράτησε ὁ κ. André Frère, «κωμικὸς μονολόγος», ὁ ὅποιος παρουσίασε ἔργα τοῦ διεθνοῦς ρεπερτού τοῦ του.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἄπὸ τὸν περασμένο Νοέμβριο λειτουργεῖ στὰ 'Ασπρα Σπίτια (Ὀδυσσέως 21) Φροντιστήριον γαλλικῆς καὶ ἀγγλικῆς γλώσσης, γιὰ τοὺς μαθητάς ὅλων τῶν τάξεων Δημοτικοῦ καὶ Γυμνασίου. Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Φροντιστήριου ἔχει ὁ κ. Κύρκος, πρὸς τὸν ὅποιον εὐχόμαστε καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο του.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Μὲ λύπη πληροφορηθήκαμε τὸν περασμένο Δεκέμβριο τὴν ἀποχώρησι τὸν λόγω συμπληρώσεως δρίου ήλικιας τοῦ Διοικητοῦ τῆς 'Αεροπορικῆς Βάσεως Ἀντικύρας Σμηνάρχου κ. Βασ. Βασιλάκη. 'Υπῆρξε ἔνας πραγματικὸς φίλος τοῦ Ἀλουμνίου καὶ τῶν 'Ασπρων Σπιτιών. Σὰν ἀνθρωπος ἦταν πάντα ἀπλός καὶ ἔγκαρδιος καὶ εἶχε ἀναπτύξει μιὰ πολύμορφη κοινωνικὴ δραστηριότητα, ποὺ τὸν είχε κάνει ἀγαπητὸ σὲ όλους.

Στὸν ἀντικαταστάτη του 'Ἐπισμηναγό κ. Χαρ. Τοπιτζῆ εὐχόμαστε τὸ «καλῶς ὥρισεν καὶ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ ἀπόλυτα στὴν ἀποστολή του.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Σημειώνομε πιὸ κάτω μερικὲς ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις, ποὺ δέχθηκε τὸ 'Ἐργοστάσιο μας κατὰ τὸ περασμένο τρίμηνο.

5.12.71 Ὁ κ. Martin, δημοσιογράφος τῆς γερμανικῆς ἐφημερίδος DIE WELT, συνοδεύμενος ἀπὸ τὸν κ. Μανουλάκην, Διευθυντὴν τῆς 'Υπηρεσίας Τύπου καὶ Πληροφοριῶν.

20.12.71 Ὁμάς 120 προσώπων σὲ ἐπίσκεψι ὠργανωμένη ἀπὸ τὴν 'Εταιρία CEBAL τοῦ Ὀμίλου PECHINEY.

22.12.71 Ὁγδόντα σπουδαστὰ τοῦ Χημικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συνοδεύμενοι ἀπὸ τὸν κ. Μανουσάκην.

7.1.72 Ὁ ἐν Ἀθήναις Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας κ. Troccaz, συνοδεύμενος ἀπὸ τὸν κ. Vauthier, ἐκπρόσωπον τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γάλλων τοῦ 'Εξωτερικοῦ.

30.1.72 Ὁ Γάλλος 'Υφυπουργός τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Jean de Lipkowski, συνοδεύμενος ἀπὸ τὸν ἐν Ἀθήναις Πρέσβυτης Γαλλίας κ. Bernard Durand.

11.2.72 Ὁμάς 120 Ἀστυνομικῶν Σταθμαρχῶν τῆς Χωροφύλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, φιλοξενουμένων τοῦ 'Εθνικοῦ Ίδρυματος.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΟΣ...

ΣΤΟ ΚΥΡΙΑΚΙ

**ΜΙΑ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙ
ΜΕ ΤΟΝ
κ. ΝΙΚΟΛΑΟ ΜΠΕΝΕΚΟ**

“Η σημερινή μας συνέντευξι έχει ένα καινούργιο στοιχείο: ‘Ο συνομιλητής μας διαμένει στο «μαγευτικό» Κυριάκι και έτσι θα μάς διθή ή εύκαιρια νά ξαναβρεθούμε στο συμπαθητικό αύτό χωριό, που τό είχαμε παρουσιάσει στὸ ύπ’ ἀριθμὸν 3 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας.

‘Ο κ. Νικόλαος Μπενέκος είναι ένας ἀπὸ τοὺς πολυαρίθμους κατοίκους τοῦ Κυριακίου, που ἐργάζονται στὸ Ἐργοστάσιο μας ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ἀκόμη τῆς κατασκευῆς του καὶ ἔχουν τόσο πολὺ ἔξοικειωθῆ μὲ αὐτό, ὥστε τὸ θεωροῦν (δικό τους) κατὰ κάποιον τρόπο. Παράλληλα είναι ένας τύπος συμπαθητικός, εὐθὺς καὶ διαθέτει ἀρκετή εὐφράδεια, ὅπως διαπιστώσαμε κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνομιλίας μας.

— Κύριε Μπενέκο, θέλετε νά σᾶς θυμίσωμε γιὰ λίγο τὰ περασμένα καὶ νά μᾶς πήγε δυό λόγια γιὰ τὰ παδικά σας χρόνια;

— Γεννήθηκα στὸ Κυριάκι τὸ 1937. Ὁ πατέρας μου ἦταν οἰκοδόμος καὶ εἶχε καὶ μερικὰ κτήματα, γιὰ νὰ συμπληρώνῃ τὴν ἀπασχόλησή του καὶ τὸ εἰσόδημα τῆς οἰκογενείας. Μόλις τελείωσα τὸ Δημοτικό, ὁ πατέρας μου μὲ πήρε μαζί του, γιὰ νὰ μάθω καὶ ἔγω τὴν τέχνη τοῦ οἰκοδόμου.

— Δὲν σᾶς ἄρεσαν τὰ γράμματα, ὅπως λέμε, γιὰ νὰ συνεχίσετε στὸ Γυμνάσιο;

— Καὶ τὰ γράμματα μοῦ ἄρεσαν καὶ ἡ δασκάλα μου προσπάθησε νὰ μεταπείσῃ τὸν πατέρα μου νά μὲ στείλῃ στὸ Γυμνάσιο, ἀλλὰ δὲν τὰ κατάφερε. “Οχι μονάχα γιὰ οἰκονομικούς λόγους, ἐπειδὴ τὸ πολὺ κοντινὸ Γυμνάσιο ἦταν τῆς Λειβαδιᾶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων γιὰ λόγους συναισθηματικούς. Δέν εἶχα ἄλλον ἀδελφό — ἐκτός ἀπὸ μιὰ ἀδελφὴ μικρότερη — καὶ δὲν πατέρας μου, προσκολλημένος στὶς ἀντιλήψεις ποὺ ἐπικρατοῦσαν τότε στὸ χωριό, ἔλεγε καὶ ξανάλεγε: ‘‘Ἐνα παιδί τὸ ἔχω. Νὰ τὸ διώξω; Καὶ ποιόν θὰ ἔχω ἔγω νὰ μὲ βοηθάνῃ; Ποιός θὰ είναι τὸ στήριγμά μου ἀργότερα;’’ Σκεπτόταν. φωικά, πώς ἄν τελείωνα τὸ Γυμνάσιο, δὲν θὰ ὑπῆρχαν πολλές πιθανότητες νὰ ξαναγυρίσω στὸ χωριό. “Ἐτσι ἔμαθα τὴν τέχνη τοῦ οἰκοδόμου καὶ δούλεψα μαζὶ μὲ τὸν πατέρα μου μέχρι τὴν ἡμέρα, ποὺ πήγα στρατιώτης.

— Μετά τὴν ἐκπλήρωσι τῶν στρατιωτικῶν σας ὑποχρεώσεων, συνεχίσατε τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα;

— Τὸ ἴδιο, ἀλλὰ ἄρχισα νὰ ἐργάζωμαι έξω ἀπὸ τὸ χωριό μου. Γιὰ τὴν ἀκρίβεια, τὸ 1962 μὲ 1963 ἐργάσθηκα ἐπὶ ἔνα χρόνο στὴν κατασκευὴ τῶν ἀρδευτικῶν αὐλάκων, ποὺ ἔκανε ἡ Ἐπιτροπία «ΕΡΚΥΝΑ» στὸν κάμπο τῆς Λειβαδιᾶς. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχαν ἄρχισει οἱ ἐργασίες γιὰ τὴν ἀνέγερσι τοῦ Ἐργοστασίου καὶ τῶν “Αστρών Σπιτιών καὶ ἀποφάσισα νὰ ἔλθω ἔδω, γιὰ νὰ εἰμὶ πιὸ κοντὰ στὸ χωριό μου. Ξεκίνησα ἀπὸ τὸν «ΚΥΚΛΟ», ὅπου ἔμεινα μόνο τρεῖς μῆνες καὶ μετά ἐργάσθηκα στὸν ΣΕΧΡΕΜΕΛΗ μέχρι τὴν 1 Νοεμβρίου 1965, ποὺ προσελήφθηκα στὸ μόνιμο προσωπικὸ τῆς Έταιρίας.

— Πόσα κερδίζατε στὸν ΣΕΧΡΕΜΕΛΗ τὸν τελευταῖο καιρό;

— Θυμάμαι, ὅτι ἔπαιρνα γύρω στὶς 120 δραχμές.

— Ἀπὸ ὅ,τι ζέρομε, μὲ τὸ ἴδιο ἡμερομίσθιο ἔγινε ἡ πρόσληψίς σας καὶ στὴν Έταιρία μας. Τί ἦταν ἐκεῖνο, ποὺ σᾶς ἔκανε

QUI EST QUI...

A KYRIAKI

**UNE
INTERVIEW
DE
M. NICOLAOS BENEKOS**

La présente interview comporte un nouvel élément: Notre interlocuteur habite le «ravissant» village de Kyriaki, ce qui nous donnera l'occasion de nous retrouver pour une deuxième fois, dans ce sympathique endroit que nous avions présenté à nos lecteurs au N° 3 de notre Revue.

M. Nicolaos Benekos, un des quelque habitants de Kyriaki qui travaillent à notre Usine depuis sa construction, s'est familiarisé à tel point avec l'Usine, qu'elle fait partie de lui-même. En même temps, il est très sympathique, droit et disposant d'une éloquence certaine, comme nous l'avons constaté au cours de notre entretien.

— Monsieur Benekos, voulez-vous nous dire quelques mots sur votre enfance ?

— Je suis né à Kyriaki en 1937. Mon père était ouvrier du bâtiment et possédait quelques terrains pour s'en occuper à ses moments libres et compléter le budget de la famille. J'ai terminé l'Ecole Primaire et mon

νά έγκαταλείψετε τό έπάγγελμά σας και νά μάθετε μιά καινούργια έργασία;

— Για τό έπάγγελμα τοῦ οίκοδόμου δέν υπάρχει άπασχόλησις όλον τὸν χρόνο, πρὸ πάντων στὴν έπαρχια. Οὔτε καμιὰ βαθμολογική ἔξειλιξ περιμένεις, μιὰ καὶ ἔργασίσαι σὲ διαφορετικά ἀφεντικά κάθε φορά ἡ σὰν ανεξάρτητος τεχνίτης. Ἐνῶ σὲ μιὰ μεγάλη Ἐταιρία, ὅπως εἰχε φανῆ ἀπὸ τότε πως θὰ ἤταν ἡ δική μας, ἔξασφαλίζεις συνεχῆ ἔργασία, αὐξήσεις τοῦ ἡμερομισθίου μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου καὶ μιὰ ἔξειλιξ ἀνάλογη μὲ τὶς ίκανοτήτες σου.

— Οἱ προβλέψεις αὐτές ἐπαληθεύθηκαν στὴν δική σας περίπτωσι;

— Ἐγὼ προσωπικὰ δέν μπορῶ νά πῶ τὸ ἀντίθετο. Προσλήφθηκα σὰν ἀπλὸς ἔργατοτεχνίτης (λεκανᾶς) καὶ τὸν περασμένο χρόνο ἔγινα δημάρχης. Ἐφέτος, ἀπὸ τὶς 17 Ἰανουαρίου, παρακολουθῶ κάθε μέρος τὰ εἰδικά μαθήματα ἔργοδηγοῦ, ποὺ ἔχει ὄργανωσει ἡ Ὑπηρεσία μου, μὲ τὴν προσπικὴ νά γίνων μιὰ μέρα ἔργοδηγός.

— Σὲ τὶ συνίσταται ἡ ἔργασία τοῦ λεκανᾶ, ποὺ κάνατε ἐπὶ ἀρκετὰ χρόνια;

— Οἱ βασικὲς καθημερινὲς ἔργασίες ἐνὸς λεκανᾶ είναι ἡ διάτρησις τῶν λεκανῶν, ἡ φόρτωσίς τους μὲ καινούργια ἀλουμίνια, ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἀνόδων, ὁ καθαρισμὸς τῶν ὑπολειμμάτων τῶν ἀνόδων ἀπὸ τὶς κρούστες, ἡ ἀπάλειψη τῶν καύσεων καὶ ἡ ἐν γένει καθαριότητα, σκούπισμα κ.λπ. Λιγώτερο συχνὰ ἀσχολεῖται καὶ μὲ ἔργασίες ποὺ ἔχουν τρυπήσει, ἡ ἔξαγωγὴ τῶν ἀνόδων ποὺ ἔχουν ἀποκολληθῆ ἀπὸ τὶς *κτίζεις* καὶ ἔχουν πέσει μέσα στὴ λεκάνη, τὸ σπάσιμα τῶν *πτακούνιών* καὶ τῶν *κιμανταρίων* ποὺ σχηματίζονται μερικὲς φορὲς στὶς ἀνόδους κ.λπ.

— Σᾶς δημιουργοῦσε προβλήματα αὐτὴ ἡ ἔργασία;

— Ἐμεῖς οἱ παληὸι εἶχαμε προσληφθῆ ὅταν οἱ λεκάνες βρίσκονταν ἀκόμη στὸ στάδιο τῆς κατασκευῆς. Ἀρχισε ἡ ἐκπαίδευσίς μας καὶ μέχρι νά τεθοῦν σὲ λειτουργία οἱ πρῶτες λεκάνες, στὶς 11 Φεβρουαρίου 1966, εἶχαμε ἡδη ... παληῶσει, εἶχαμε πάρει τὸν ἀέρα τῆς δουλειᾶς. Ἐτσι δέν ἀντιτεωτήζαμε σοφιρά προβλήματα. Λιγὸ δύσκολο είναι γιὰ τοὺς καινούργιους, τὶς πρῶτες μέρες. Είναι ἡ πρώτη φορά ποὺ βλέπουν ἔργοστάσιο ἀλουμινίου, μπαίνουν μέσα στὶς τεράστιες αἰθουσες μὲ τὶς σειρὲς τῶν λεκανῶν καὶ ἐντυπωσιάζονται, παθαίνουν ἔνα κάποιο τράκ. Μόλις ὅμις συνθίσουν, ἔργαζονται καὶ αὐτοὶ κανονικά. Ἐπειτα ἔχουν γίνει ἀρκετές βελτιώσεις στὴν ἔργασία, ποὺ μᾶς βοήθανε σημαντικά.

— Θέλετε νά μᾶς ἀναφέρετε κάποια τέτοια βελτίωσι;

— Η σπουδαιότερη βελτίωσι είναι ὁ αὐτοματισμὸς τῶν λεκανῶν, ἡ αὐτόματη δηλαδὴ ἀπάλειψις τῶν ἀνόδικῶν φαινομένων (καύσεων). Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸς κερδίθηκε σημαντικός χρόνος καὶ παράλληλα ὁ λεκανᾶς δέν είναι ἀναγκασμένος νὰ παρατὰ ὅποιαδήποτε ἀλλη δουλειὰ στὴ μέση, γιὰ νὰ τρέξῃ νὰ σβύσῃ μᾶς καῦσι. Ἐπειτα βελτιώθηκε ὁ τρόπος μετρήσεως τῆς στάθμης τοῦ μετάλλου τῆς λεκάνης, ἀλλαζε τὸ εἶδος τῶν τσιμπιδῶν, μὲ τὴ βοήθεια τῶν ὅπιών βγάζομε τὶς ἀνόδους ποὺ ἔχουν πέσει μέσα στὴ λεκάνη, καὶ φουσκά ἔγιναν καὶ ἀλλες βελτιώσεις σὲ ποὺ δευτερεύοντα ζήτηματα. Μιὰ πολὺ συσταία βελτίωσι βρίσκεται ἀκόμη στὸ στάδιο τῶν δοκιμῶν: Ο αὐτοματισμὸς τῶν μηχανῶν διατρίσεως - φορτώσεως, οἱ όποιες στήμερα ἀπαιτοῦν περίπου τὸ 45% τῆς συνολικῆς ἀπασχολήσεως τοῦ λεκανᾶ.

— Κύριε Μπενέκο, σὰν παληὸς ποὺ είσθε στὴν Ἐταιρία, μπορείτε νά μᾶς πῆγε ποιά είναι τὰ βασικὰ γνωρίσματα ἐνὸς καλοῦ ἔργατοτεχνίτου;

— Ἐνας καλὸς ἔργατοτεχνίτης, ὅσο είναι καινούργιος, ἀκούει μὲ προσοχὴ. Θυμάται πάντα, ὅτι δέν ἥξερε ἀπολύτως τίποτα πρὶν ἔλθῃ ἐδῶ, μιὰ καὶ δέν υπάρχει ἀλλη βιομηχανία ἀλουμινίου στὴν Ἐλλάδα. Ὁσο παληώνει, ἔξακολουθεῖ νά ἀκούν καὶ νά ρωτάῃ. Πάντα θά υπάρχῃ κάτι ἀκόμη γιὰ νά μάθῃ. Καὶ ὅπωδήποτε οἱ ἔργοδηγοὶ θὰ ζέρουν περισσότερα ἀπ' αὐτόν. Ἐπειτα φροντίζει νά ὀργανώνῃ τὴ δουλειὰ του σωστά καὶ νά τὴν ἐκτελῇ μὲ σύστημα. Κερδίζει κόπο καὶ χρόνο. Ἡ συνεργασία μὲ τοὺς συναδέλφους του είναι βασικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν καλὴ ἐκτέλεσι τῆς ἔργασίας, μὲ λιγώτερη προσπάθεια. Καὶ οἱ ἐντολές καὶ δῆγμες τῶν Προϊσταμένων τὸν ἴδιο σκοπὸ ἔχουν: Τὴν διευκόλυνσι τῆς ἔργασίας. Θὰ ἥθελα τέλος νὰ προσθέσω, ὅτι ἔνας καλὸς ἔργατοτεχνίτης είναι πάντοτε λιγὸ φιλόδοξος.

— Τώρα ἄς πάρωμε τὸ δρόμο γιὰ τὸ Κυριάκι. Ἀλλά γιὰ πῆτε

πère m'a pris avec lui pour que j'apprenne son métier d'ouvrier du bâtiment.

— Est-ce parce que vous n'aimiez pas les lettres, comme on dit, que vous n'avez pas suivi les études du Gymnase ?

— Au contraire. J'aimais l'école et mon institutrice avait essayé par tous les moyens de faire changer l'avis de mon père, mais elle n'avait pas réussi. Mon père ne voulait pas m'envoyer au Gymnase, d'une part, parce que ses moyens ne le lui permettaient pas et, d'autre part, parce que le Gymnase le plus près était celui de Lévadia. Mais c'était surtout pour des raisons sentimentales. Je n'avais qu'une sœur et, mon père, attaché à la mentalité du village, disait toujours : « Je n'ai qu'un fils, je ne vais pas le chasser de la maison. Puis, qui est-ce qui va m'aider ? Qui sera mon appui plus tard ? » Il pensait, sans doute, que si je terminais le Gymnase, il n'y aurait pas beaucoup de chances que je retourne au village. Ainsi, j'ai appris le métier d'ouvrier du bâtiment et j'ai travaillé avec mon père jusqu'au jour où je suis parti au service militaire.

— Vos obligations militaires accomplies, avez-vous continué le même métier ?

— Oui, mais j'ai commencé à travailler loin de mon village. Plus précisément, en 1962 - 1963 j'ai travaillé pendant un an à la construction des travaux de canalisation d'irrigation, exécutés par la Société « ERKYNA » dans la plaine de Lévadia. Entre temps, les travaux pour la construction de l'Usine et d'Aspra Spitia avaient commencé. J'ai décidé alors de venir ici pour être plus près de mon village. Au début, j'ai travaillé chez « KYKLOS » pendant trois mois, ensuite chez « SECHREMELIS » jusqu'au 1er novembre 1965, date à laquelle j'ai été embauché au personnel permanent de la Société.

— Quel était votre dernier salaire chez SECHREMELIS ?

— Si je me souviens bien, je gagnais entre 110 et 120 drachmes par jour.

— D'après ce que nous savons, votre embauche à la Société avait été faite à ce même salaire. Qu'est-ce qui vous a poussé à abandonner le métier d'ouvrier du bâtiment pour en apprendre un nouveau ?

— Dans le bâtiment, il n'y a pas de travail pendant toute l'année, surtout en province. On ne peut donc attendre de promotion, puisque l'on travaille tout le temps chez différents patrons ou bien à son compte. Alors que, dans une grande Société, comme nous est apparue la nôtre dès le début, le travail continu est assuré, les augmentations de salaire suivent l'ancienneté, et la promotion, les capacités personnelles.

— Dans votre cas personnel, vos prévisions ont-elles été accomplies ?

— Personnellement, je ne peux pas dire le contraire. J'ai été embauché comme simple ouvrier (cuviste) et l'année dernière je suis devenu chef d'équipe. Cette année, à partir du 17 janvier, je suis des cours spéciaux d'agent de maîtrise, organisés par mon Service, dans la perspective de devenir un jour agent de maîtrise.

— En quoi consiste le travail du cuviste que vous avez fait tant d'années ?

— Chaque jour, les principales occupations d'un cuviste sont : le piquage des cuves, leur remplissage en alumine, le changement des anodes, le nettoyage des déchets des anodes du bain, le déballage des effets anodiques des cuves et, en général, la propreté, ballage etc... Moins souvent, un cuviste s'occupe de travaux exceptionnels, tels que le bouchage d'une cuve percée, le changement des anodes dégrafées tombées dans la cuve, l'enlèvement des « talons » et des « champignons » qui se forment parfois sur les anodes, etc...

— Avez-vous eu des problèmes dans votre travail ?

— Comme tous les anciens, embauchés lorsque les cuves étaient encore au stade de la construction, nous avions commencé notre formation sur place, et, au dé-

μας, τὸ γεγονός ὅτι ἔχακολουθεῖτε νὰ μένετε στὸ χωριό σας, τὸ θεωρεῖτε πλεονέκτημα ἡ μειονέκτημα, κύριε Μπενέκο ;

— Ασφαλῶς εἶναι μεγάλο πλεονέκτημα τὸ νὰ ζῆς ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαπᾶς καὶ σὲ ἀγαποῦν, ἀνάμεσα σὲ φίλους καὶ συγγενεῖς. Νὰ ὑπάρχῃ ὅχι ἔνας, ἀλλὰ πολλοί, ποὺ θὰ τρέζουν νὰ μοιρασθοῦν τις χαρές καὶ τις λύπες σου, ποὺ θὰ σὲ βοηθήσουν σὲ κάθε δύσκολη στιγμή. Αἰσθάνεσαι τόση σιγουριά, ὅταν ζῆς μὲ τοὺς δικούς σου ἀνθρώπους ! Ἐπειτα μένεις στὸ σπίτι σου, διατηρεῖς τὰ κατοικίδια ζῶα σου, φροντίζεις ὅσο μπορεῖς τὰ κτήματά σου, όλα αὐτά σημαίνουν μιὰ μεγάλη οἰκονομία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὅμως, ἔχομε καὶ τὸ μειονέκτημα. Τὸ σοβαρότερο εἶναι τὸ πήγαινε - ἔλα ἀπὸ τὸ χωριό μας στὸ Ἐργοστάσιο. Ἡ ἀπόστασις εἶναι 35 χιλιόμετρα, ἀλλὰ οἱ στροφές τοῦ Διστόμου καὶ τὰ 5 χιλιόμετρα, τοῦ χαλασμένου δρόμου ἔχουν ἀπὸ τὸ Κυριάκι ἀνεβάζουν τὸ χρόνο τῆς διαδρομῆς σὲ 2,5 - 3 ώρες, ἀλλέ-ρετούρ φυσικά. Ἐπλίζουμε ὅμως νὰ γίνην σύντομα ὁ καινούργιος δρόμος "Αστρων Σπιτιών - Διστόμον" καὶ νὰ ἀνακαινισθῇ καὶ τὸ κομμάτι ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό μας. Ἀλλο μειονέκτημα, συγκριτικά μὲ τοὺς ἔργα ζαμένους ποὺ μένουν στὰ "Αστρων Σπιτιά, εἶναι ὅτι στὸ Κυριάκι οὔτε γιατρούς ἔχομε — ἔκτος ἀπὸ τὸν ἄγροτικό — οὔτε φαρμακείο, οὔτε πλήρες Γυμνάσιο, οὔτε Στάδιο καὶ ἀλλούς ἀθλητικούς χώρους, οὔτε Τράπεζα, οὔτε ... Θάλασσα ! Θὰ μοῦ πῆτε ἔχομε τὰ ἔλατα, τὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸ ἔξαιρετικό κλίμα... Τέλος πάντων !

— Ο τρόπος τῆς ζωῆς σας στὸ χωριό ἔχει καθόλου μεταβληθῆ :

— Βεβαίως. "Ολοὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἔχουν συνεχῆ ἔργασία. "Αλλοὶ στὰ μεταλλεῖα καὶ οἱ πιο πολλοί στὸ Ἐργοστάσιο (μόνιμοι ἡ στοὺς Ἐργολάβους). "Ετοι δοὶ ἔχουν ἔνα καλὸ εἰσόδημα. Χάρις σ' αὐτὸ φτιάχνουν καινούργια σπίτια ἡ βελτιώνουν τὰ παλῆά καὶ τοὺς προσθέτουν ὀλες τις σύγχρονες ἀνεσεις. Ἐπτὶ παραδειγματὶ ὅλα σχεδόν τὰ σπίτια ἔχουν ἡλεκτρικό ψυγεῖο, πολλὰ διαθέτουν ἡλεκτρικὴ κουζίνα κ.λπ. "Υστερα οἱ κάτοικοι διατρέφονται σωστὰ καὶ ντύνονται καλά. Δηλαδὴ μὲ δυο λόγια, ἀντιγράφουμε σωστά τὴν ζωὴ τῶν "Αστρων Σπιτιών. Φυσικά, τὰ ἡθη καὶ τὰ ἔθιμα δὲν ἀλλάζουν εύκολα.

— Ποὺ διαθέτετε τὸν ἐλεύθερο χρόνο σας :

— Τὰ ρεπτὸ τὰ ἀφιερώνων συνήθως στὰ κτήματα. Τις ἄλλες μέρες κάτι τὸ βρῶ νὰ μαστορέψω στὸ σπίτι ἡ παῖξω μὲ τὰ παιδιά — ἔχω δυο κόρες, 6 ἑτῶν καὶ 20 μηνῶν — ἡ ἀκόμη τὸ βγῶ στὸ καφενεῖο νὰ βρῶ τὴν παρέα μου.

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ καφενεῖο, τί ἄλλο ἔχετε στὸ Κυριάκι γιὰ διασκέδασι ἡ ψυχαγωγία :

— Ἐχομε τὸν κινηματογράφο, τις οἰκογενειακές συγκεντρώσεις, τις ταβέρνες μας... Σ' αὐτές τις τελευταῖες μάλιστα γίνονται συχνὰ μεγάλα γλέντια μὲ τὰ διάφορα συγκροτήματα λαϊκῶν καὶ δημοτικῶν τραγουδιών, ποὺ ἔρχονται γιὰ μιὰ ἡ περισσότερες βραδιές στὸ Κυριάκι.

— Ποιός εἶναι ὁ μεγαλύτερος στόχος στὴ ζωὴ σας ;

— Νὰ καλυτερέψω ὅσο μπορῶ τὴν ἐπαγγελματικὴ μου θέσι καὶ νὰ ἀποκαταστήσω τὰ παιδιά μου.

— Ἐκτὸς ἀπὸ ἐσᾶς, ποιός ἄλλος διαβάζει τὸ περιοδικό μας στὸ σπίτι σας ;

— Ολοὶ. Και ἡ γυναῖκα μου καὶ οἱ γονεῖς μου, μὲ τοὺς ὄποιους συγκατοικῶ.

— Πῶς τὸ βρισκετε λοιπόν ... ὄλοι σας ;

— Διαβάζομε μὲ ἐνδιαφέρον ὄλα ὅσα γράφει, ἔκτὸς ἵσως ἀπὸ τὰ μικρογεγονότα, ποὺ ἔχουν συμβῆ στὸ Ἐργοστάσιο καὶ τὰ ξέρουμε ἥδη. Ἔγώ προσωπικὰ τὸ ἥβελα νὰ προσθέσετε ἀκόμη λίγες σελίδες μὲ διάφορα μορφωτικά θέματα, εἴτε τεχνικά, εἴτε ὅχι. Ἀρκεῖ βέβαια νὰ εἶναι γραμμένα σὲ ἀπλῆ γλώσσα. "Ο, τι μαθαίνει κανένας, ποτὲ δὲν πηγαίνει χαμένο...

marriage des premières cuves le 11 février 1966, nous étions déjà les plus anciens à ce travail de cuviste. Nous n'avions donc pas de problèmes sérieux à résoudre, comme ceux que rencontrent les nouveaux cuvistes au début. Ils voient pour la première fois une Usine d'aluminium et, en entrant dans les immenses halls de l'Electrolyse, sont impressionnés par les séries de cuves et ont le trac. En outre, plusieurs améliorations ont été apportées à notre travail et nous aident beaucoup.

— Voulez-vous nous citer quelques unes de ces améliorations ?

— La plus importante est la régulation des cuves, c'est-à-dire le déballage automatique des effets anodiques des cuves. De cette manière, le cuviste gagne un temps considérable et, en même temps, il n'est pas obligé de laisser un autre travail pour courir déballer une cuve. Signalons aussi que, la mesure de la hauteur du métal a été améliorée, que les pinces avec lesquelles on dégrafe les anodes tombées dans la cuve ont été changées, et d'autres améliorations secondaires. Une amélioration très importante est en cours d'essai : L'automatisation des ponts d'une piqueuse-chageuse qui demande aujourd'hui les 45% de l'occupation d'un cuviste.

— Monsieur Benekos, vous qui êtes un des plus anciens cuvistes de la Société, pouvez-vous nous dire quelles sont les qualités d'un bon ouvrier ?

— Un bon ouvrier, tant qu'il est nouveau au métier, écoute avec attention. Il se souvient surtout qu'il ne connaît absolument rien avant de venir ici puisqu'il n'y a pas eu d'autres industries d'aluminium en Grèce. Avec le temps, il continue à écouter et à poser des questions. Il y a toujours de nouvelles choses à apprendre et, naturellement, les agents de maîtrise connaissent plus de choses que lui. Ensuite, il essaye d'organiser son travail correctement et de mettre de l'ordre dans son exécution, pour ne pas se fatiguer et perdre du temps. La collaboration avec ses collègues constitue un élément de base pour la bonne exécution du travail avec moins d'effort. Aussi, les consignes de ses Chefs sont données dans le même but : Faciliter le travail. Je voudrais, enfin, ajouter qu'un bon ouvrier est toujours un peu ambitieux.

— Prenons maintenant la route vers Kyriaki. Le fait de continuer à habiter votre village, constitue à votre avis, Monsieur Benekos, un avantage ou un désavantage ?

— C'est, sûrement, un grand avantage de continuer à vivre parmi les personnes que vous aimez, parmi les amis et les parents, et avoir en cas de besoin, plus d'une personne qui viendront vous secourir. On se sent en sécurité quand on vit avec les gens de son entourage ! Puis, l'on vit chez soi, l'on conserve ses bêtes domestiques, l'on prend soin de ses terres, ce qui signifie une grande économie. D'un autre côté, nous avons aussi des désavantages. Le plus important est le trajet de notre village à l'Usine. La distance est de 35 kilomètres, mais les virages de Distomon et les 5 kilomètres de mauvaise route à la sortie de Kyriaki, nous obligent à faire l'aller et retour en 2,5 ou 3 heures de plus que la normale. Nous espérons que la nouvelle route Aspra Spitiā-Distomon sera réalisée assez rapidement et que le tronçon de route vers notre village sera réparé. Autres désavantages, sur les travailleurs qui habitent à Kyriaki : le manque à Kyriaki de médecins — à part le médecin rural — de pharmacie, de Gymnase complet, de Stade et autres installations sportives, de Banque, et de... la mer ! Vous me direz que nous avons les sapins, l'air pur, le climat exceptionnel ... Mais enfin !

— Votre vie au village a-t-elle changé ?

— Naturellement. Tous les habitants du village ont continuellement du travail, les uns aux mines, les autres, les plus nombreux, à l'Usine (ou dans les Entreprises). Ainsi, nous avons tous un bon revenu, grâce auquel l'on construit de nouvelles maisons ou l'on améliore les anciennes en y ajoutant tout le confort moderne. Toutes

(suite à la page 34)

ΑΠΟΨΕΙΣ

— "Οχι, σιως μου άρέσει ή ποίηση τών άριθμών. "Ακου λοιπόν. Ό χρόνος έχει 52 Κυριακές, σύν 5-6 άργιες έξαιρετέες ίσον 58. Δυο μήνες περίπου. Μάς μένουν 10 μήνες, έξω ένας άδεια, 9. Έξω και ένας άκομα άτυχημα ή άσθενεια —πολύ πιθανά μέσα σε ένα χρόνο— μένουν 8 μήνες έργασιμοι. Και οι μισθοί ξέρεις πόσοι είναι; 13 με το δώρο των Χριστουγέννων και άντε νά κάνωμε για ένα παχύ και μεγάλον, 14 παρακαλώ. Γι' αυτό σου είπα οι έργαζόμενοι δουλεύουν σχεδόν το μισό χρόνο και πληρώνονται παραπάνω άπο διόλοκληρον.

— Τί νά σου πώ; Έγώ θσον καρό δουλεύω ποτέ δεν πληρώθηκα μέρες, πού δεν τις έργαστηκα και θυμήθηκα τό λογαριασμό που έκανε μιά άγραμματη παπαδιά, κατά την παροιμία, στις έπισης άγραμματες γυναικες του χωριού, πού πήγαν νά τη ρωτήσουν πότε είναι το Πάσχα. Λογάριαζε λοιπόν 20 και 20 ίσον 19 και 4 δεκαέξη και 5 έντεκα, στις 72 του μηνός, έχομε Λαμπρή!

Τό λεωφορείο έφθασε στόν προορισμό του και εύτυχως, γιατί φοβόμουν ότι αύτός ό κύριος, πώς νά τὸν πῶ, ό κύριος άπιθανος, δεν συστήθηκε κιόλας, θά μου έλεγε ότι οι έργαζόμενοι θά έπρεπε νά έπιστρέψουν τά παραπανίσα στούς έργοδότες τους! Είχαμε κατεβή άπο τὸ άμάξι, σταν θυμήθηκα και τὸν ρώτησα.

— Πού έργάζεσθε κύριε;

— Δέν έργαζομαι, μού λέει.

— Και πώς ζήτε;

— Μέ τὰ έσοδα κάποιων άκινήτων, πού έχω.

— Και γιατί νά τρώτε άπο τὰ έτοιμα, σταν ή έργασία έχει βελτιωθή και συγκεντρώνει τόσα πλεονεκτήματα;

— Μέ συγχωρεῖτε, μού λέγει, έχω κάτι έπειγουσες δουλειές νά τακτοποιήσω. Καλημέρα σας.

Και μου τόσακας χωρίς νά άπαντήση.

Μόλις πρόλαβα νά τού φωνάξω: 'Απόξω άπο τὸν χορό...

Χρήστος Σίδερης

(suite de la page 33)

QUI EST QUI A KYRIAKI

les maisons, par exemple, ont un réfrigérateur électrique, plusieurs autres possèdent une cuisinière électrique etc. Aussi les habitants maintenant se nourrissent correctement et s'habillent bien. C'est-à-dire, en quelques mots, notre vie est une copie de celle d'Aspro Spitia. Il y a, naturellement, les mœurs et les coutumes qui ne changent pas facilement.

— Que faites-vous pendant vos moments libres ?

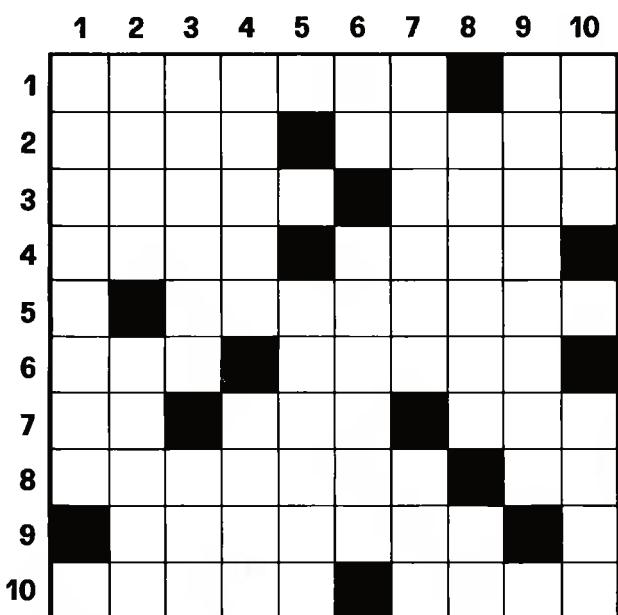
— Pendant mes jours de repos je vais aux champs. Les autres jours je bricole un peu à la maison ou bien je joue avec les enfants —j'ai deux filles, 6 ans et 20 mois— ou bien je vais au café voir mes amis.

— A part le café, quels autres amusements avez-vous à Kyriaki ?

— Nous avons le cinéma, les rencontres familiales, nos tavernes... Dans ces dernières l'on fait assez souvent de grandes fêtes avec des groupes de chanteurs populaires qui viennent à Kyriaki une soirée et parfois plus.

— Quel est le but principal de votre vie ?

— Améliorer, dans la mesure du possible, ma situation professionnelle, et assurer l'avenir de mes enfants.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Κάθε τι τὸ εὐχάριστο, τὸ συμπαθές — 'Αναφ. άντωνυμία (γεν.).
2. 'Υποκοριστικὸν γυναικείου δόνόματος — Πρωθυπουργός τῆς Ἐλλάδος τὸ 1826 - 1828 (γεν.).
3. 'Ετος όνομάζουν τὸν λύκο σὲ μερικές περιοχές τῆς χώρας μας (αἰτ. δημ.) — Κατὰ τοὺς ἀρχαίους, νύμφη τῶν γυλικέων ὑδάτων.
4. Μικρὸ καὶ χαμηλὸ σχῆμα, χωρίς πλευρές — Βουνὸ τῆς Μακεδονίας, γνωστὸ άπο μιὰ ἐλληνικὴ νίκη κατὰ τῶν Βουλγάρων.
5. 'Επιφανῆς σοφιστῆς καὶ συγγραφεύς τῶν περιφήμων «Διαλόγων», γεννηθείς περὶ τὸ 120 μ.Χ. στὰ Σαμόσατα (δοτ.).
6. Βουνὸ ἐλληνικῆς νήσου, ψηλὸ σόσο καὶ ὁ Παρνασσός — Μικρὰ ἔντομα πού μοιάζουν μὲ σκινίπες.
7. 'Αρθρο — Καὶ ἄλλο ἔνα στὴ γενική, ἀντιστρόφως — Μεγάλη τουριστικὴ πόλις τῆς Γαλλίας στὴ Μεσόγειο.
8. Μυθικὸς ἥρως — Μουσικὴ νότα.
9. Τὸ νερό, πού πηγάζει κάτω άπο μερικές ἐκκλησίες.
10. 'Εχθρός τῆς ἀποδοτικῆς έργασίας (γεν.) — Τόπος περιπάτου καὶ ἀναψυχῆς (πληθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. 'Αφρογενής είναι ἔνα άπο τὰ πολλὰ ἐπωνύμιά της.
2. Προπολεμικὴ δύνομασία ἐνός εύρωπαϊκού κράτους — Μερικῶν ζώων είναι πολύτιμη (αἰτ.).
3. 'Υπονοεὶ καὶ χρηματικὸν ἐμβασία — Σχεδὸν ...άγια.
4. Βουνὸ τῆς Θεσσαλίας στὴ γενική (ἀντιστρ.) — 'Εχει καὶ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀστηράντου.
5. 'Ανώτερες άπο ηθική καὶ πνευματικὴ ἐποιφή (αἰτ.).
6. 'Αντιστροφὴ βυζαντινῆς νότας — 'Ερημητήριον μοναχοῦ (γεν.).
7. Μεγάλη πόλις τῆς Κίνας, πρωτεύουσά της τὸ 1928 — 'Αρχικὰ στρατιωτικῆς σχολῆς.
8. 'Υπῆρχαν πνευματικές ...θυγατέρες τοῦ 'Ιουστινιανοῦ (ἀντιστρ.) — 'Αντιστροφὴ μουσικῆς νότας.
9. Μόλυντος, βεβήλωσις (ἐνάρθρως).
10. 'Εχθρός του ή ναφθαλίνη — 'Η τοῦ ...ἰχθύος είναι άπόλυτη.

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

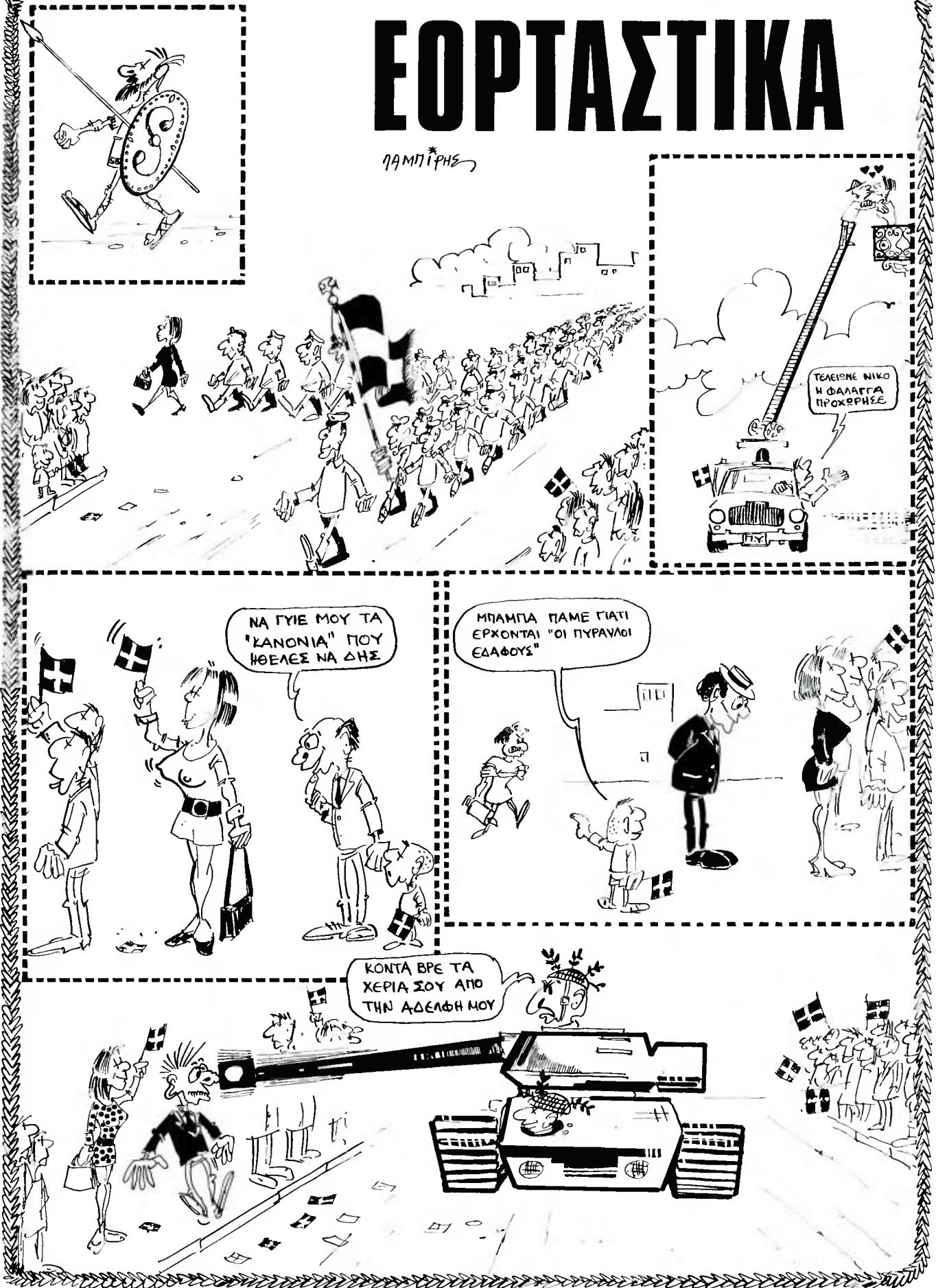
1. ΟΡΘΟΦΡΟΝΩ 2. ΙΕΡΑ — ΜΑΚΙ. 3. Η ΝΟΘΕΙΑ — ΕΟ (ΟΕ).
4. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ. 5. ΚΗΤΩΔΗ — ΝΙ. 6. ΚΕΝΗΝ — ΤΟΙΟ.
7. ΑΡΙΣ — ΜΗΡΟΥ. 8. ΣΩΑ — ΜΕΡΟΥΣ. 9. ΟΣΙΡΙΣ. 10. ΑΣΑΝΣΕΡ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. ΗΝ (ΝΗ) — ΚΑΣΟΣ. 2. ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ. 3. ΘΕΟΜΗΝΙΑΙ.
4. ΟΡΘΟΤΗΣ — ΡΑ. 5. ΦΑΕΩΝ — ΜΙΣ. 6. ΙΕΔ (ΔΕΙ) — ΜΕΣΑ.
7. Ο ΜΑΣΗΤΗΡ. 8. ΝΑ — ΟΡΟΥΣ. 9. ΩΚΕΑΝΙΟΥ. 10. ΙΟΝΙΟΥΣ.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΑ

ΛΑΜΠΙΡΗΣ

Γέροντες φουστανελλοφόροι χορεύουν στὸ πανηγύρι τῆς Ἀράχωβας.

Les vétérans d'Arachova en evzones, dansent à l'occasion de la fête de St. Georges.

AL